

CETURTDIENA, 2008. GADA 31. JANVĀRIS

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāj plkst. 9.00.)

Priekšsēdētājs. – (IT) Es esmu saņēmis lūgumu no *D. Hannan*, kurš izteica vēlēšanos runāt par Reglamenta 19. panta interpretāciju.

Daniel Hannan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vakar priekšsēdētājs informēja par 19. panta interpretāciju, saskaņā ar kuru šis Parlaments nepārprotami pārkāpj paša pieņemtos noteikumus. Pašlaik mēs esam atkāpušies no noteikumiem un devuši priekšsēdētājam neierobežotu varu saplēst mūsu noteikumu grāmatu un strādāt tā, kā viņš uzskata par pareizu. Šāda rīcība saskaņā ar mūsu pieņemtajiem noteikumiem pilnīgi noteikti ir nelikumīga. Šis Parlaments var būt neatkarīgs, tomēr tam ir jāievēro paša pieņemtie noteikumi.

Šodien notiks diskusijas par šo Konstitucionālo jautājumu komitejas sniegto interpretāciju. Iespējams, ka to izvirzīs šim Parlamentam balsošanai. Ja mēs visi balsosim par šo interpretāciju, mēs balsosim par atteikšanos no noteikumiem, saskaņā ar kuriem mēs strādājam. Es pat gribētu salīdzināt šo gadījumu ar balsojumu par *Ermächtigungsgesetz* 1933. gadā, bet es domāju, ka salīdzinājums būtu neadekvāts un, iespējams, arī nedaudz rupjš attiecībā uz mūsu priekšsēdētāju, kurš ir demokrāts un krietns cilvēks.

Tā vietā ļaujiet man citēt *Edmund Burke*, kurš ir pret totalitārismu vērstās kustības „tēvs” Apvienotajā Karalistē: „Tie, kas neredz, ar kādu stingru sistēmas regularitāti šajā un visos citos gadījumos viņi seko savam plānam, lai pilnībā iznīcinātu jebkādu neatkarīgu spēku, ir vairāk nekā akli. [...] Viņu griba ir likums ne tikai viņu pašu zemē, bet arī attiecībā uz ikvienu tautu. [...] Viņi ir atmetuši konstitūcijas, uz kurām pamatojoties, strādāja likumdevējas iestādes..”

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Priekšsēdētājs. – (IT) Paldies jums. Es ņemšu vērā jūsu komentārus, bet, kā jau jūs zināt, balsojums par Reglamenta interpretāciju ir paredzēts plkst. 11.00, tādēļ turpināsim virzīties uz priekšu.

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

4. Ikgadējā apspriede par brīvības, drošības un tiesiskuma telpā panākto progresu (ES līguma 2. un 3. pants) (debates)

Priekšsēdētājs. – (IT) Debates par nākamo jautājumu.

- Jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, ko uzdeva *Jean-Marie Cavada* Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā Padomei par 2007. gada ikgadējām debatēm par brīvības, drošības un tiesiskuma telpā panākto progresu (ES līguma 2. un 39. pants) (O-0005/2008 - B6-0006/2008) un

- Jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, ko uzdeva *Jean-Marie Cavada* Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā Komisijai par 2007. gada ikgadējām debatēm par brīvības, drošības un tiesiskuma telpā panākto progresu (ES līguma 2. un 39. pants) (O-0006/2008 - B6-0007/2008).

Gérard Deprez, pārstāvot autoru. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šīs dienas debates, kā jau jūs zināt, notiek, ņemot vērā divus būtiskus aspektus.

Pirmais no tiem – man tas jums nav jāatgādina – ir laiks. Labākajā gadījumā mums ir atlikuši 16 darba mēneši līdz pašreizējās Eiropas Parlamenta sesijas beigām. Tādēļ ir skaidrs, ka šādā īsā laikā mums ir jāvienojas par jautājumiem, ko mēs ceram kopā atrisināt atlikušajā laika periodā. Mēs nevaram izdarīt visu; mums būs jāizdara izvēle un jāvadās pēc mūsu izdarītās izvēles.

Otrais aspekts, priekšsēdētāja kungs, ir vēl būtiskāks. Un tas ir saistīts ar to, ka, iespējamā jaunā līguma stāšanās spēkā – jūs to zināt tikpat labi, cik es – ieviesīs nopietnas strukturālas izmaiņas mūsu kompetences jomā. Es jo īpaši vēlos uzsvērt to, ka tiks likvidēta mākslīgā pirmā pīlāra politiku nošķiršana no trešā pīlāra politikām, kas galvenokārt veicinās koplēmuma procedūru īstenošanu un pienākumu noteikšanu, kas līdz šim bija tikai Padomes priekšrocība un neietilpa Eiropas Kopienas Tiesas faktiskā kontrolē.

Tādēļ jūs sapratīsiet, ka mēs ar tādu nepacietību gaidām jaunā līguma stāšanos spēkā pēc iespējas drīzāk tādēļ, ka tas ļaus stiprināt gan demokrātisko kontroli, gan arī pilsoņu tiesības. Un, ņemot vērā šos divus kritērijus, kas – es atkārtošu vēlreiz – ir demokrātiskas kontroles un pilsoņu tiesību stiprināšana, jūs sapratīsiet mūsu atturīgo attieksmi pret jūtīgu jautājumu risināšanu šobrīd, kad spēkā vēl ir esošā līguma teksta redakcija, tādēļ, ka tos būs iespējams risināt saskaņā ar jaunā līguma noteikumiem.

Šī atturība patiesībā ir ļoti pamanāma. Tās iemesli ir meklējami dziļāk, un šo atturību pauž vairākas politiskās grupas, kuru pārstāvji ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un citās mūsu Parlamenta struktūrvienībās, kas nodarbojas ar vispārīgāku jautājumu risināšanu. Lai gan šādas atturības iemesli ir dziļi iesakņojušies, tā vismaz šobrīd vēl ir diezgan ierobežota. Mums, priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, nav nepamatots nolūks novilcināt rīcību attiecībā uz būtiskiem jautājumiem, kuri ir jārisina un kuru steidzamība netiek apšaubīta.

Glūži pretēji – mēs vēlamies panākt „džentlmeņu vienošanos” ar patiesa dialoga palīdzību, kas sniegtu iestādēm drošību un garantijas, ko tās uzskata par nepieciešamām. Pēc mūsu domām, mēs īsā laikā varētu vienoties par noteikta veida starpiestāžu likumdošanas programmu 2008. gadam un 2009. gada pirmajam pusgadam, kas ietvertu ierobežotu skaitu kopējo prioritāšu attiecībā uz jūtīgiem jautājumiem un savstarpējās saistības, un ļautu mums gūt labumu no jaunā līguma noteikumiem pirms to pieņemšanas.

Parlaments jau norādīja uz iespējamu risinājumu saistībā ar šo lūgumu pēdējā plenārsēdē Strasbūrā, balsojot par Eiropola Civildienesta noteikumu un uzdevumu grozīšanu. Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ar patiešām lielu vairākumu – 538 balsīm „par” – Parlaments pieņēma grozījumu, kurš nosaka, ka šo lēmumu pārskatīs sešu mēnešu laikā pēc Lisabonas Līguma stāšanās spēkā.

Protams, ka, lai gan šo lēmumu pieņēma ar ievērojamu vairākumu, šis vienpusēji pieņemtais grozījums nav saistošs. Tomēr, kā jau jūs sapratāt, tā ir ļoti skaidra mūsu politiskās gribas izpausme uzsākt sarunas un rast risinājumus. Šādā veidā mūsu komiteja apliecina savu apņemšanos un vēlmi piedalīties patiesā starpiestāžu dialogā.

Dragutin Mate, *Padomes pašreizējais priekšsēdētājs*. – (SL) Es esmu priecīgs būt šeit kopā ar jums šodien un piedalīties šajās nopietnajās debatēs. Politiku īstenošana tādās jomās kā tieslietas un iekšlietas ir ārkārtīgi būtiska mūsu pilsoņiem. Attīstoties mūsu sabiedrībai un modernajām tehnoloģijām, drošības jautājums ir kļuvis par vienu no nozīmīgākajiem jautājumiem mūsu sabiedrībai. Es domāju, ka mums kā Padomes, Komisijas un Parlamenta pārstāvjiem ir kopīgi mērķi: nodrošināt atbilstošus apstākļus sadarbības veicināšanai starp dalībvalstīm, kas sniegtu mūsu pilsoņiem atbilstošu drošības līmeni.

Divus gadus atpakaļ mēs sākām runāt par diviem likumdošanas priekšlikumiem, kuriem bija ievērojami jāuzlabo mūsu sadarbības efektivitāte. Pirmais no tiem bija lēmums izveidot Eiropu kā Eiropas aģentūru un otrais bija saistīts ar Prīmes Līguma iestrādi Eiropas tiesību aktos. Pamatojoties uz jauno tiesisko pamatu, Eiropols varēs ātrāk reaģēt uz mainīgajām terorisma un organizētās noziedzības tendencēm un turpināt uzlabot savu analītisko kapacitāti un spēju sniegt atbalstu dalībvalstīm. Tādējādi tiks ievērojami uzlabotas palīdzības sniegšanas iespējas, lai nodrošinātu efektīvāku cīņu pret organizēto noziedzību un teroristu organizācijām, kas aktīvi darbojas vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Prīmes Līguma iestrāde tiesību aktos nodrošinās ātrāku dalībvalstu datu bāzēs iekļauto DNS, pirkstu nospiedumu un transportlīdzekļu reģistrācijas datu apmaiņu.

Divas iepriekšējās prezidējošās valstis – Vācija un Portugāle ir darījušas visu iespējamo, lai veicinātu abu likumdošanas priekšlikumu īstenošanu līdz trīs mūsu prezidentūru beigām. Saskaņā ar programmu, ar kuru es iepazīstināju jūs kolēģus no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, mēs ceram vienoties par abiem priekšlikumiem līdz šā gada jūnija beigām. Ņemot vērā to nozīmīgumu, kavēšanās ar to pieņemšanu nav pieļaujama, jo īpaši tādēļ, ka mēs tos šobrīd jau esam apstiprinājuši un saskaņojuši ar dalībvalstīm, un visām trīs iestādēm. Attiecībā uz tiesību aktiem, par kuriem vēl ir jāapspriežas, prezidentūra vēlas cieši sadarboties ar Parlamentu, izskatot katru gadījumu atsevišķi un uzņemoties kopīgu atbildību par to pieņemšanu. Tādējādi abas iestādes uzņemsies atbildību par Eiropas Savienības pilsoņu drošību un citiem jautājumiem.

Padomē pašlaik notiek diskusijas par vispārējas piemērošanas likumdošanas iniciatīvām saistībā ar visa veida organizētās noziedzības un terorisma apkarošanu. Tās attiecas galvenokārt uz datu apkopošanu un apmaiņas procedūrām un Eiropola struktūrvienību sadarbību. Mēs diskutējam arī par tiesību aktiem saistībā ar īpašām problēmām un specifiskām noziedzīgām darbībām.

Papildus priekšlikumam iestrādāt Prīmes Līgumu un pieņemt lēmumu par Eiropolu, mēs pašlaik strādājam arī pie pasākumiem, lai novērstu nevēlamu personu iekļūšanu Eiropas Savienībā. Es personīgi esmu iesaistīts centienos paātrināt otrās paaudzes Šengenas informācijas sistēmas izstrādi. Mēs gatavojamies paātrināt tiesību aktu pieņemšanu, kas atvieglos Vīzu informācijas sistēmas izmantošanu. Attiecībā uz iekšlietām mēs smagi strādājam ar Rietumbalkānu valstīm un Krieviju, lai sagatavotu novērtējumu organizētās noziedzības apdraudējumiem reģionos.

Šajā mēnesī Padome sāka debātes par pirmo no diviem priekšlikumiem attiecībā uz direktīvām par likumīgu imigrāciju. Pēc pirmās darba grupu tikšanās, kuras laikā notika debātes par augsti kvalificētiem darbiniekiem, prezidentūra jūta, ka pastāv plaša vienprātība par direktīvas piemērošanu. Mēs ceram, ka turpmākās debātes līdz mūsu prezidentūras beigām ļaus noteikt galvenos politiskos jautājumus, un pēc tam mēs varēsīm nodot šo jautājumu risināšanai Francijas prezidentūrai, lai darbs varētu efektīvi turpināties.

Jau divus gadus Parlaments un Padome debatē par priekšlikumu direktīvai par to trešo valsu pilsoņu atgriešanu, kas nelikumīgi dzīvo Eiropas Savienībā. Debātes ir vērstas uz vairākiem specifiskiem jautājumiem, par kuriem iestādēm ir ļoti atšķirīgi viedokļi. Prezidentūra turpinās darīt visu iespējamo, lai panāktu vienošanos ar Parlamentu, tādējādi nodrošinot pēc iespējas drīzāku direktīvas pieņemšanu, vēlams – pirmajā lasījumā. Tomēr mums ir jāuzmanās, lai šī direktīva nesarežģītu atgriešanas procedūru, tādējādi pazeminot mūsu politiku efektivitāti cīņā pret nelikumīgu migrāciju.

Uzlabojot šo dialogu ar izceļošanas un galamērķa valstīm, Padome turpinās veicināt globālo pieeju piemērošanu migrācijas problēmām, uzsverot, ka tās ir jārisina un ka ir jānodrošina ģeogrāfisks līdzsvars. Tādēļ mūsu uzmanība būs vēsta uz Ziemeļāfriku un Eiropas dienvidaustrumiem.

Franco Frattini, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es sveicu Padomes priekšsēdētāju un pateicos komitejas priekšsēdētājam G. Depez par viņa sniegto ievadrūnu.

Ir skaidrs, ka mēs šodien nediskutējam tikai par 2007. gada darbības rezultātiem, kas mums saistošajā jomā ir bijuši pozitīvi un, pēc manām domām, šādi: mēs esam atvēruši iekšējās robežas vairāk kā 400 miljoniem Eiropas Savienības pilsoņu ar Šengenas telpas paplašināšanu; mēs esam izveidojuši Pamattiesību aģentūru un uzsākuši tās darbību; mēs esam panākuši ļoti nozīmīgu vienošanos ar Parlamentu par Vīzu informācijas sistēmu; mēs, kā jau minēja Slovēnijas ministrs D. Mate, esam strādājuši pie imigrācijas un terorisma jautājumiem.

Vēlos jums darīt zināmus dažus statistikas datus: 2007. gadā priekšlikumi, kas nonāca manā uzmanības lokā un par kuriem es jūs informēju, veidoja 20 % no stratēģiski nozīmīgām Eiropas Komisijas iniciatīvām, un tas nozīmē, ka šī joma bija un būs patiešām ļoti būtiska. Mēs esam īstenojuši visus pasākumus, kas bija noteikti stratēģiskajā programmā.

Šodien – 2008. gadā – mēs sastopamies ar tikpat nozīmīgu problēmu. Kā jau jūs zināt, Komisija noteica 26 stratēģiskus priekšlikumus 2008. gadam, un astoņi no tiem – tāpat gandrīz 30 % – attiecas uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

Šogad mēs risināsim ārējo robežu jautājumus: februārī būs sagatavota priekšlikumu pakete drošības uzlabošanai uz mūsu ārējām robežām, pamatojoties uz tādām pašām vadlīnijām un kritērijiem, kādus piemēroja Šengenas telpai un vīzu informācijas sistēmām; mēs veiksīm visaptverošu aģentūras FRONTEX novērtējumu, kas ļaus ikvienam gūt atziņas nākotnei; es ceru, ka mēs sagatavosim vairākus progresīvus un ambiciozus priekšlikumus civilās tiesvedības jomā; mēs piedalāmies sarunās ar Slovēnijas prezidentūru par tēmu, kas zināma kā e-tiesiskums, vai par to, kā nodrošināt labāku pilsoņu piekļuvi informācijai par civilo un kriminālo tiesvedību, izmantojot jaunākās tehnoloģijas.

Mēs, protams, turpināsim risināt imigrācijas jautājumus. Šajā gadā mēs strādāsim pie pagājušā gada iniciatīvām, par kurām tika panākta plaša politiskā vienprātība, un uzlabosim tās. Šogad tiks izstrādāts rīcības plāns saistībā ar patvēruma, patvēruma meklētāju un Kopējās Eiropas Patvēruma sistēmas jautājumiem; jūlijā un novembrī mēs būsīm sagatavojuši divus visaptverošus priekšlikumus.

Mēs sniegsim priekšlikumu Eiropas stratēģijai vardarbīga radikālisma novēršanai, kas ir viens no politiskās stratēģijas būtiskākajiem elementiem cīņā pret terorismu; tas notiks jūnijā.

Tomēr es domāju, ka *G. Deprez* pieminētais politiskais jautājums ir pelnījis politisku rīcību, ko es ar prieku nodrošināšu. 2008. gads ir pārejas gads. Tas ir gads, kad notiks pāreja uz Lisabonas Līgumu un tā ratifikāciju, cerot uz tā stāšanos spēkā – ko ikviens no mums vēlas sagaidīt – 2009. gada janvārī. Šajā saistībā ir skaidrs, ka ir jāpatur prātā visas trīs prasības: pirmkārt, sadarboties ar Parlamentu šīs pārejas veicināšanā, otrkārt, neaizkavēt iniciatīvas, kuras ir sagatavotas īstenošanai un par kurām ir panākta vienošanās, un, treškārt, tajā pašā laikā nepaļauties uz to, ko noteiks vai pieprasīs Lisabonas Līgums, kad tas stāsies spēkā. Tādēļ es domāju, ka būs nepieciešama politiska starpiestāžu vienošanās.

Ir pilnīgi skaidrs, ka šāda vienošanās ir panākama tikai tadā gadījumā, ja Padome, Komisija un Parlaments vienojas par darba metodēm vēl pirms tās vienojas par konkrētām prioritātēm. Ja tiek panākta politiska vienošanās par darba metodēm, mēs kopā varam noteikt kopīgas prioritātes, un prioritātēm ir jābūt iniciatīvām, kas sniedz tūlītēju labumu pilsoņiem, par ko tiek panākta pietiekama vienošanās un kas nodrošina līdzsvaru, ko mēs vēlamies redzēt starp būtiskākajām jautājumiem: drošība, pilsoņu drošības nodrošināšana un arī pilsonisko brīvību veicināšana un aizsardzība – zināmie politiskie jautājumi, kuru līdzsvarošana būs mūsu izaicinājums.

Es domāju, ka piemērotākā darba metode ir metode, ko mēs kopā ar Padomi esam sākuši izmantot, un tā paredz strādāt nevis sešus mēnešus, bet gan apvienot triju prezidentūru darba laiku, ko jau ir izdarījušas esošā un iepriekšējā prezidentūra, lai strādātu pie iniciatīvām astoņpadsmit, nevis sešus mēnešus, jo ir skaidri redzams, ka, ja mēs strādājam pie iniciatīvām ierobežotu laiku, mums nav redzējuma par iniciatīvu virzību vismaz līdz – un es pamatoti minu šo laiku – 2009. gada jūnijam tādēļ, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanu datums, pēc manām domām, ir vienīgais reālais datums, pēc kura mums ir jāvadās.

Es esmu gatavs to darīt, es esmu gatavs politiskam dialogam ar Padomi un Parlamentu, lai noteiktu, ko mēs varam piedāvāt saviem pilsoņiem kā tūlītēju risinājumu, atbildot uz noteiktajām 2008. un 2009. gada prioritātēm un tām prioritātēm, kuras ir pelnījušas lielāku uzmanību. Tieši šādā veidā, pēc manām domām, mēs, nepārkāpjot EK līguma noteikumus, parādīsim, ka, strādājot kopā, iestādes var nonākt pie risinājuma ātrāk un sniegt labākus politiskos rezultātus. Šis ir tas ceļš, pa kuru, es domāju, mums visiem vajadzētu kopā iet.

Manfred Weber, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šīs dienas debātes attiecas uz Eiropas iekšpolitiku, un es domāju, ka ir pareizi sekot Komisijas priekšsēdētāja vietnieka *F. Frattini* piemēram, proti, nedaudz paskatīties atpakaļ. 2007. gads bija lielisks gads Eiropas iekšpolitikai. Šengenas telpas paplašināšana guva lielus panākumus, un mēs varam apliecināt saviem pilsoņiem, ka visu Eiropas izmeklēšanas iestāžu piekļuves nodrošināšana vienai datu bāzu sistēmai nemazinās drošību, bet to tikai uzlabos.

Tomēr mums, protams, ir jāskatās arī nākotnē. Šeit izskanēja informācija, ka neformālā Padomes sēdē Slovēnijā Slovēnijas prezidentūras vadībā tika apspriesta SIS II. Ja es pareizi saprotu, tad galvenās sistēmas darbība atkal ir apturēta. Komisijas dienesti ir gatavi darbam, bet ir izveidota jauna politiska grupa, kas sastāv no ministriem, kas specializējas iekšlietās, lai risinātu ar SIS II saistītus jautājumus. Viņu mērķis attiecībā uz SIS II ir panākt reālu praktisku progresu organizētās noziedzības un noziedzības apkarošanā Eiropā. Kādēļ mēs aizkavējam šīs lietas virzību? Es raizējos par to, ka pēc paplašināšanās mēs iekritīsim „melnajā caurumā”, jo visi būs apmierināti, ka paplašināšanās ir veiksmīgi izdevusies. Es gribētu uzsvērt, ka mēs Parlamentā veicām sistēmas novērtējumu sešus mēnešus pēc tās darbības uzsākšanas un mēs uzstāsim, lai tas tiktu darīts arī turpmāk.

Otrais praktiskais jautājums, attiecībā uz kuru es aicinu rīkoties, ir politiskās sadarbības jautājums. Kā jau jūs zināt, diemžēl ne visi Prīmes Līguma panti ir iestrādāti Kopienas tiesību aktos, un netika pieņemti īpaši būtiski jautājumi par policijas sadarbību. Tādēļ ir jāturpina arī darbs pie šā jautājuma.

Mēs gaidām priekšlikumus no Komisijas par robežu aizsardzību. Es ceru sagaidīt priekšlikumus attiecībā uz ieceļošanas un izceļošanas sistēmām tādēļ, ka būs ļoti interesanti uzzināt, cik daudz Eiropā ir personu, kuras pārsniedz uzturēšanās termiņu.

Un noslēgumā vēl viens jautājums: mums būs jauns līgums. Šajā saistībā es vēlos izteikt aicinājumu mūsu komitejas priekšsēdētājam *G. Deprez*. Mēs iegūsim pilsoņu uzticību šim līgumam, ja mēs izcelsim spēkā esošos lēmumus iekšpolitikas jomā no Padomes aizkulisēm šeit gaismā – plenārsēdē. Tad cilvēki redzēs, kā tiek pieņemti lēmumi. Tādēļ, lūdzu, pieņemiet Parlamenta pastiepto roku. Mēs esam gatavi sadarboties.

Claudio Fava, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, es piekrižu komisāra *F. Frattini* šajās debātēs paustajai

attieksmei. Mums ir jāskatās nākotnē, mums ir jāsaprot, kā izmantot laiku, kas mums ir atlicis, ar visu Eiropas iestāžu kopīgu atbildību un saistībām.

Es domāju, ka pēc vairākus gadus ilgušajām debatēm par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu – tik ļoti sarežģītu jomu, kas saistīta ar pilsoņu pamattiesību nodrošināšanu, saistībā ar kuru Parlaments ir kritizēts par nepārprotamu demokrātijas trūkumu, mēs varam atzinīgi vērtēt jauno līgumu, kas galu galā parāda Eiropas nostāju šai saistībā un nodrošina Parlamentam likumdevēja varu citu starpā tādās jomā kā juridiskā, krimināltiesiskā un policijas sadarbība un ieceļošanas un uzturēšanās politikas.

Šā iemesla dēļ manis pārstāvētā grupa uzskata arī, ka pat tāda delikāta posma laikā kā ratifikācija neviena iestāde nevar ignorēt faktu, ka sistēma ir mainījies pašos pamatos. Mēs zinām, ka nav iespējams tā vienkārši paātrināt līguma stāšanos spēkā, bet mēs uzskatām, ka tā būtu politiska kļūda turpināt strādāt pie ļoti jutīgiem jautājumiem tādā veidā, kas neatbilst Lisabonas Līguma demokrātijas principiem.

Tādēļ mūsu grupa arī uzskata, ka Parlamentam, Padomei un Komisijai ir jāuzņemas kopīgas saistības noteikt īpaši būtiskos jautājumus, nekavēt to virzību, bet garantēt Parlamenta iesaistīšanu apspriedēs, stājoties spēkā Lisabonas Līgumam, un integrēt to iestāžu sistēmā. Es galvenokārt domāju tos būtiskos jautājumus, saistībā ar kuriem līdz šim mūsu viedoklis gandrīz nekad nav lūgts, piemēram, priekšlikums Eiropas PNR sistēmai, priekšlikums pārskatīt pamatdirektīvu par terorismu, direktīva par augsti kvalificētu darbinieku uzņemšanu un direktīva par vienotu darbaspēka uzņemšanas procedūru.

Priekšsēdētāja kungs, es vēl dažās sekundēs vēlos paust bažas par Padomes teikto saistībā ar Atgriešanas direktīvu. Mēs novērtējam Padomes ieinteresētību un sadarbību, bet mēs uzskatām, ka šajā direktīvā ir iekļauti trīs ārkārtīgi jutīgi jautājumi. Visbūtiskākais no tiem – 18 mēnešus ilgā aizturēšana nav uzskatāma par šīs direktīvas efektivitātes uzlabošanu, bet gan par cietsirdīgu pasākumu, saistībā ar kuru daudzi no šā Parlamenta deputātiem turpinās paust neapmierinātību.

Sarah Ludford ALDE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, mēs redzam, kādu progresu Eiropas Savienība ir panākusi, kļūstot par teritoriju, kur valda brīvība, drošība un tiesiskums. Šis progress nozīmē virzību uz Eiropu, kurā ievēro pilsoniskās tiesības un risina sarežģītus tiesībaizsardzības jautājumus, kas saistīti, piemēram, ar terorismu un starptautisko noziedzību.

Bet diemžēl pēdējos 10 gados mēs neesam spējuši nodrošināt atbilstošu līdzsvaru starp drošību, brīvību un tiesiskumu, un patiesībā drošību, kas ir diezgan šauri definēta.

Ir jāpievērš lielāka uzmanība tiesībaizsardzībai, un ir jāpārskata pilsoņu brīvības. Piemēram, nespēja 10 gadu laikā vienoties par instrumentu, kas aizstāvētu aizdomās turamo un atbildētāju pamattiesības, patiešām ir būtiska nepilnība.

Ģenerālvokāts *P. Maduro* atzinumā par teroristu melnajiem sarakstiem, citējot, manuprāt, Izraēlas Augstākas tiesas lēmumu, teica: „Laikā, kad dārd lielmēģi, likumi mums ir īpaši nepieciešami. Nekādu nepilnību tiesību aktos! Cīņa pret terorismu ir arī likuma cīņa pret tiem, kas saņem pret šo likumu”.

Žēl, ka Eiropadome neņēma vērā šo aspektu, izskatot mūsu ziņojumu, ko sagatavoja Pagaidu komiteja saistībā ar iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus. Mēs neesam saņēmuši atbilstošu atbildi saistībā ar šo ziņojumu.

Es piekrītu komisāram *F. Frattini* attiecībā uz to, ka Komisijai, Padomei un Parlamentam ir jāvienojas par veicamo pāreju no neapmierinošām procedūrām tiesībaizsardzības jomā uz normālu lēmumu pieņemšanas procesu Kopienā. Lai to paveiktu, būs jāmaina kā kultūra un attieksme, tā arī procedūras. Daži no trešā pīlāra pasākumiem, piemēram, Prīmes Līgums, datu aizsardzība un Eiropas Savienības PNR ir ļoti zemas kvalitātes gan saistībā ar demokrātisku kontroli, gan arī pilsoņu brīvību aizsardzību.

Liela uzmanība tiek pievērsta tehnoloģiskiem projektiem, kas ietver datu apmaiņu starp dalībvalstīm vai jaunu ES datu bāžu veidošanu. Es pilnībā atbalstu atbilstošu datu apmaiņu, bet esmu noraizējies par pārlieku lielu paļaušanos uz ātri īstenojamiem tehnoloģiskiem risinājumiem. Neaizmirsīsim tradicionālās, uz izmeklēšanu pamatotās kontroles metodes; pat, ja šīs metodes ir sarežģītāk piemērojamas starpvalstu līmenī, nevajadzētu tās uzskatīt par mazāk nozīmīgām, ņemot vērā datu bāžu kārdinošo vilinājumu, jo tas ir lielā mērā saistīts ar datu aizsardzību un drošību.

Es esmu aicinājusi komisāru *F. Frattini* apsvērt iespēju izstrādāt Zaļo grāmatu, lai izvērtētu, vai mūsu datu drošības režīms ir atbilstošs, jo īpaši, ņemot vērā skandalozo gadījumu ar datu nozaudēšanu Apvienotajā Karalistē. Līdz šim viņš manu priekšlikumu ir noraidījis. Es ceru, ka viņš mainīs savas domas.

Turklāt, vai viņš var izvērtēt nepieciešamību pēc Zaļās grāmatas, ņemot vērā profilu izmantošanas praksi, kas pašlaik ir vērojama? Komisārs *F. Frattini* to neatzīst, bet Apvienotās Karalistes valdība gluži atklāti saka: „mēs izmantojam profilus”. Parunāsim par to, kādi drošības pasākumi mums ir nepieciešami.

Noslēgumā vēlos piebilst, ka saistībā ar Apvienotās Karalistes atbrīvojuma tiesībām mani kolēģi Parlamentā un pilnīgi noteikti es pati kā Apvienotās Karalistes pārstāve Eiropas Parlamentā labprāt uzzinātu, kāda būs Apvienotās Karalistes stratēģija attiecībā uz piemērošanas un atbrīvojuma tiesībām, jo es uzskatu, ka šāda informācija varētu būt diezgan noderīga, lai saprastu, vai nākamajos gados Apvienotās Karalistes attieksme pret tieslietām un iekšlietām būs pozitīva.

Seán Ó Neachtain, *UEN grupas vārdā*: – (GA) Prezidenta kungs, Īrijas valdībai Eiropā ir aktīva, centrāla nozīme cīņā pret starptautiski organizētu noziedzību. Īrijas policija savu ieguldījumu sniedz, darbojoties Eiropas Policijas birojā – Europol.

Ņemot vērā 500 miljonus iedzīvotāju tagadējās 27 dalībvalstīs, būtiska ir starptautisko robežu nozīme aizsardzībā pret noziedznieku izdarītajām nelikumībām. Lai to īstenotu, ir cieši jāsadarbjas policijas, muitas, jūras spēku un izlūkdiestņu darbiniekiem visu dalībvalstu teritorijās.

Es gribētu uzsvērt, ka Lisabonas Reformu līgums nekādā ziņā neietekmē Īrijas neitralitāti. Īrija ir neitrāla valsts, un Īru karaspēku nevar izvietot ārvalstīs, ja vien ANO nepieņem attiecīgu rezolūciju un Īrijas valdība – pēc vēlēšanām *Dáil Éireann* (Īrijas Parlamenta apakšpalātā) – tam piekrist.

Jean Lambert *Zaļo/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, manis pārstāvētā grupa piekristu lielai daļai no šeit teiktā, jo īpaši tam, ka jāliek uzsvars uz pamattiesību aizsardzības nepieciešamību, kas ir būtiska to lēmumu sastāvdaļa, kuri, kā mēs ceram, tiks pieņemti šā Parlamenta darbības laikā.

Manis pārstāvētā grupa arī piekristu tam, ka ir nepieciešams starpiestāžu nolīgums, lai izvairītos no koplēmuma procedūras patvaļīgas izmantošanas, ko mēs laiku pa laikam varam novērot; tas attiecas uz procedūras patvaļīgu piemērošanu pēc Padomes pieprasījuma gadījumos, kad, kā daudzi no mums ir jutuši, attiecībā uz kādu jautājumu nav vienprātības un Parlamentu zināmā mērā izmanto kā alibi. Es drīzāk atbalstu to, lai attiecībā uz šāda veida procedūrām tiktu pieņemti atbilstoši noteikumi – instrumenti, kas neļautu turpmākajos piecos gados kavēt mūsu iecerēto progresu.

Saistībā ar pamattiesību jautājumiem mēs esam ļoti noraizējušies par to, ka viens no jautājumiem, kuru, šķiet, Padome nav atrisinājusi, ir jautājums par procesuālajām garantijām.

Daudzi šajā Parlamentā piekrita Eiropas apcietināšanas ordera ieviešanai, paļaujoties uz to, ka drīz tiks lemts par procesuālajām garantijām. Tie, kuri bija acīmredzami skeptiskāk noskaņoti, teica, ka viņi vispirms vēlas būt droši par garantijām un tikai pēc tam domās par lielāku sadarbību starp dalībvalstīm. Tādēļ mēs vēlamies zināt, kad ir sagaidāmi šie pasākumi, kas ir ļoti būtiski visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Arī mēs esam noraizējušies par šorīt pieminēto datu aizsardzības jautājumu. Ir vērojams arvien lielāks uztraukums par pārskatāmības trūkumu, un pilnīgi noteikti pieaug bažas par datu izmantošanas un apmaiņas kārtību, nesniedzot sabiedrībai skaidru informāciju par to, kas tieši notiek.

Arī es, saudzīgi izsakoties, biju nedaudz noraizējusies, kad dzirdēju Padomi runājam par jautājumiem, kas saistīti ar Atgriešanās direktīvu, un sakām, ka dažas dalībvalstis nevēlas, lai atgriešanās kļūtu sarežģītāka. Daži no mums varētu domāt, ka tas nozīmē, ka Padome nav ieinteresēta drošas, neapdraudētas un atklātas procedūras piemērošanā, kas garantētu pilsoņu tiesību ievērošanu, nevis, kā tas ir dažu dalībvalstu gadījumā, mērķu sasniegšanu saistībā ar pilsoņu atgriešanos.

Mēs nevēlamies, lai atgriešanās kļūtu sarežģītāka. Mēs vēlamies, lai ar to saistītā procedūra kļūtu atklātāka, tādējādi nodrošinot procesuālās garantijas. Viens no jautājumiem, par kuriem mēs esam noraizējušies, ir, piemēram, automātiski noteikts atgriešanās aizliegums, ko piemēro dažas dalībvalstis. Mēs raizējamies arī par aizturēšanas ilgumu.

Es atzinīgi vērtēju paziņojumu par priekšlikumu saistībā ar augsti kvalificētajiem migrantiem. Mēs vismaz redzam, ka tiek īstenots pozitīvs imigrācijas politikas pasākums – virzība prom no politikas, ko daži no mums uzskata par iebiedēšanas politiku, kuru Eiropas Savienība jau kādu laiku piemēro. Vismaz mēs panāksim vienošanos par kaut ko pozitīvāku un atklātāku, pat ja tā ietekmēs tikai nelielu daļu no cilvēkiem, kas ierodas Eiropas Savienībā.

Bet es labprāt dzirdētu komentārus par to, kāda ir situācija saistībā ar sankcijām pret darbiniekiem. Noslēgumā es labprāt dzirdētu arī atbildi uz jautājumu, kas tika uzdots Padomei un Komisijai, par komentāriem saistībā ar Apvienotās Karalistes nostāju attiecībā uz līguma reformu.

Giusto Catania, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es augsti vērtēju Komisijas un arī Padomes vēlmi panākt politisku starptautisku vienošanos, ņemot vērā pārmaiņas, kas mūs sagaida dažos nākamajos mēnešos. No 2009. gada janvāra šim Parlamentam būs ļoti nozīmīga loma brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, jo īpaši īstenojot Eiropas pilsoņu intereses nodrošināt demokrātisku kontroli pār izdarīto izvēli Eiropas Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

Mēs domājam, ka 2008. gads būs pārejas gads, un tādēļ tā laikā ir jānosaka vairākas prioritātes attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Es domāju, ka mums ir jāturpina risināt jautājumi, saistībā ar kuriem mēs nevaram griezties atpakaļ, jautājumi, kuru risināšana mums ir neatlaidīgi jāpieprasa. Es ar to domāju nepieciešamību īstenot kopējo patvēruma politiku līdz 2010. gadam un nepieciešamību paātrināt procesu, kas veicinātu šīs kopējās politikas izstrādi; es ar to domāju arī nepieciešamību steidzami nākt klajā ar vispārējo legālās imigrācijas plānu, lai ne tikai veicinātu kvalificētu vai augsti kvalificētu imigrantu uzņemšanu, bet izstrādātu plānu visu imigrantu uzņemšanai Eiropas Savienībā; es domāju, ka mums ir jāpievērš uzmanība arī vīriešu un sieviešu pārvietošanās brīvībai Šengenas zonā, kas ir 2007. gadā sasniegtā progresā rezultāts, un mēģināt gūt labumu no šiem aspektiem.

Es domāju, ka 2008. gadā mums ir arī jāamēģina izvērtēt dažas no jau izdarītajām izvēlēm. Es jo īpaši domāju par diviem būtiskiem jautājumiem. Es uzskatu, ka ir jāveic nopietns FRONTEX lietderības un efektivitātes novērtējums. Pēc manām domām, objektīvs novērtējums liktu mums klusi atzīt, ka šī aģentūra nav sasniegusi rezultātus, uz kuriem lielākā daļa šā Parlamenta deputātu un Eiropas pilsoņu cerēja. Es domāju arī, ka ir jāveic neskaitāmo mūsu rīcībā esošo datu bāžu novērtējums. Pārāk bieži informācijas apmaiņai nav nekādas nozīmes, un reizēm informācija tiek nozaudēta.

Noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka iespējams mums būtu jāveic arī Atgriešanas procedūru direktīvas galīgā novērtēšana. Izrādās, ka mēs pašlaik esam sasnieguši punktu, no kura atpakaļceļa vairs nav, un iespējams, ka mums ir jāmaina stratēģija – jāizstrādā rīcības plāns un legālās imigrācijas plāns, un tad mēs zināsim, kā izsviest, izraidīt un aizturēt imigrantus.

Johannes Blokland, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Padomei uzdotie jautājumi aicina vērst īpašu uzmanību notikumam gaitai saistībā ar FRONTEX. Es jau iepriekš vairākkārt esmu vērsis uzmanību uz šo jautājumu. Tādēļ šīs debātes ir lieliska iespēja vēlreiz paust mūsu bažas par FRONTEX. Es piekrītu *G. Catania* teiktajam šajā saistībā.

Vairāku dalībvalstu parlamenti ir aicinājuši dalībvalstu valdības nodrošināt cilvēku resursus un materiālās vajadzības FRONTEX pasākumu īstenošanai. Ir skaidrs, ka dalībvalstis neizvairās no dalības operatīvajos pasākumos, un šajā saistībā es esmu gandarīts, ka Nīderlande galu galā ir piekritusi izvietot fregati. Šai sakarā es vēlos uzdot jautājumu: kas notiks ar pārtverto kuģu apkalpēm un mīgrantiem?

Vai Padomes pašreizējais priekšsēdētājs var mums pateikt, kas notiks ar cilvēkiem, kuri atradīsies uz jūrā pārtvertajiem kuģiem? Mēs regulāri saņemam ziņojumus par pārtvertiem mīgrantu kuģiem; parasti šie cilvēki tiek nogādāti krastā un viņiem tiek nodrošināta nepieciešamā aprūpe. Vai dalībvalstij, kurai pieder kuģis, ir pienākums sniegt patvērumu vai nodrošināt pārtverto mīgrantu uzņemšanu?

Ņemot vērā Nīderlandes tieslietu valsts sekretāra šonedēļ pausto nostāju, var secināt, ka uz šo jautājumu vēl joprojām nav noteiktas atbildes. Es vēlos lielāku skaidrību šajā saistībā tādēļ, ka tas, protams, nav pareizi, ka dalībvalstīm, kas nodrošina cilvēku resursus un materiālās vajadzības, ir jāuzņemas pilna atbildība. Padomes priekšsēdētāja kungs, ja jūs nevarat mums sniegt atbildi uz šo jautājumu šo debāšu laikā, vai jūs to sniegsiet rakstiski?

Es vēlos uzdot vēl vienu jautājumu komisāram *F. Frattini*. Tieslietu ministriem, piemēram, ir viegli apsolt nodrošināt kuģus; bet pasākumi ir jāīsteno aizsardzības ministriem, kuriem bieži vien paveicas ar to, ka viņus informē par tieslietu ministru dotajiem solījumiem. Sprotams, ka šā iemesla dēļ rodas nopietnas koordinācijas problēmas.

Mans jautājums komisāram *F. Frattini* ir šāds: ko jūs domājat darīt, lai izvairītos no šādām problēmām nākotnē? Galu galā, bija nepieciešams ļoti ilgs laiks, lai tik sen dotie solījumi beidzot tiktu kaut mazākajā mērā izpildīti.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu, ka šajā *Hemicycle* ēkā diezgan daudz tiek runāts par nepieciešamību pēc dažāda veida pasākumiem, lai uzlabotu mūsu pilsoņu drošību. Šajā saistībā nāk prātā FRONTEX. Tomēr neslēpsim galvas smiltīs – Eiropa ir kļuvusi daudz nedrošāka tieši īstenotās atvērto robežu politikas dēļ. Patiesībā šī politika, nenosakot atbilstošus pasākumus starptautiskās organizētās noziedzības apkarošanai, ir ievērojami stiprinājusi tās spēku.

Un tas vēl nav viss. Eiropas pilsoņi ir kļuvuši par upuriem arī vairākām nelegālo imigrantu legalizēšanas programmām, ko īsteno atsevišķas valstis. Šīs programmas pilnīgi noteikti nemazinās apkaunojošo cilvēku tirdzniecību. Ar nožēlu jāatzīst, ka šī drošības joma, par ko mēs šeit runājam, zināmā mērā ir arī joma, kurā noziedzniekiem, jo īpaši islāma ekstrēmistiem ir nodrošināta rīcības brīvība.

Arvien mazinās būtiskā valstu kompetence šajā jomā, piemēram, kompetence saistībā ar legālo imigrāciju. Tas ir nepieņemami. Dalībvalstīm ir jāsauglabā pilnīga un beznosacījumu kontrole pār to darba tirgiem, un nedrīkst noteikt nekādus ierobežojumus attiecībā uz to, kā tās īsteno savu darba tirgus politiku.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka G. Depez precīzi noteica problēmas būtību, un priekšsēdētāja vietnieks F. Frattini piedāvāja šīs problēmas risinājumu.

Stingri ņemot, mums priekšā ir pārejas gads, bet šā pārejas gada laikā, kam mums ir jāpievieno vēl seši mēneši līdz Parlamenta pilnvaru laika beigām, mums ir jāpieņem daži nopietni lēmumi, pret kuriem mēs nevaram izturēties nevērīgi. Tieši šā iemesla dēļ es uzskatu, ka starpiestāžu vienošanās ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu nopietnu iniciatīvu saskaņošanu ar tik ļoti nepieciešamo un vēlamu koplēmumu.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpas saistīto iniciatīvu nozīmīgums – paturēsim prātā, ka no 26 Komisijas stratēģiskajiem priekšlikumiem viena trešā daļa attiecas uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu – uzliek mums lielu atbildību, strādājot ar tiesību aktu projektiem, kas mums būs jāizskata.

Tieši šā iemesla dēļ mums ir jāpievērš visa mūsu uzmanība aicinājumiem izvērtēt Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kā arī visiem citiem jautājumiem, kas ir saistīti ar migrācijas fenomenu un attiecas uz legālo un nelegālo imigrāciju.

Civilās un kriminālās tiesvedības uzlabošana, lai sniegtu labākus pakalpojumus pilsoņiem, Eiropols, uzlabota Eiropas aģentūras darbība, pamatojoties uz Konstitucionālo līgumu, neaizmirstot, priekšsēdētāja kungs, arī datu aizsardzības sistēmu trešajā pilārā, – visu šo jautājumu risināšanu veicina brīvības, drošības un tiesiskuma telpas harmonizēšana gan izmantoto metožu, gan arī laika ziņā.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, internets ir jauns kaujas lauks. Saskaņā ar Komisijas un Padomes teikto tas ir kaujas lauks cīņai pret terorismu, un mēs to neapstrīdam. Tomēr daudziem no mums internets ir arī kaujas lauks cīņai par pilsoņu pamattiesību aizsardzību. Protams, ka internetu, kā jau mēs visi zinām, izmanto teroristi, bet to izmanto arī miljoniem nevainīgu pilsoņu diskusijām. Viņu diskusiju tēma arī ir terorisms, ko šie pilsoņi neattaisnojot mēģina izprast, un tas ir kas tāds, ko mēs diemžēl šeit darām pārāk reti. Tādēļ, neskatoties uz nozīmīgo likumdošanas iniciatīvu pret terorisma atbalstīšanas aicinājumiem internetā, arī šis ir ļoti jūtīgs jautājums.

Komisāra kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, man jums ir jāsaka, ka šī likumdošanas iniciatīva tās pašreizējā formā ir nedaudz problemātiska. Tā nenosaka, ka persona, kas izplata terorisma atbalstīšanas aicinājumus, dara to ar nodomu un ... „un”, ka aicinājumu sekas var būt terorisma akts. Vārda „un” vietā jūsu tekstā ir vārds „vai”. Citiem vārdiem sakot, ja sabiedrības locekļi mēģina izprast kaut kur pasaulē veiktas teroristiskas darbības, viņi riskē nonākt nepatīkšanās tikai tādēļ, ka „kāds” uzskata, ka viņu teiktais ir novedis pie terorisma akta: šos sabiedrības locekļus var apsūdzēt pat tad, ja viņiem nav bijis nolūks izraisīt šādu aktu. Šī nepilnība jums ir jānovērš.

Es vēlos, lai jūs paskaidrotu, vai mūsu e-pasta vēstuļu saturs arī tiks pārbaudīts. Kas tās pārbaudīs, lai ļautu policijai spriest, vai ir pārkāpts šis jaunais tiesību akts, ko jūs atbalstāt? Ļaujiet man jums atgādināt, ka attiecībā uz tālruņa izsaukumu datu saglabāšanu jūs vairākkārt mierinājāt mūs, ka mūsu SMS ziņas un tālruņu izsaukumi netiks uzraudzīti. Vai mūsu e-pasta vēstules pārbaudīs, pamatojoties uz jūsu atbalstīto pasākumu?

Vēl viens jautājums, ko es vēlos uzsvērt, ir Eiropas PNR sistēmas iniciatīva. Mani draugi, mums tā nav vajadzīga. Vismaz jūs neesat paskaidrojuši mums, kādēļ mums tā būtu vajadzīga. Mums ir APIS; mums, kā jau F. Frattini diezgan precīzi norādīja, ir VIS – veiksmīgs mūsu vienošanās rezultāts; un mums ir Šengenas zona, tādēļ mēs ļoti labi zinām, kas ceļo pa pasauli šodien un kas ieceļo Eiropā.

Turklāt no 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm tikai 3 pašlaik ir veikušas pasākumus iespējamai PNR īstenošanai. Kur palicis spiediens saskaņot PNR tiesību aktus?

Kādēļ jūs tik fanātiski atbalstāt šo pasākumu, neskatoties uz to, ka datu aizsardzības iestādes tam nav piekritušas? Kādēļ jūs neapsēžaties un nepārrunājat šo pasākumu ar Parlamentu, ar cilvēkiem, kuri aicina cīnīties pret terorismu, bet kuri, iespējams, ir tikpat, ja ne vēl vairāk, noraizējušies par tiesību aizsardzību, nekā mūs reizēm apsūdz?

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, to patiešām var apstiprināt, ka Padome un Komisija ne tikai liek lielāku uzsvāru uz terminu „drošība” savos dokumentos, bet tās ir kļuvušas arī acīmredzami informētākas par pilsoņu pamatbrīvībām un pamattiesībām. Lai gan mēs šeit Eiropā darām pēc iespējas vairāk saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma kopējo telpu, trešo valstu tiesību sistēmas acīmredzami traucē mums īstenot šos pasākumus.

Es domāju, ka Komisijai un arī dalībvalstīm ir nepārtraukti jāuzrauga, kādā mērā, piemēram, ASV tiesību sistēma ietekmē Eiropas pilsoņu dzīvi. Komisijai un Padomei būs jāatbild uz jautājumu, ko uzdošu es un daži mani kolēģi, par to, kā tas ir iespējams, ka informācija no Amerikas Savienotajām Valstīm par pasta sūtījumiem, kas paredzēta izmantošanai tikai ar muitu saistītiem mērķiem un nolūkiem, tiek nodota drošības iestādēm.

Pasta sūtījumu konfidencialitāte ir viens no pēdējiem „cietokšņiem”, ko mēs līdz šim spējam nosargāt. Es ceru, ka Komisija, sadarbojoties ar Padomi, varēs atrisināt globālās pieejas problēmu terorisma un organizētās noziedzības apkarošanai, ne tikai ņemot vērā drošības aspektus, bet arī problēmas, kas saistītas ar brīvību, pilsoņu aizsardzību un tiesību sistēmu pretrunu novēršanu.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, laikraksta „*Corriere della Sera*” galvenā redaktora vietnieks *Magdi Allam*, kuru diez vai var apsūdzēt rasismā vai islāmfobijā, ir ierosinājis nopietnu jautājumu: imamu un lielo mošeju prasības Romā attiecībā uz finansējumu un maksām atbalsta vairāku islāma valstu vēstniecības.

Vai šāda rīcība veicina drošību Eiropā, vienā no mūsu lielākajām galvaspilsētām, šajos ekstrēmā islāma doktrīnu izplatības riska apstākļos? Es tā nedomāju. Es drīzāk domāju, ka ir jākontrolē fundamentālā islāma ideju, kas ir cieši saistītas ar terorismu, izplatība, un tas ir jautājums, kuram Eiropas Savienībai būtu jāpievērš ļoti liela uzmanība.

Terorisms: ko mēs varam secināt no neseno sniegtā Eiropas Kopienas Tiesas ģenerāladvokāta *Poiarés Maduro* atzinuma, kurš vēsta, ka Regula (EK) Nr. 881/2002 par to personu līdzekļu iesaldēšanu, kas ir *Al-Qaida* un *Taliban* biedru melnajā sarakstā, neatbilst tiesību aktiem? Es vēlos atgādināt, ka šī regula ir nekas vairāk kā ANO Rezolūcijas 1390 piemērošana, ko pieņēma visa starptautiskā sabiedrība, atbildot uz 11. septembra uzbrukumiem. Civilizētā pasaule vēlas pasargāt sevi no terorisma riska: nekad nezaudējiet modrību attiecībā uz islāma terorisma nāves draudiem!

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, es uzskatu, ka mēs neesam panākuši ievērojamu progresu brīvības, drošības un tiesiskuma jomā. Gluži pretēji: valdības neļauj saviem pilsoņiem paust savu attieksmi pret Lisabonas Līgumu referendumā, un tādējādi mēs virzāmies prom no brīvības.

Kādēļ pilsoņi nevar lemt par to, vai viņi vēlas, lai mazinātos viņu valsts līdzdalība Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesos? Kādēļ pilsoņi nevar lemt par to, vai viņi vēlas, lai viņu valdības zaudētu veto tiesības tādās jomās kā migrācija, enerģētika un transports, kā arī kontroli pār Eiropas Centrālo banku? Kādēļ dalībvalstu, jo īpaši mazo dalībvalstu pilsoņi nezina, ka šīm valstīm būs gandrīz neiespējami rotācijas kārtībā kļūt par Eiropas Padomes prezidējošo valsti? Nudien, vai kāds viņus ir informējis par to, ka pēc šiem gadiem viņu valstis zaudēs automātiskās tiesības izvirzīt komisāru dalībai Eiropas Komisijā? Reformu līgums pašos pamatos maina būtiskākos Eiropas Savienības dokumentus. Ja to pieņems parlamenti, nerīkojot referendumu un sabiedriskās diskusijas valsts līmenī, brīvības vietā tiks panākta pārspīlēta lepība par iegūto varu. Eiropas Komisijai vajadzētu atgādināt par to dalībvalstu valdībām.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Vispirms es vēlos pateikties jums par ļoti kvalitatīvajām runām attiecībā uz šodienas diezgan sarežģīto jautājumu.

Es vēlos izmantot izdevību vērst jūsu uzmanību uz citu jautājumu, kuram līdz šim mēs neesam pievērsuši pietiekamu uzmanību. Es runāju par Eiropas Savienības ārējām robežām. Visas dalībvalstis, kuras pašlaik ir atbildīgas par jaunajām Eiropas Savienības robežām, ir veikušas lielu darbu, lai atbilstoši nodrošinātu robežu aizsardzību un lai nodrošinātu piemērotu infrastruktūru, un veicinātu Šengenas standartu piemērošanu.

Tomēr tajā pašā laikā mēs esam secinājuši, ka dzīves līmenis pierobežā pasliktinās. Es gribētu vērst jūsu uzmanību uz pierobežas zonā, jo īpaši mazāk attīstītos reģionos dzīvojošo personu dzīves līmeņa pasliktināšanos, un es vēlos noskaidrot, vai Padome un Komisija plāno īstenot kādus papildu pasākumus, lai uzlabotu dzīves kvalitāti pierobežas rajonos un lai novērstu cilvēku aizceļošanu no šīm vietām. Mēs ļoti labi apzināmies, ka, ja cilvēki atstās pierobežas rajonus, t. i., ja tie kļūst neapdzīvoti, būs grūtāk nodrošināt šo rajonu aizsardzību.

Mans otrais jautājums ir šāds: komitejas sanāksmē Padomes priekšsēdētājs minēja, ka arī sadarbība ar Balkānu valstīm ir viens no būtiskajiem uzdevumiem, ko Padome risina. Šajā saistībā es vēlos jo īpaši noskaidrot, vai Šengenas standartu piemērošana un mūsu drošības nodrošināšana traucēs sadarbībai starp mūsu policijas spēkiem un Balkānu valstu policijas spēkiem.

Martine Roure (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs attiecībā uz Eiropas Parlamentu esam nonākuši pagrieziena punktā, izveidojot patiesu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, un Lisabonas Līguma pieņemšana ļaus mums stiprināt demokrātisko un jurisdikcijas kontroli. Es pilnīgi noteikti vēlos atbalstīt citu deputātu – manu kolēģu – aicinājumus noteikt prioritātes, pie kurām mēs varētu strādāt, izmantojot iepriekšēju koplēmuma procedūru un pamatojoties uz politisku starpiestāžu vienošanos.

Pilnīga Eiropas Parlamenta līdzdalība patiešām var tikai uzlabot lēmumu kvalitāti un dažreiz, kā mēs esam novērojuši, pat nodrošināt vienošanās panākšanu. Acīmredzot tas nevar notikt, neiesaistot šajās debatēs dalībvalstu parlamentus, un es ierosinu arī ņemt vērā to nostiprināto lomu, kas noteikta jaunajā līgumā.

Vēl vienai no mūsu prioritātēm, protams, vajadzētu būt datu aizsardzībai. Jums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka es atkal atgriežos pie šā jautājuma. Jūs jau zināt, ka mēs atbalstījām pamatlēmuma pieņemšanu par datu aizsardzību trešajā pilārā. Mēs, protams, esam gandarīti, ka Eiropas Parlaments atkal ir iesaistīts sarunās par šo jautājumu. Tomēr mēs esam ļoti noraizējušies par Padomes sasniegtajiem viduvējiem rezultātiem saistībā ar šo tekstu tieši vienprātības noteikuma dēļ.

Pieņemot, ka drīz vairs nebūs trešā pilāra, un, lai nodrošinātu patiesu mūsu pilsoņu privātās dzīves aizsardzību, vai jūs nedomājat, ka risinājums varētu būt grozīt esošās direktīvas par datu aizsardzību, lai tās attiektos arī uz policiju un tiesisko sadarbību? Ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt augstu datu aizsardzības līmeni, jo šis aspekts ir jāņem vērā arī attiecībā uz priekšlikumu izveidot Eiropas PNR. Šis jautājums, ko es jums uzdošu, ir ļoti būtisks un es patiešām vēlos saņemt atbildi.

SĒDI VADA: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos, lai tiktu nodrošināta pilnīga Komisijas un Padomes darbības pārskatāmība attiecībā uz notiekošajām sarunām ar Amerikas Savienotajām Valstīm par transatlantijas datu aizsardzības sistēmu. Izskatās, ka šobrīd – sarunu procesa noslēgumā – Komisija lūgs Padomei mandātu. Tas ir nepareizi.

Otrkārt, PNR jautājuma risināšana pamazām kļūst par īstu jucekli. Visas programmas pamatojums nebūt nav skaidri noteikts. Tiesiskais pamats ir neskaidrs. Vēl joprojām nav sistēmas personas datu aizsardzībai trešajā pilārā. Tomēr izskatās, ka šīs problēmas nav kavējušas iekšlietu ministrus lemt par Eiropas PNR programmu. Turklāt nav pieaicināts Eiropas Parlamenta pārstāvis G. Deprez.

Es vēlos saprast, kā tas ir iespējams, ka Vācijas tieslietu ministrs vienlaicīgi ir paziņojis par to, ka Eiropas PNR programma ir pretrunā ar Vācijas Pamatlikumu. Pēc manām domām, šis jautājums vēl ir tālu no atrisināta; Eiropas Parlaments vispirms gribētu dzirdēt, kādēļ šī programma ir nepieciešama.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, visnozīmīgākais notikums 2007. gadā saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu pilnīgi noteikti bija Šengenas zonas paplašināšana. Šodien mēs varam teikt, ka cerības uz atvieglotu pārvietošanos pāri robežām ir sadūrušās ar nežēlīgu realitāti.

Pārvietošanās pāri Polijas Vācijas robežai starp Saksiju un Lejassilēziju tagad Šengenas zonas paplašināšanas dēļ ir apgrūtināta. Cilvēkus bez pamatojuma apsūdz nelegālu emigrantu kontrabandā, un policija viņus uz vairākām stundām aiztur kā parastos noziedzniekus. Šādas apsūdzības ir vērstas pret taksometru šoferiem pierobežas zonā. Pārkāpjot tiesību aktus, viņiem liek pārbaudīt pasažieru dokumentus. Transportlīdzekļus ar Polijas reģistrācijas numuriem pakļauj pārbaudēm, kas ilgst vairākas stundas.

Šengenas Līgumu uz Polijas Vācijas piemēro tādā veidā, ka cilvēki nevēlas šķērsot robežu. Šādas darbības neatbilst līguma mērķim un pieprasa steidzamu Eiropas Komisijas rīcību.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Komisijas un Padomes centieni nodrošināt brīvu personu pārvietošanos Eiropā guva rezultātus 2007. gada decembrī, paplašinoties Šengenas zonai. Attiecībā uz nelegālo imigrāciju, tiesību aktu projekti par kopīgiem standartiem nelegālo imigrantu no trešajām valstīm repatriācijai un piespiedu pasākumi attiecībā uz nelegālajiem migrantiem – strādniekiem – pilnīgi noteikti palīdzēs mazināt šo parādību.

Saistībā ar legālo migrāciju Komisija ir uzsākusi tiesisku pasākumu īstenošanu, iesniedzot Parlamentam tiesību aktu projektu par noteikumiem augsti kvalificētu darbinieku ieceļošanai un pastāvīgās dzīvesvietas noteikšanai un individuālu atļauju piešķiršanas procedūru trešo valstu pilsoņiem.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz jautājumu, ko es uzskatu par ārkārtīgi nozīmīgu: vēl joprojām ir spēkā pārejas noteikumi, ko īsteno dažas dalībvalstis, lai ierobežotu darbaspēka kustību no citām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Ir ļoti pareizi veicināt vienotas politikas īstenošanu, lai risinātu jautājumu par legālo imigrāciju no trešajām valstīm, bet nav pareizi noteikt ierobežojumus Eiropas Savienības pilsoņiem. Mēs nevaram runāt par brīvības telpu, ja pastāv darbaspēka pārvietošanās brīvības ierobežojumi.

Pēc manām domām, ir skaidrs, ka ir jāpiemēro direktīvas par legālo migrāciju no trešajām valstīm, vienlaicīgi atceļot attiecībā uz dažām dalībvalstīm noteiktos ierobežojumus. To var izdarīt pakāpeniski, aicinot dalībvalstis, kas piemēro Legālās migrācijas direktīvu, atcelt jebkādas darbaspēka kustības ierobežojumus, kas attiecas uz citu direktīvā minēto dalībvalstu pilsoņiem.

Turklāt ir jāpiemēro priekšroka princips, lai, nodrošinot darba tirgus pieprasījumu, priekšroka tiktu dota Eiropas Savienības pilsoņiem. Es domāju, ka šī principa darbība ir jāpaplašina arī attiecībā uz trešajām valstīm, dodot priekšroku arī kaimiņvalstu pilsoņiem, jo īpaši to valstu pilsoņiem, uz kurām attiecas kaimiņu politika. Es ceru, ka *F. Frattini* un *G. Depez* diskusija mūsu debašu sākumā novedīs pie faktiskiem rezultātiem un pozitīvas rīcības no mūsu puses.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas Līguma pieņemšana un Eiropas Savienības reforma ienesīs nopietnas izmaiņas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, lai gan Eiropas Savienības pilsoņi jau tās gaida. Gan dalībvalstīm, gan arī Eiropas Savienības iestādēm ir īpaši mopiētni jāgatavojas šīs jomas iekļaušanai Eiropas Kopienas Tiesas kompetencē. Parlaments to apzinās un gatavojas jaunajiem uzdevumiem, un jo īpaši kopīgai lielākās daļas lēmumu pieņemšanai.

Šajā saistībā es vēlos jautāt Padomei: vai mēs sāksim strādāt pie kopējā prioritāšu saraksta attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, un, ja jā, kad mēs to darīsim? Es zinu, ka gan Padomei, gan arī Komisijai ir izstrādātas programmas. Arī Parlamentu mana komiteja un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja ir informējusi par to, kas ir jādara. Tomēr mums ir nepieciešams kopīgs, efektīvs un pārskatāms rīcības plāns un kopīgs prioritāšu saraksts, lai nodrošinātu mūsu pilsoņu intereses.

Es vēlos arī izmantot iespēju pateikties Portugāles prezidentūrai par Šengenas zonas paplašināšanu un tajā pašā laikā aicināt regulāri izvērtēt šīs sistēmas darbību. Ir pagājušas tikai dažas tās darbības nedēļas, un mēs jau varam novērot dažus negaidītus trūkumus un izcilas šīs sistēmas priekšrocības. Šie trūkumi ietver aizliedzošo maksu par vīzu pilsoņiem no trešajām valstīm, jo īpaši baltkrievi. Maksa par vīzu – 60 eiro – ir šķērslis, kas liedz viņiem apmeklēt Eiropas Savienības valstis kaimiņos; tā apgrūtina arī mūsu kaimiņu politikas īstenošanu, kas, galu galā, ir noteikta kā ļoti nozīmīga Reformu līgumā.

Komisār, šīs problēmas risināšana ir nepieciešams kas vairāk par uzraudzību, dāmas un kungi, šī situācija ir jāmaina.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos vērst uzmanību uz jautājumu, kas var šķīst nenozīmīgs, bet kas ir kļuvis ļoti būtisks 2007. gadā un ietekmē miljoniem cilvēku – drošība Eiropas lidostās.

Eiropas Komisija un Padome ir atļāvušas un atļauj īstenot terorisma novēršanu politiku lidostās tādā veidā, it kā tā būtu transporta politika.

Lidmašīnu un vilcienu loģistikas un tehnisko standartu nodrošināšanai piemērotās procedūras ierobežo brīvības un tiesības. Tādējādi pilsoņi nav aizsargāti pret ļaunprātīgu rīcību, un tiesību ierobežojumus apstiprina, neveicot atbilstības vai efektivitātes novērtējumu. Reizēm par drošību atbildīgie darbinieki, kas nepārzina

piemērotos noteikumus vai noteikumu izņēmumus tādēļ, ka tie ir slepeni, kontrolpunktos pret vīriešiem un sievietēm izturas kā pret dzīvniekiem.

Es aicinu Komisiju – un jo īpaši *F. Frattini* – atjaunot viņu kompetenci šajā jomā; uz es aicinu Padomi to nopietni uzraudzīt.

Mēs esam pārvērtuši lidostas par zonām, kur noteikts ārkārtas stāvoklis, un kur nav spēkā nedz tiesību akti, nedz arī pamata garantijas, bet valda par drošību atbildīgo darbinieku vara bez kādas kontroles.

Roselyne LeFrançois (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos minēt trīs jautājumus, kas man ir jo īpaši tuvi. Pirmais attiecas uz to, kā mēs rīkosimies šajā posmā, kas mūs ved uz Lisabonas Līguma stāšanās spēkā. Kā visi mani kolēģi no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas es vēlos, lai tiktu panākta starpiestāžu vienošanās par jaunajiem, mūsu kompetences jomai piemērojamiem noteikumiem. Es patiešām uzskatu, ka tas ir obligāts priekšnoteikums efektīvai un pārredzamai sadarbībai. Šogad ir jāmēģina piemērot arī jaunie noteikumi par dalībvalstu parlamentu lomu. Kā referente ziņojumam par pamatlēmumu terorisma apkarošanas jomā es apņēmos cieši un strukturēti sadarboties ar dalībvalstu parlamentiem.

Attiecībā uz terorismu pārskats par dažādiem jau pieņemtiem tekstiem sniegtu labāku priekšstatu par to piemērošanas jomām un savstarpējo saistību. Turklāt, lai gan cīņai pret terorismu ir jābūt Eiropas Savienības prioritātei, arī pamatbrīvību aizsardzībai ir jābūt vienai no tām. Tādēļ, strādājot pie pamatlēmuma, es būšu ļoti piesardzīga attiecībā uz izmantoto definīciju un terminu skaidrību, lai novērstu jebkādu iespējamu risku saistībā ar šo brīvību, jo īpaši vārda brīvības pārkāpšanu.

Noslēgumā es vēlos teikt dažus vārdus par mūsu turpmāko rīcību imigrācijas jomā. Ilgu laiku Eiropas Savienība galvenokārt nodarbojās ar īsta tiesību aktu „arsenāla” izstrādi cīņai pret nelegālo imigrāciju, lai gan šī aizsargājošā attieksme attiecībā uz tās robežām nebija līdzsvarota ar legālās imigrācijas politiku, kas atbilstu šim nosaukumam. Tādēļ es esmu iepriecināta par šajā jomā pieņemtajām iniciatīvām pēdējos dažos gados, un es ceru, ka politiskā griba atbalstīt viesmīlīgu Eiropu būs tikpat spēcīga, kāda bija griba aizsargāt Eiropas „cietoksni”.

Priekšsēdētājs. – Mēs tagad izmantosim praksi, ko angļi sauc par „*catch the eye*”. Jebkurā gadījumā, tā kā es esmu arī priekšsēdētāja vietnieks, kas ir atbildīgs par daudzvalodību, es mēģināšu runāt ar tulkotājiem, maniem draugiem tulkotājiem, lai izlemtu, kā izteicienu „*catch the eye*” tulkot citās valodās.

No šī brīža uzskatīsim, ka jebkurš, kas vēlas runāt, var to darīt, ja priekšsēdētājs ļauj uzstāties saskaņā ar „*catch the eye*” procedūru. Saskaņā ar „*catch the eye*” procedūru es ļauju uzstāties *J. M. Cavara*, kuram, pēc manām domām, ir daudz ko teikt šajā saistībā.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos atvainoties par darba kārtības vai, precīzāk, par uzstāšanās kārtības pārkāpšanu. Vilcienu kustības traucējumu dēļ starp Parīzi un Briseli es gandrīz nokļuvu ārpus Eiropas, bet situācija ir labota, paldies jums.

Katru gadu mēs runājam par progresu, kas panākts brīvības, drošības un tiesiskuma telpā. Tomēr šodien šīs debātes ir jo īpaši nozīmīgas, un tieši šā iemesla dēļ es vēlos minēt iemeslus, kas lika Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai iesniegt šos divus mutiskos jautājumus Padomei un attiecīgi arī Komisijai un izdarīt spiedienu uz šo iestāžu pārstāvjiem sniegt skaidras atbildes uz mūsu uzdotajiem jautājumiem.

Ja šīs debātes ir nozīmīgas, tad tas tā ir tādēļ, ka pēc Lisabonas Līguma parakstīšanas pagājušajā decembrī un tā stāšanās spēkā, kas paredzēta 2009. gada 1. janvārī, saistībā ar pamattiesību politikām un brīvības, drošības un tiesiskuma telpā panākto progresu ir jānotiek un notiks būtiskas pārmaiņas, pārmaiņas, uz kurām Parlaments – kā jau jūs, dāmas un kungi, zināt – neatlaidīgi aicina jau vairākus gadus.

Citu starpā es minēšu pilāru struktūras likvidēšanu, kas ļaus piemērot lielāko daļu pašreizējo trešā pilāra procedūru Kopienas līmenī, paplašināt kvalificēta vairākuma balsošanu, paplašināt Eiropas Kopienas Tiesas jurisdikciju un stiprināt Parlamenta kā otrā tiesību akta pieņēmēja lomu; un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas saistošo raksturu.

Lai gūtu maksimālu labumu no šī jaunā līguma sniegtajām iespējām, mums jau tagad ir jāizstrādā kopīga starpiestāžu stratēģija, kas mums ļaus sagatavot priekšlikumu sarakstu politiskai apspriešanai 2008. gadā un oficiālai pieņemšanai laikā no 2008. gada janvāra līdz 2009. gada maijam.

Noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka šādas stratēģijas nozīme būs tāda, ka pēc jaunā līguma stāšanās spēkā mums nebūs nepārtraukti jāgroza nesen pieņemti priekšlikumi, un tas garantēs pilnīgu

jurisdikcijas kontroli Eiropas Kopientu Tiesai un pilnīgu un pilntiesīgu Parlamenta iesaistīšanu politiku izstrādē, kas ir cieši saistītas ar pilsoņu tiesībām.

Attiecībā uz jautājumu, ko man uzdevāt, es pats sev pievērsīšu uzmanību un padomāšu, kā to izdarīt, lai jums neuzkritošā veidā palīdzētu izdarīt izvēli.

Dragutin Mate, *pašreizējais priekšsēdētājs*. – (SL) Paldies par jūsu šodien uzdotajiem jautājumiem. Diemžēl man nav pietiekami daudz laika, lai sniegtu plašas atbildes uz visiem no tiem, tādēļ es mēģināšu atbildēt uz būtiskākajiem. Vispirms es atbildēšu uz M. Weber jautājumu par SIS II sistēmu.

Es vēlos ļoti skaidri pateikt, ka mēs Padomē uzskatām, ka drošība, pārejot no sistēmas „SIS I visiem” uz sistēmu SIS II ir ārkārtīgi būtiska, un mēs nevaram pieļaut jebkādu datu nozaudēšanu vai sistēmas darbības pakļaušanu jebkādam apdraudējumam. Tieši šā iemesla dēļ mēs nolēmām īstenot pakāpenisku pāreju no vienas sistēmas uz otru, kas, protams, ietver sistēmas „pārveidotāja” izmantošanu. Tādēļ attiecīgi pagarināsies laiks, kas nepieciešams SIS II sistēmas darbības uzsākšanai. Es domāju, ka šis ir ļoti labs lēmums tādēļ, ka tas sekmēs datu drošību un, protams, datu kvalitātes uzlabošanu, ko nodrošinās jaunā sistēma, kas arī ir visbūtiskākais SIS II sistēmas nepieciešamības pamatojums.

Es vēlos pieskarties arī vairāku Parlamenta deputātu uzdotajam jautājumam par sadarbību starp Padomi, Komisiju un Eiropas Parlamentu. Es domāju, ka šai sadarbībai ir jābūt ciešai lielākajā daļā gadījumu. Pilnīgi noteikti mums ir nepieciešama noteikta veida politiskā vienprātība un savstarpējā sadarbība, lai izveidotu un nodrošinātu atbilstošu drošības līmeni un cilvēktiesību ievērošanu. Mums ir nepieciešama dzīvotspējīga un līdzsvarota pieeja, kurā ļoti būtiska loma ir tieši Eiropas Parlamentam, un es nevaru iedomāties mūsu darbu bez šīs ciešās sadarbības ar Parlamentu.

Mums, protams, ir jāapzinās, ka Lisabonas Līgums vēl nav spēkā. Notiek sagatavošanās ratifikācijas procesam. Tas ir samērā jūtīgs process, iespējams, dažās valstīs jūtīgāks, nekā citās. Tomēr mums ir jāstrādā un jārikojas tādā veidā, lai neapdraudētu ratifikācijas procesu nevienā no Eiropas Savienības dalībvalstīm. Šā iemesla dēļ es domāju, ka būtu prātīgi, ja šogad – gadā, kas mūs virza pretī Lisabonas Līguma piemērošanai – mēs savstarpēji sadarbotos un sadalītu tiesību aktus, par kuriem mēs debatējam, divās grupās. Viena grupa sastāvētu no tiesību aktiem, kuru izstrāde ir gandrīz pabeigta un par kuriem Parlaments ir sniedzis atzinumu vai kuri ir pieņemti, vai ir pieņemšanas beigu posmā. Otra tiesību aktu grupa sastāvētu no tiesību aktiem, kurus mēs esam sākuši vai drīz sāksim izstrādāt un attiecībā uz kuriem mums ir nepieciešama cieša un regulāra sadarbība ar Parlamentu. Es domāju, ka šis ir atbilstošākais veids, kā rast piemērotu sadarbības formu, lai nodrošinātu atbilstošu drošību un pietiekami efektīvu darba metodi, un noteikt turpmākās darbības tradīcijas.

Es vēlos arī īsi pieminēt Atgriešanas direktīvu un FRONTEX. Tehniskās diskusijas un sarunas par Atgriešanas direktīvu turpināsies arī Slovēnijas prezidentūras laikā, un mēs esam vienojušies arī par politiskām sarunām. Tādēļ es ceru, ka mēs spēsim rast nepieciešamo un atbilstošu politisko kompromisu. Es turpinu cerēt, ka mēs spēsim to sasniegt, un mēs jau sazinājamies ar referentu M. Weber, kurš ļāva man domāt, ka ir panākts zināms progress šā jautājuma saistībā.

Attiecībā uz FRONTEX es tikai vēlos teikt, ka notiek FRONTEX novērtēšana, un prezidentūra plāno rīkot plašāku diskusiju ministru līmenī konferences laikā marta sākumā, kad mēs runāsim par FRONTEX un tās nākotni, kā arī izvērtēsim paveikto darbu. Pēc diskusijām mēs varēsim sniegt Parlamentam plašāku ziņojumu.

Franco Frattini, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es domāju, ka šā rīta debates parāda visu trīs iestāžu vēlmi strādāt kopā. Tādēļ būtiska ir ne tikai darba metode, bet arī kvalitāte. Tādēļ G. Deprez debašu sākumā izteiktā vēlme, attiecībā uz kuru, pēc manām domām, tika pausta vispārēja vienprātība, tostarp, arī no Padomes priekšsēdētāja puses un kurai arī es piekritu, ir atbilstošākā darba metode.

Kā jau es minēju sākumā, Padomes īstenotā ideja strādāt, pamatojoties uz laika periodu, kas ir ilgāks par noteiktajiem sešiem mēnešiem, ir izrādījusies veiksmīga. Mums vajadzētu mēģināt to īstenot arī šeit, tādēļ, ka, ņemot vērā šeit paustās atziņas, es domāju, ka vairāki jautājumi ir kļuvuši par prioritāriem. Tas, ka mēs nevaram kavēt ar SIS II – otrās paaudzes SIS sistēmas – ieviešanu saistīto darbu ir skaidrs ikvienam. Mums ir jāvirzās uz priekšu, un, papildus diskusijai par darba grafiku, mums ir jāņem vērā arī tas, ka šīs jaunās sistēmas izmēģināšanas rezultāti, rāda, ka tā patiešām uzlabos mūsu ārējo robežu drošību.

Tā vietā, lai runātu par kavēšanos, es runāšu par nepieciešamību dalībvalstīm – un tam es pilnībā piekritu – padziļināti izmēģināt sistēmu, lai redzētu, kā tā strādā un kā iespējams uzlabot tās darbību pirms tās faktiskās

ieviešanas. Termini, par kuriem mēs runājam ar prezidentūru un kurus februārī precīzēs Eiropas Savienības Padome pēc dažām nedēļām, ir termini, kas rāda mūsu ieinteresētību gūt pievienoto vērtību no jaunās paaudzes SIS, kas patiešām ir prioritāte.

Daudzi runāja par nepieciešamību novērtēt drošības, jo īpaši pretterorisma iniciatīvas. Tas ir pasākums, kuru Parlaments aicināja veikt un kuram es piekritu gadu atpakaļ. Šodien šis pasākums jau tiek īstenots. Decembrī visas dalībvalstis saņēma plašu aptaujas anketu par sasniegtajiem rezultātiem, īstenojot pretterorisma pasākumus. Es varu teikt ne tikai Baronesei *S. Ludford*, bet jums visiem, ka aprīļa vidū es varēšu publicēt šā pētījuma rezultātus attiecībā uz visām 27 dalībvalstīm. Pēc manām domām, šis ir vēl viens prioritārs diskusiju jautājums, jautājums, kurā Parlaments vienmēr ir bijis ieinteresēts.

Daži klātesošie runāja par procesuālajām garantijām. Jūs zināt, ka vienošanās šajā saistībā netika panākta tādēļ, ka dažām dalībvalstīm radās nepārvaramas problēmas, bet pašlaik Slovēnijas prezidentūra ir ierosinājusi jautājumu, kurš, manuprāt, ir uzskatāms par prioritāru: jautājums par aizmuguriski pieņemtiem tiesas nolēmumiem. Tas ir viens no aspektiem, kas ir saistīts ar procesuālajām garantijām. Tas nav jautājums, par kuru jādiskutē, tas ir ļoti būtisks aspekts: noteikumu par aizmuguriski pieņemtu tiesas nolēmumu saskaņošana – jautājums, kuram, manuprāt, pieskārs *J. Lambert* – ir jautājums, kurš ir pietiekami nozīmīgs, lai to izskatītu kā prioritāru 2008. gadā.

Mēs jau pieminējām FRONTEX novērtēšanu. 13. februārī mēs publicēsim mūsu pirmo visaptverošo FRONTEX novērtējumu. Komisijas dokumentu noteikti izskatīs Padomē un Parlamentā, un tas veidos pamatu diskusijām, kuras, pēc manām domām, arī ir uzskatāmas par prioritārām 2008. gadā: cik veiksmīga ir FRONTEX darbība, kādā veidā mēs šo darbību varam uzlabot, kā mēs varam stimulēt dalībvalstis iesaistīties vairāk.

Tika runāts arī par terorismu; vairāki runātāji to pieminēja. Teroristu īstenotā aģitācija internetā un vardarbīgais radikālisms ir jautājumi, uz ko attieksies nelegislatīvas iniciatīvas. Ir ielānoti vairāki tiesību akti, Komisija sniegs paziņojumus un tos būs vērts pārrunāt.

Es ļoti atzinīgi vērtēju *M. Roure* teikto par Eiropas PNR sistēmu. Diskusijas par šo jautājumu turpināsies visu 2008. gadu. Es nedomāju, ka mēs pieņemsim Eiropas PNR līdz šā gada beigām. Tomēr es uzskatu, ka mums vajadzētu vadīties pēc trīs – ja nemaldos, *M. Roure* minētiem – kritērijiem: samērība šo datu apkopošanā un to pievienotā vērtība cīņā pret terorismu tādēļ, ka tieši šo problēmu mēs risinām. Ja šis instruments darbosies, mēs to pieņemsim, ja tas nedarbosies, mēs to pielāgosim vai arī nepieņemsim. Es personīgi uzskatu, ka tas būs noderīgs, bet es domāju, ka mums šis jautājums šeit ir jāpārrunā. Nākamais jautājums attiecas uz to, kā aizsargāt apkopotus datus un kā sodīt tos, kas šos datus izmanto ļaunprātīgi. Arī šie ir acīmredzot diskusijai atvērti jautājumi, ko mēs varam pārrunāt 2008. gadā.

Visbeidzot – imigrācijas jautājums. Es domāju, ka mums ir jāturpina īstenot vispārējā pieeja imigrācijai, kā jau decembrī norādīja Eiropas Padome, paturot prātā, ka nākamā prezidējošā valsts ir Francija, un noskaidrojot, ko piedāvās Francijas valdība Eiropas imigrācijas politikas saistībā, un es esmu ielānojis, ka Komisija varēs pilnībā iesaistīties darbā pie šā jautājuma.

Un noslēgumā vēlreiz par patvēruma politiku. 2008. gads būs izšķirošais gads tādēļ, ka 2010. gads ir termiņš Eiropas patvēruma sistēmas izveidei. 2008. gads būs gads, kad Komisijai tiks iesniegts rīcības plāns.

Es sniedzu piemērus, lai parādītu, kā apkopot iepriekš minētās atziņas un *G. Deprez* priekšlikumu, kurš, pēc manām domām, ir vērtējams atzinīgi, un konkrēti noteikt, kas ir darāms nekavējoties, jo priekšlikums ir pabeigts, – un Slovēnijas prezidentūras laikā mēs varam atrisināt arī vairākus citu jautājumus – un ko mēs varam turpināt pārrunāt laikā no šā brīža līdz, teiksim, 2009. gada jūnijam.

Sophia in 't Veld (ALDE). –Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust pārsteigumu un nožēlu par to, ka, pirmkārt, Padome nav sniegusi nevienu atbildi uz jautājumiem par PNR. Vai tiešām tā piekritīs sniegt mums rakstiskas atbildes uz visiem šeit uzdotajiem jautājumiem?

Otrkārt, es vēlreiz vēlos paust nožēlu par to, ka jau gadu mēs lūdzam sniegt informāciju par augsta līmeņa kontaktgrupu un pārrunām starp Komisiju un amerikāņiem par datu aizsardzību. Arī šajā saistībā mēs neesam saņēmuši atbildi. Šis pārrunas turpinās jau gadu, un es domāju, ka ir pēdējais laiks Komisijai mūs informēt par šo pārrunu tēmu. Es vēlos saņemt rakstisku atbildi.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, *S. in 't Veld*. Es domāju, ka Komisija un Padome ir ņēmusi vērā jūsu teikto un es esmu pārliecināts, ka tās sniegs rakstiskas atbildes uz jūsu tikko uzdotajiem jautājumiem.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks marta sesijas sanāksmes laikā.

5. Sadarbība starp dalībvalstu īpašajām intervences vienībām (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir *A. Franča* ziņojums Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Austrijas Republikas iniciatīvu, lai pieņemtu Padomes lēmumu par sadarbības uzlabošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstu īpašajām intervences vienībām krīzes situācijās (15437/2006 – C6-0058/2007 – 2007/0803(CNS)) (A6-0507/2007).

Armando Franča, referents. – (PT) Vecās Eiropas seja ir mainījusies. Eiropas Savienība šodien ar 27 dalībvalstīm un gandrīz 500 miljoniem iedzīvotāju saskaras ar sarežģītām un rīkoties mudinošām problēmām, kas liek mums vēl vairāk paplašināt mūsu redzesloku un ieņemt ļoti piesardzīgu nostāju attiecībā uz tādiem jautājumiem kā miera uzturēšana, drošība, stabilitāte, brīvība un demokrātijas īstenošanu. Eiropa, ko nemirstīgu padarīja Viktora Igo talants, pieprasa, lai mēs zinātu, cik daudz no nākotnes ir jāattiecinā uz tagadni, saglabājot to kā izcilas pārvaldes noslēpumu. Tieši šā iemesla dēļ šajā ziņojumā apskatītais jautājums un lielākā problēma ir personu un īpašuma drošība Eiropas Savienībā, un tas ir jautājums, kas skar ikviena eiropieša ikdienas dzīvi. Es runāju par drošību, precīzāk, par drošību šodien un rīt, ik dienas, uz ielām, darbā, atpūtā un mājās, uz zemes, jūrā, gaisā. Tā ir mūsu kopējās telpas drošība, kas bez piespiešanas gatantē un stiprina brīvību līdzsvarotā sabiedrībā.

Brīvība ir stūrakmens, Eiropas Savienības pamatvērtība; drošība ir instruments labklājības nodrošināšanai, tā sniedz stabilitāti un garantē brīvību. Brīvība kā vērtība un drošība kā instruments ir ļoti būtiski elementi Eiropas projekta īstenošanai. Austrijas iniciatīva, ko aizsāka Portugāles prezidentūra un kas ir iemesls Padomes lēmumam, rosina uzlabot sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstu īpašajām intervences vienībām krīzes situācijās. Tā ir efektīva un nepieciešama iniciatīva. Šī iniciatīva arī papildina Prīmes Līgumu, tā kā tas attiecas tikai uz sadarbību saistībā ar stihiskām nelaimēm vai smagiem nelaimes gadījumiem. Manis sagatavotajā ziņojumā ir ierosināti 11 lēmuma priekšlikuma grozījumi, kas nosaka arī obligātās vispārējās prasības iespējamai sadarbībai cilvēka radītas krīzes, lidmašīnas nolaupīšanas, teroristu uzbrukuma un citos gadījumos; piemēram, cilvēka radītas krīzes situācijās, kas rada nopietnus tiešus fiziskus draudus personām, īpašumam, infrastruktūrai vai iestādēm.

Priekšlikumā ir noteikta iespēja sadarboties īpašo intervences vienību apmācībā, sagatavošanā un darbības nodrošināšanā, un dalībvalsts var izvēlēties, vai tās vēlas pieprasīt vai nepieprasīt sadarbību, norādot tai nepieciešamo palīdzības veidu. Intervences pasākumu efektivitāte un savlaicīgums vienmēr būs atkarīgs no sagatavotības, koordinējošām darbībām, saiknes un vienveidīgu metožu esības intervences vienību darbībā, un tieši šā iemesla dēļ es piedāvāju, pirmkārt, nodrošināt kopīgu mācību un sagatavošanās iespējas un, otrkārt, finansēt mācības un sagatavošanās pasākumus no Eiropas Savienības budžeta saskaņā ar EK līguma 30., 32. un 34. pantu. Es vēlos arī norādīt, ka, pēc mūsu domām, kopīgu operāciju gadījumā ir jāpiemēro tāda pati civiltiesiskā un kriminālatbildība, kāda noteikta Prīmes Līgumā.

Priekšsēdētāja kungs, mani kolēģi – deputāti, šis Padomes lēmums ir ļoti nozīmīgs. Tas ir kopīgs risinājums kopīgām problēmām un apdraudējumiem, ar ko saskaras visas dalībvalstis. Tas ir risinājums, kas ļauj novērtēt tik nozīmīgo sadarbību, gatavojoties un reaģējot uz cilvēka radītām krīzes situācijām, kas vienmēr ir neparedzamas, bet iespējamās. Noslēgumā es vēlos uzsvērt un pateikties par iestāžu un tehnisko sadarbību, kas man tika nodrošināta, un vērst jūsu uzmanību uz *A. Díaz de Mera*, *P. Demetriou* un *I. M. Iotova* ierosinātajiem grozījumiem, kas ļāva uzlabot un pilnveidot manu ziņojuma projektu.

Franco Frattini, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju šo Austrijas iniciatīvu, kuru jau no paša sākuma ļoti efektīvi atsāka Portugāles prezidentūra.

Es esmu pārliecināts, ka praktiska un operatīva sadarbība starp īpašajām intervences vienībām Eiropas Savienībā ir ļoti būtiska, lai risinātu draudīgo situāciju.

Vispirms es gribētu pateikties referentam *A. Franča* par lielisko darbu, ko viņš ir paveicis saistībā ar šo jautājumu, kā arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai kopumā par ļoti noderīgajiem grozījumiem, kas ir iekļauti ziņojumā.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta ierosinātos grozījumus, kas ir vērsti uz iniciatīvas uzlabošanu. Es tikai vēlos minēt, ka ir jānodrošina, lai grozījumi nepārklātos ar Prīmes Lēmumu vai jautājumiem, kas ir saistīti ar noteikumu par atbildību pilnveidošanu, vai netiktu atkārtoti definēti un precizēti termini „krīzes situācijas” vai, lai grozījumi nepārklātos ar grozījumu par iespēju iegūt finansējumu kopīgiem projektiem.

Vēlos atgādināt, ka īpašās intervences vienības pašlaik darbojas ATLAS tīkla ietvaros. Tām tiek organizētas kopīgas mācības un semināri, un mēs finansējam šāda veida projektus. Mēs finansējam šāda veida pasākumus no mūsu budžeta kopš 2006. gada, un mans priekšlikums ir palielināt ATLAS paredzēto finansējumu 2008. gadā līdz EUR 900 000.

Noslēgumā es vēlos vēlreiz paust atbalstu šim ziņojumam un ļoti ceru uz strauju progresu šīs lietas saistībā, kā arī uz drīzu dokumentu pieņemšanu Padomē.

Mihael Brejc, *PPE-DE grupas vārdā*. – (SL) Šis lēmums attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu īpašajām intervences vienībām krīzes situācijās ir viens no daudziem dokumentiem, kuriem būtu jāuzlabo gatavība un dalībvalstu spēja atbilstoši reaģēt krīzes situācijās, piemēram, terora akta gadījumā. Rīcība krīzes situācijās un cīņa pret terorismu ir sarežģīti uzdevumi, kuru veikšanai nepieciešama efektīva sadarbība starp visām dalībvalstīm.

Līdz šim jau daudz kas ir sasniegts attiecībā uz politisku un tiesisku pamatu izstrādi un praktisku preventīvu pasākumu īstenošanu. Tomēr mēs neesam atbilstoši cīnījušies ar terorisma iemesliem un cēloņiem. Tieši šā iemesla dēļ es atkārtoti savu priekšlikumu Padomei un Komisijai pievērst lielāku uzmanību terorisma iemesliem un cēloņiem. Arī pirmie spertie soļi informācijas jomā ir bijuši pareizi, bet ne pietiekami. Līdz šim problēmas iemesls ir bijuši nopietni formāli šķēršļi, ar kuriem nāktos saskarties, ja krīzes situācijā, piemēram, teroristu uzbrukuma gadījumā dalībvalsts lūgtu palīdzību citai dalībvalstij.

Lai nodrošinātu efektīvāku rīcību krīzes situācijās, dalībvalstu iestādēm ir jāsadarbības savā starpā. Jo īpaši to īpašajām vienībām ir jāiepazīst viena otru un savstarpēji jāsadarbības. Šis lēmums nosaka sadarbības kārtību visnopietnāko terora aktu gadījumā, t. i., reālās krīzes situācijās. Tas ļauj valstij, kurai lūdz palīdzību, to sniegt ar īpašo vienību palīdzību. Šāda rīcība nekādā veidā neapdraud citas valsts suverenitāti, tā vienkārši būs palīdzības sniegšana. Tas ir ļoti būtiski ne tikai faktisko apstākļu dēļ, bet arī tādēļ, ka šis lēmums ļauj realizēt vienu no Eiropas Savienības pamatvērtībām – solidaritāti. Manis pārstāvētā grupa atbalsta šo lēmumu, un mēs ceram, ka tas tiks atbalstīts ar lielu skaitu balsu. Es vēlos pateikties referentam A. Franča par rūpīgo darbu.

Bogusław Rogalski, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, diskutējot par normatīvās rezolūcijas projektu saistībā ar Austrijas Republikas iniciatīvu par priekšlikumu Padomes lēmumam par sadarbības uzlabošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstu īpašajām intervences vienībām krīzes situācijās, ir jāņem vērā, ka nevienai dalībvalstij nav visi nepieciešamie līdzekļi, resursi un zināšanas, lai efektīvi rīkotos visu iespējamo veidu liela mēroga apdraudējumu vai krīzes situāciju gadījumā, kad ir nepieciešama īpaša intervence. Tādēļ ir ļoti būtiski, lai katra dalībvalsts varētu lūgt palīdzību citai dalībvalstij. Tas ir jo īpaši būtiski, cīnoties pret terorismu, organizēto noziedzību un pārrobežu noziedzību, kā arī situācijās, kas saistītas ar dabas katastrofām un smagiem nelaimes gadījumiem.

Es arī ceru, un tas ir jāpatur prātā, ka Parlamenta grozījums nodrošinās reālu aizsardzību pret šo vienkāršoto sadarbības noteikumu attiecināšanu „pēc analogijas” arī uz sadarbību ar trešo valstu iestādēm, lai novērstu šo noteikumu ļaunprātīgu izmantošanu, piemēram, nepamatotas intervences gadījumos, un lai nodrošinātu, ka šādas intervences rezultātā netiek pārkāptas dalībvalstu tiesības.

Athanasios Pafilis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Austrijas iniciatīvas un Komisijas ziņojuma mērķis ir turpināt stiprināt sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstu īpašajām intervences vienībām un organizēt kopīgas operācijas katrā dalībvalstī, lai, kā tiek apgalvots, cīnītos pret teroristu uzbrukumiem. Šādas operācijas jau nosaka Prīmes Konvencija, saskaņā ar kuru policija var pilnīgi brīvi iejaukties un īstenot vājāšanas operācijas jebkuras dalībvalsts teritorijā, pat izmantojot ieročus.

Jau vairākus gadus Eiropas Savienība veido labvēlīgu augsni „terorisma histērijai”, nedrošībai un bailēm no neredzama ienaidnieka. Tiek nopietni ierobežotas cilvēku pamattiesības un demokrātiskās brīvības, lai, kā tiek apgalvots, cīnītos pret šo ienaidnieku.

Bet kas tad patiesībā ir Eiropas Savienības ienaidnieks? Mēs jau tik daudz gadus dzirdam par terorismu; patiesībā Eiropas Savienība mēģina nodrošināt tās politikas un aizsargāt tās ekonomisko un politisko sistēmu pret strādnieku pretošanos. Ziņojumā tas ir pat atzīts. Lai kas arī šajā ziņojumā ir teikts par terorismu un tam līdzīgiem apdraudējumiem, tie ir tikai teorētiski apgalvojumi; ziņojums legalizē intervenci un kopīgas policijas operācijas pat tad, kā ziņojumā teikts, kad pastāv tikai aizdomas par veiktām kriminālām darbībām vai apdraudējumu valsts infrastruktūrai vai organizāciju īpašumam, vai nenoteiktiem nodarījumiem. Tieši šādu apzināti neskaidru formulējumu var izmantot intervences attaisnošanai; ar intervences palīdzību var

apspiest pat tādas tradicionālus sabiedrības pulcēšanas veidus vai protesta akcijas kā simboliska ceļu bloķēšana un sabiedrisku ēku ieņemšana, liela mēroga streiki un manifestācijas.

Tieši tāds, pēc mūsu domām, ir ziņojuma mērķis, un tieši šā iemesla dēļ mēs tam nepiekrītam. Mēs esam pret to. Mēs balsojam pret iniciatīvu un ziņojumu un mēs aicinām pilsoņus aizsargāt viņu personiskās un demokrātiskās tiesības.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, speciālisti, kas spēj pildīt uzdevumus paaugstināta riska apstākļos, neapšaubāmi ir vērtīgs atbalsts drošības veicināšanai – par to mēs esam vienojušies, mēs esam vienojušies arī par to, ka plānota un uzlabota sadarbība ir priekšrocība teroristu radīta apdraudējuma gadījumā. Tomēr pašreizējā situācija zināmā mērā ir satraucoša, piemēram, noziedzības situācijas pasliktināšanas dēļ. Policijas iecirkņi tiek slēgti, un speciālo vienību skaits tiek samazināts tajā pašā laikā, kad mums arvien biežāk ir jācīnās pret arvien nekaunīgākiem noziedzīgiem grupējumiem, kas priecīgi berzē rokas katru reizi, kad mēs paplašinām robežas. Šajā situācijā Eiropas Savienība dara visu, lai atbildīgiem pilsoņiem būtu pēc iespējas sarežģītāk aizsargāt sevi ar ieročiem, un, kļūdaini tiecoties pēc multikulturālas sabiedrības, tā ir veicinājusi multinoziedzīgas sabiedrības viedošanos ar pieaugošām nelabvēlīgām un vardarbīgām nosliecēm.

Ir svarīgi, protams, lai cīņā pret terorisma aktiem neciestu cīņa pret noziedzīgām darbībām. Pēc manām domām, mums vajadzētu pielikt punktu neēdīgajai policijas darbinieku aizvietošanai ar pretterorisma vienībām un funkcionējošu īpašo vienību slēgšanai tikai tādēļ, lai izveidotu jaunas īpašas vienības, piemēram, cīņai pret jauniešu bandām.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es, atšķirībā no iepriekšējiem runātājiem, atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu un vēlos uz to attiecināt teicienu „labs nāk ar gaidīšanu”. Un es to daru tā iemesla dēļ, ka Austrijas iniciatīva aizsākās ar valstu vai valdību vadītāju 2004. gada iniciatīvu un attiecas uz to, kā dalībvalstis var saņemt labāko atbalstu no īpašajām vienībām teroristu uzbrukuma gadījumā. Tieši tādēļ šī iniciatīva nav attiecināma uz iepriekšējā runātāja minētajām problēmām, un šajā saistībā es arī neizprotu Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālo grupu, kas vienkārši noraida šāda veida savstarpējās palīdzības iniciatīvu, izmantojot īpašas vienības.

Mēs zinām, ka patiesībā neviena dalībvalsts nav ilgtermiņā pasargāta no šādiem gadījumiem. Tādēļ ar šo iniciatīvu Parlaments mēģina rast veidus, kā nodrošināt labāko iespējamo un, kas ir visbūtiskākais, ātrāko pārrobežu palīdzību šāda veida īpašos gadījumos un jo īpaši situācijās, kas ir saistītas ar teroristu uzbrukumu, kļūtnieku sagrābšanu un lidmašīnu nolaupīšanu.

Es jo īpaši atzinīgi vērtēju Parlamenta papildu priekšlikumus tādēļ, ka tie atvieglo lēmumu pieņemšanu attiecībā uz to, piemēram, kurš beigu beigās sedz izmaksas, proti, dalībvalsts, kura lūdz palīdzību, vai attiecībā uz to, kādus tiesību aktu piemērot, ja amatpersonas aktīvi rīkojas citā dalībvalstī. Tas attiecas arī uz regulējumu par atbildību. Es atzinīgi vērtēju arī kopējās mācību programmas šo īpašo vienību izveidei un arī to izvietošanas efektivitātes uzlabošanai, ja tas ir nepieciešams. Es atzinīgi vērtēju referenta darbu. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa atbalstīs šo iniciatīvu.

Priekšsēdētājs. – Es varu piešķirt uzstāšanās laiku, piemērojot „*cath the eye*” procedūru, tikai tiem deputātiem, kuri iepriekš nav uzstājušies debatēs, un es neredzu, ka kāds no šiem deputātiem lūgtu man uzstāšanās laiku.

Turklāt *F. Frattini* man norādīja, ka nevēlas runāt Komisijas vārdā. Tādēļ dosim referentam *A. França* divas minūtes ilgu uzstāšanās laiku šo debašu noslēgšanai.

Armando França, referents. – (PT) Vispirms es vēlos pateikties par atsauksmēm saistībā ar manu darbu un ziņojumu, kā arī pateikties kolēģiem komitejā, ko es pārstāvu, *F. Frattini* un citiem deputātiem, kuri pauda atbalstu ziņojumam un Austrijas iniciatīvai, un Padomes lēmumam, un Portugāles prezidentūras vēlmei turpināt tā īstenošanu.

Es vēlos uzsvērt aspektu, kas man šķiet ļoti būtisks. Drošības jomā – es vēlreiz atkārtuju – drošība ir instruments, tā nav vērtība; tas ir instruments jo īpaši Eiropas Savienības pilsoņu brīvības un pamattiesību efektīvai un pozitīvai nodrošināšanai. Un vēl viens aspekts, kas man šķiet ne mazāk būtisks, ir tas, ka šis lēmums neatbalsta jebkuru intervenci, kā šeit tika teikts; šis lēmums veicinās būtiska Eiropas Savienības integrācijas elementa pastāvēšanu, proti, sadarbību starp dalībvalstīm un veicinās arī sadarbību saistībā ar kopīgām mācībām un sagatavošanās pasākumiem, un tādējādi arī aizsargpasākumiem. Tikai tādā gadījumā, ja dalībvalstis lūgs cita citai atbalstu, būs iespējams rīkoties īpašās krīzes situācijās, kas var rasties, un šādas intervences nepieciešamību, protams, izvērtēs attiecīgā dalībvalsts.

Es aicināju arī nodrošināt atbalstu no Eiropas Savienības budžeta galvenokārt, lai stimulētu un veicinātu sadarbību šajā jomā, kā arī lai piedāvātu noteiktu finansiālu atbalstu dalībvalstīm, kam tāds ir nepieciešams.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka ir būtiski īstenot, nodrošināt un veicināt šādu sadarbību tādēļ, ka krīzes situācijas, kas apdraud mūsu sabiedrību un tādējādi arī mūsu brīvību Eiropas Savienības dalībvalstīs, var rasties jebkurā brīdī, jebkurā dienā un var mazināt Eiropas Savienības 500 miljonu pilsoņu uzticību.

Priekšsēdētājs. – *A. França*, paldies par jūsu lielisko ziņojumu.

Debātes ir slēgtas.

Balsošana notiks plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

Marianne Mikko (PSE), rakstiski. –

Mēs visi kopā strādājam, lai mazinātu nepieciešamību pēc īpašajām intervences vienībām. Lai arī šīs vienības un to sadarbība ir vērtējama pozitīvi, unce profilakses tomēr ir labāka nekā mārciņa ārstēšanas.

Es uzskatu, ka koordinētas un efektīvas atbildes reakcijas nodrošināšana būs liels solis pretī tam, lai personas, kas sagrābj ķīlniekus, teroristi vai bezcerīgi noziedznieki padomātu divreiz.

Tas nozīmē to, ka nevajadzētu radīt nevajadzīgus šķēršļus un mudinājumus apdraudēt mūsu drošību procesuālu noteikumu dēļ.

Es domāju, ka paredzamais divpusējo nolīgumu tīkls būs atbilstošs mūsu vajadzībām. Tikai tuvi kaimiņi var nodrošināt ātru reakciju, kas lielākoties ir cieši saistīta ar nepieciešamību pēc īpašas intervences.

No otras puses, ja vairākām dalībvalstīm uzbrūk vienlaicīgi, kas ir lielā mērā iespējams kiberuzbrukuma gadījumā, mums ir nepieciešama pārskatāmība un zināma pasākumu vienveidība visā Eiropas Savienībā.

Šis ziņojums ir daļa no sarežģīta vienādojuma, kura rezultāti var mainīties, iegūstot jaunu informāciju. Mums nevajadzētu uzskatīt pašlaik īstenoto pasākumu par pastāvīgu. Mums ir jābūt gataviem iestrādāt šo sadarbību Kopienas politikā.

Vēlu veiksmi referentam.

(*Sanāksmi pārtrauca plkst. 10.50 un atsāka plkst. 11.00.*)

SĒDI VADA: H.G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, vakar *Martin Schulz* izteica ļoti specifiskus komentārus kādam citam šā Parlamenta deputātam – *Hans-Peter Martin*. Tādēļ priekšsēdētājam nav pieņemams šo komentāru saturs. Es neatļauju publicēt šo komentāru saturu un tādēļ cenzēju šos komentārus.

6. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

7. Iepriekšējās sanāksmes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir balsošanas laiks.

(*Lai uzzinātu rezultātus un papildu informāciju par balsojumu, skatīt protokolu.*)

8.1. Reglamenta 19. panta 1. punkta interpretācija

– *Pirms balsojuma.*

Nigel Farage IND/DEM grupas vārdā. –Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt saskaņā ar 170. panta 4. punktu, lai norādītu, ka šis priekšlikums, par kuru mums ir jābalso, piešķir šā Parlamenta priekšsēdētājam tādas patvaļīgas un diktatoriskas pilnvaras, ka tie, kas tic demokrātijai, pat neapsvērtu iespēju balsot. Bet, ja mums ir jābalso, ņemot vērā to, ka šā Parlamenta politiskajām grupām pat nav bijusi iespēja debatēt par šo jautājumu, tas nekādā ziņā nav pareizi. Tādēļ es aicinu atlikt šo balsojumu līdz nākamajai sesijas sanāksmei Strasbūrā, lai deputāti spētu izprast šā balsojuma milzīgo ietekmi pozitīva balsojuma gadījumā.

Priekšsēdētājs. – *N. Farage*, pirmkārt, jums ir tiesības pieprasīt pārcelt jautājuma izskatīšanu uz citu laiku. Nevienam neapšaubā šīs tiesības. Mēs vakar īsi pārrunājām jautājuma būtību, tomēr vēl pēc tam *D. Hannan* lūdza atļauju runāt. Es jums skaidri un saprotami saku, ka jūsu paziņojuma būtība, kurā jūs atsaucaties uz diktatoriskiem paņēmieniem, ir neatbilstoša. Pieņemiet šā Parlamenta vairākuma lēmumu, pieņemiet Konstitucionālo jautājumu komitejas vairākuma lēmumu! Viss šeit notiek atbilstoši procedūrai, saskaņā ar tiesību aktiem, un jums ir jābūt prasmīgiem demokrātiem un tas jāpieņem.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, manis pārstāvētā grupa ļoti rūpīgi pārrunāja šo jautājumu. Mēs uzskatām, ka priekšsēdētājam vajadzētu vēlreiz apspriesties ar Parlamentu pirms lēmuma pieņemšanas, jo īpaši attiecībā uz to, kāda ir pārskatītā teksta redakcija tādēļ, ka apsūdzības par autoritāru rīcību ir pilnīgi nepamatotas. Tā tas nebūt nav! Šajā saistībā nav pamata interpretēt tekstu tā, kā to darīja pēdējais runātājs. Tādēļ, vai mēs nevarētu turpināt balsošanu, kā jau jūs ierosinājāt.

Priekšsēdētājs. – Es pārsteidzos. Ir iesniegts oficiāls priekšlikums. Viens deputāts var uzstāties par labu priekšlikumam un viens – pret to. Mēs jau dzirdējām runātāju, kura attieksme pret priekšlikumu ir kritiska. Tagad var runāts kāds, kas to atbalsta. Es pieņemu, ka *D. Hannan* vēlas atbalstīt *N. Farage*. Šā iemesla dēļ dosim vārdu tikai un vienīgi viņam. Lūdzu, turpiniet *D. Hannan*.

Daniel Hannan (PPE-DE). –Priekšsēdētāja kungs, absolūts vairākums nav tas pats, kas tiesiskums. Es pieņemu, ka vairākums šajā Parlamentā ir par referendumu un ka mazākums šajā Parlamentā ir pret Lisabonas Līguma ratifikāciju.

Tomēr šim Parlamentam ir jāievēro paša pieņemtie noteikumi. Un atklāts paziņojums par atkāpšanos no noteikumiem, pamatojoties uz kuriem mēs strādājam, patiesi ir patvaļīga un despotiska rīcība. Tikai aiz cieņas pret jums, priekšsēdētāja kungs, un manām personīgajām simpātijām es nevēlos salīdzināt šo situāciju ar balsojumu par *Ermächtigungsgesetz* 1933. gadā, kad lēmumu pieņēma ar parlamenta balsu vairākumu.

Es aicinu Parlamentu nebalstot par šo jautājumu līdz brīdim, kamēr mēs ...

(Protesti)

Priekšsēdētājs.– *D. Hannan*, es patiešām uzskatu, ka mēs nevaram pieņemt šos salīdzinājumus.

Joseph Daub (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es esmu bijis pacietīgs vairākas dienas, vairākas nedēļas. Tagad mans mērs ir pilns. Manis pārstāvētā grupa vēl nav pieņēmusi lēmumu. Šāds komentārs nav paciešams. Mēs grupas ietvaros piemērosim sankcijas, un es lūgšu, lai *D. Hannan* izslēdz no grupas.

(Aplausi.)

(Parlaments noraidīja *N. Farage* lūgumu atlikt balsošanu.).

8.2. (A6-0511/2007, Michael Cashman) Personu kontrole uz ārējām robežām (balsojums)

8.3. (A6-0509/2007, Panayiotis Demetriou) Personu kontrole uz ārējām robežām, kas balstīta uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs (balsojums)

8.4. (A6-0001/2008, Philippe Morillon) Statistika par akvakultūru (balsojums)

8.5. (A6-0507/2007, Armando França) Sadarbība starp dalībvalstu īpašajām intervences vienībām (balsojums)

8.6. (A6-0005/2008, Umberto Guidoni) Eiropas Pētniecības telpa: jaunas perspektīvas (balsojums)

8.7. (A6-0505/2007, Markus Ferber) Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīga izveide (balsojums)

8.8. Stāvoklis Irānā (balsojums)

– Pirms balsojuma.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos teikt, ka manis pārstāvēta grupa atbalsta grupas, kas izvirzīja kopējās rezolūcijas priekšlikumu, un atbalstīs arī to.

– Pirms balsojuma par 6. punktu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos par to, ka mani grozījumi tiek iesniegti šādā veidā tehnisku problēmu dēļ. Es aicinu jūs būt saprotošiem un nomainīt vienu vārdu. Tātad vārdu savienojuma „iespējama izmantošana militāriem mērķiem” vietā ir jābūt “iespējama militāra saikne”.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

– Pirms balsojuma par 9. punktu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, arī šeit viss ir ļoti vienkārši. Ir jāievieto viens vārds: „patiesa sadarbība”.

(Mutisko grozījumu nepieņēma.)

– Pirms balsojuma par 9. grozījumu.

Paulo Casaca (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ar nožēlu paziņot Parlamentam, ka *Zamel Bawi* soda izpildi, ko mēs aicinājām apturēt, veica vakar plkst. 4.00 Karoon cietumā *Ahwaz* pilsētā. Tādēļ es vēlos pievienot mutisku grozījumu *Salafranca Sánchez-Neyra* ierosinātajam grozījumam, par ko es ceru saņemt *S. Sánchez-Neyra* piekrišanu. Mutiskais grozījums attiecas uz šo soda izpildi, un tajā minēts, ka viens no ieslodzītajiem, kas gaida nāves soda izpildi, patiesībā ir Eiropas pilsonis, ko nolaupīja Sīrijā. Abas pārējās personas ir UNHCR bēgļi, kuras jau ir guvušas patvērumu Norvēģijā.

Mutiskais grozījums skan šādi: „Nopietni iebilst pret Irānā, 2008. gada 30. janvārī plkst. 4.00 pēc vietējā laika izpildīto nāves sodu *Ahwazi* aktīvistam *Zamel Bawi*, kurš bija 19. *Ahwazi* aktīvists, kam izpildīts nāves sods pēdējo 12 mēnešu laikā, un aicina Irānas valdību atcelt nāves soda izpildi Holandes pilsonim un cilvēktiesību aktīvistam *Faleh Abdulah al-Mansouri* un UNHCR reģistrētajiem bēgļiem *Rasoul Ali Mazrea* un *Said Saki*, kuriem nodrošināja pārcelšanos uz Norvēģiju, kā arī ļaut viņiem atgriezties valstī, kuras pilsoņi vai bēgļi viņi ir”. Turpmākā grozījuma daļa paliek kā iepriekš: „aicina atbrīvot kurdu žurnālistus *Abdolvahed „Hiwa” Butimar* un *Adnan Hassanpour*, kuriem piespriests nāves sods”.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

– Pirms balsojuma par 15. punktu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kad mēs runājam par visiem spīdzināšanas veidiem, es ierosinu papildināt tekstu ar vārdiem „tostarp, nāves soda izpilde īpaši necilvēcīgos veidos” tāpēc, ka šāda veida soda izpilde ir sastopama, jo īpaši nāves soda izpilde ar spīdzināšanu.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

– Pirms balsojuma par 17. punktu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tas attiecas uz esošo tekstu. Tekstā jau ir minēts: „aicina nodrošināt minoritāšu iespēju īstenot visas tiesības, kas noteiktas Irānas Konstitūcijā”. Bet netiek nodrošinātas pat minoritātēm saistošajā Konstitūcijā noteiktās tiesības. Tādēļ es ierosinu teksta pēdējo daļu noteikt šādi: „aicina Irānas iestādes rīkoties saskaņā ar Konstitūciju un novērst jebkāda veida diskrimināciju gan tiesību aktos, gan arī praksē”. Teksta pārējā daļa netiktu mainīta. Tādējādi iestādēm būtu jārikojas saskaņā ar viņu pašu Konstitūciju, kuras noteikumi netiek ņemti vērā.

(Mutisko grozījumu pieņemšana.)

– Pirms balsojuma par 19. punktu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). -Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu atsaukt šo mutisko grozījumu tāpēc, ka tas papildina jau panāktu vienošanos. 19. pants attiecas uz Padomes un Komisijas nevēlēšanos ņemt vērā Eiropas Kopienas Tiesas lēmumu. Saistībā ar šo jau tika panākts kompromiss, tādēļ es piekrītu atsaukt šo grozījumu.

– Pirms balsojuma par 3. grozījumu.

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam pārliecināti, ka attiecībā uz rezolūciju ar šādu politisku nozīmi ir ļoti vērtīgi gūt pēc iespējas lielāku Parlamenta atbalstu un piekrišanu.

Paturot prātā iepriekš minēto, mēs ierosinām mutisku grozījumu, ar ko sākotnējā grozījumā tiktu atcelts vērtējums un tiktu iekļauta vienkārša atsauce uz noteiktu faktu, ko mēs varētu saukt par „būtisku faktu”, kas ir saistīts ar rezolūcijas priekšmetu, nevis – es vēlreiz atgādinu – vērtējuma atcelšanu, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku Parlamenta atbalstu.

Ar mutisko grozījumu tā teksts tiktu aizstāts ar šādu tekstu: „ņem vērā Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. decembra nolēmumu”. Citiem vārdiem sakot, vienkārši tiktu pieminēts būtisks fakts bez vērtējuma.

(Mutisko grozījumu pieņemšana.)

– Pirms balsojuma par C apsvērumu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). -Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos. Tehniskas kļūmes dēļ mani grozījumi ir redzami šādā divainā veidā. Es taču neesmu *enfant terrible*, lai jums šeit sagādātu tādas neērtības.

Bet, jebkurā gadījumā, tā kā grozījumi ir iesniegti, man tie ir jā komentē. Grozījumi ir par papildu protokolu, ko Irāna tika aicināta īstenot pēc iespējas drīzāk. Es ierosinu papildināt tekstu ar vārdiem „kas vēl nav noticis”.

(Mutisko grozījumu nepieņemšana.)

– Pirms balsojuma par H apsvērumu.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). -Priekšsēdētāja kungs, pacēlāji tiek izmantoti ļoti nepatīkamam mērķim – publiskai pakāršanai, jo īpaši pakāršanai ar spīdzināšanu. Tādēļ es ierosinu pēc vārdiem „bieži vien publiskai pakāršanai” ievietot tekstu „kuras veikšanai izmanto rietumu kompāniju nodrošinātos pacēlājus”.

Mums tas nepatīk. Es domāju, ka nevienam tas nepatīk.

(Mutisko grozījumu nepieņemšana.)

– Pēc R apsvēruma.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). -Priekšsēdētāja kungs, šis ir ļoti būtisks grozījums, un es lūdzu Parlamentu pievērst tam uzmanību tādēļ, ka dažas no aktivitātēm apdraud mūsu cilvēkus un ES pilsoņus.

Tātad – jauns apsvērums: „tā kā vairākas ES dalībvalstis piedalās starptautiskajā darbībā, kuras mērķis ir nodibināt Irākā demokrātiju un aizsargāt tās iedzīvotājus pret teroristiem, kurus apmāca un apgādā ārējie spēki, tostarp, Irāna, un tādēļ dienējošās personas no ES dalībvalstīm – ES pilsoņi – cieš zaudējumus un gūst traumas teroristu uzbrukumam dēļ, ar kuriem Irāna nav saistīta”.

Lūdzu jūsu atbalstu.

(Mutisko grozījumu nepieņemšana.)

8.9. Klimata izmaiņu konferences (Bali) rezultāti (balsojums)

8.10. (A6-0003/2008, Fiona Hall) Energoefektivitātes rīcības plāns – potenciāla izmantošana (balsojums)

– Pirms balsojuma par rezolūcijas priekšlikumu.

Godfrey Bloom (IND/DEM). Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt, pamatojoties uz 151. panta 3. punktu, un vēlos noskaidrot, vai mums vispār ir tiesības balsot par šo jautājumu. Man bija tas prieks tikties ar jums vakar plkst. 17.00, kad temperatūra jūsu birojā bija 80 °F. Šajā ēkā ir pārāk karsti, un es ierosinu savest kārtībā mūsu darba telpas, pirms mēs sākam balsot par citiem jautājumiem.

Priekšsēdētājs. – Es neesmu jutis šādu karstumu. Iespējams, ka tas ir saistīts ar jūsu iekšējo būtību.

8.11. (A6-0495/2007, Carl Schlyter) Politika nevajadzīgās piezvejas samazināšanai un izbrāķētā loma novēršanai Eiropas zivsaimniecībā (balsojums)

8.12. Eiropas stratēģija par romu stāvokli (balsojums)

– Pirms balsojuma par 9. grozījumu.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos no mutiskā grozījuma svītrot vārdus „tradicionālo praksi”, t. i., 9. punkta pēdējos divus vārdus. Ja jūs vēlaties, es varu nolasīt tekstu pēc svītrošanas: „aicina romus ievērot cilvēktiesības, jo īpaši attiecībā uz sievietēm un bērniem izvairoties no piespiedu laulībām”.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

(Attiecīgi 9. grozījumu noraidīja.)

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

10. Balsojumu skaidrojumi

Mutiskie balsojumu skaidrojumi

- Reglamenta interpretācija (19. panta 1. punkts)

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, atvainojiet, bet es esmu zaudējis balsi. Es vēlos norādīt, ka balsoju par šo interpretāciju, un teikt, ka *D. Hannan* salīdzinājums, ko viņš izlikās neizsakām, attiecībā uz mūsu balsojuma līdzību ar balsojumu par Hitlera *Ermächtigungsgesetz* 1933. gadā bija ļoti apkaunojošs.

Bet šāds absurds salīdzinājums tikai parāda, kāds ir tās personas inteliģences līmenis, kura šādu salīdzinājumu izsaka. Mēs tikai saskaņā ar mūsu noteikumiem apstiprinājām, ka mūsu Reglamenta 19. pants jau piešķir Parlamenta priekšsēdētājam pilnvaras aizliegt iesniegt pārmērīgi daudz priekšlikumu attiecībā uz Reglamenta neievērošanu, darba kārtību u. c., „ja priekšsēdētājs uzskata, ka šo priekšlikumu mērķis ir apzināti traucēt Parlamenta darbu vai ierobežot citu deputātu tiesības”.

Šīs nav ierobežotas debates. Mums debatēm ir pietiekami daudz laika, kas sadalīts proporcionāli katrai grupai atbilstoši tās lielumam. Šādas pilnvaras ir tikai aizsardzības līdzeklis pret tiem, kuri mēģina traucēt Parlamenta darbu.

Mūsu priekšsēdētāja pilnvaras ir daudz ierobežotākas, salīdzinot ar lielāko daļu dalībvalstu parlamentu priekšsēdētāju, piemēram, Apakšnama priekšsēdētāja pilnvarām. Mums ir tiesības īstenot šādu drošības pasākumu, un es vēlos piebilst, ka bijušais *D. Hannan* partijas vadītājs, mūsu komitejas loceklis, patiesībā balsoja par šo jautājumu, tādēļ šāda attieksme ir apkaunojoša.

Priekšsēdētājs. – (FR) Dāmas un kungi, noteikumi ir šādi.

Pēc tam, kad par kādu jautājumu ir sākušies balsojumu skaidrojumi, priekšsēdētājs principā, un es uzsveru – principā, nedod vārdu citiem runātājiem par attiecīgo jautājumu, bet, ņemot vērā jautājuma jūtīgumu, es ierosinu atkāpties no šā noteikuma un ļaut runāt visiem deputātiem, kas ir izteikuši vēlēšanos to darīt.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka pirmais balsojums pēc saraksta par Reglamenta grozījumiem nebija atspoguļots mūsu dokumentos, ir notikusi kļūda. Es runāju savā vārdā un arī R. Czarnecki un M. Libicki vārdā. Mēs balsojam par N. Farage lūgumu, paceļot rokas, un mēs domājam, ka arī balsojums pēc saraksta attiecas uz to, un tika pieļauta kļūda. Mēs vēlamies labot šo kļūdu mutiski. Vienlaicīgi mēs elektroniski reģistrējam izmaiņas mūsu balsojumā par pretpriekšlikumu.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir pieļauta vēl viena tāda pati kļūda: mēs – vairāku deputātu grupa – balsojam pret mūsu pārliecību; mēs patiesībā gribējām balsot pret Reglamenta grozījumu, kas pilnīgi noteikti ir nedemokrātisks grozījums; šeit – pašā demokrātiskās Eiropas sirdī – pieņem noteikumu, kas piešķir absolūto varu Parlamenta priekšsēdētājam. Šādi risinājumi ar tik tālejošām sekām netiek pieņemti nevienā demokrātiskā Parlamentā, tādēļ mēs gribējām balsot pret to, bet M. M. Piotrowski pieminētās kļūdas dēļ mēs nobalsojam par. Šis paskaidrojums attiecas uz Bogdan Pęk, Dariusz Grabowski un Andrzej Zapałowski.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kā jau iepriekšējais runātājs teica, arī es lūdzu mainīt manu balsojumu attiecībā uz Reglamentu. Es esmu balsojis pretrunā ar savu pārliecību, tādēļ, lūdzu, izmainiet balsojumu. Es esmu pret Reglamenta grozījumu.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vai es varu jums pateikties par jūsu tik saprātīgo jūsu jauno pilnvaru interpretāciju, ļaujot mums skaidrot balsojumu pat tad, ja neesam pierakstījušies uz attiecīgo ziņojumu? Vai es varu jums pateikties arī par to, ka devāt R. Corbett papildu pusminūti laika politiskai atkāpei, kas, iespējams, īsti nebija attiecināma uz jautājuma priekšmetu?

Es pieeļos, lai tikai pateiktu - es patiešām uzskatu, ka šajā gadījumā mēs atkāpjami no Reglamenta. Esmu ļoti noraizējies par to. Es sazinos ar prezidentvalsti un ceru, ka prezidentvalsts ciena šā Parlamenta mazākuma uzskatus. R. Corbett minēja, ka mums bija iespēja izteikties debatēs šajā Parlamentā, jo visām grupām ir paredzēts debašu laiks. Tomēr, kā mēs šodien redzējam, reizēm dažas grupas nav tik iecietīgas pret atšķirīgiem uzskatiem kā citas. Tiem deputātiem, kas vēlas izteikt lielas grupas mazākuma viedokli, ir ļoti grūti iegūt uzstāšanās laiku. Patiešām liels paldies jums, ka ļāvat mums izteikties šai saistībā.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, arī es tiku maldināta. Es domāju, ka mēs pārbaudām iepriekšējo balsojumu. Es pilnīgi noteikti esmu pret šādu 19. panta interpretāciju, kas nostāda procedūras jautājumus augstāk par principiem un tiesībām, jo īpaši runas brīvību.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, paldies, ka bijāt tik diskrets šajā jautājumā un ļāvat man runāt, lai es varētu sniegt sava balsojuma skaidrojumu.

Es patiešām saprotu, par ko bija balsojums šā jautājuma saistībā, un es pilnīgi noteikti balsoju pret. Es saprotu, ka daži cilvēki šajā Parlamentā interpretē Reglamentu, un es saprotu, ka, lai to darītu, mums ir jāievēro attiecīgie Reglamenta noteikumi.

Bet es vēlos teikt, ka mums vienmēr ir jābūt ļoti piesardzīgiem, nodrošinot komitejas vai Parlamenta priekšsēdētājam patvaļīgas rīcības iespējas. Es esmu pārliecināts, ka šā Parlamenta priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks izmantos šīs iespējas ļoti piesardzīgi, un es esmu pārliecināts, ka mēs to atzinīgi novērtēsim. Bet kādi būs turpmākie priekšsēdētāji? Ja nu turpmākie priekšsēdētāji izvēlas interpretēt Reglamenta noteikumus tā, kā uzskata par nepieciešamu, nosodīt nevienprātību un apspiest to?

Mums jābūt piesardzīgiem, lai šis nekļūtu par „slidenu ceļu” vai netiktu uztverts kā „slidens ceļš”, kas ved preti diktatūrai, nevis uzskatu daudzveidībai. Tādēļ es vēlos teikt ikvienam, ka patiesi demokrātijas rādītājs ir tas, kā jūs izturaties pret mazākumu, un, ja jūs izturaties pret mazākumu labi, tad ikviens piekritīs, ka tā ir patiesa demokrātija.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es līdz šim nekad neesmu lietojis vārdu „diktatorisks” saistībā ar Eiropas iestādēm, neskatoties uz manu gadiem ilgo kritisko attieksmi. Es domāju un es esmu pārliecināts, ka, piešķirot priekšsēdētājam šādas pilnvaras ar tik nopietnām, tālejošām sekām, tiks atvērtas slūžas despotisma plūdiem. Mēs nevaram pieņemt – un pilnīgi noteikti ne šajā Parlamentā, ka priekšsēdētājs vienmēr rīkosies objektīvi un līdzsvaroti. Šeit pieņemtā lēmuma rezultātā, pret kuru es balsoju, priekšsēdētājam pilnīgi noteikti ir nodrošinātas neizmērojamas patvaļas iespējas, un šis Parlaments kļūs par patvaļīgu

Parlamentu. Eiropas pilsoņi to nav pelnījuši! Es domāju, ka šajā gadījumā pilnīgi noteikti ir pārkāpta robeža, un šādas rīcības sekas būs nopietnas demokrātiskas problēmas.

- Ziņojums: Armando França (A6-0507/2007)

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos. Mani nedaudz aizkavēja kolēģis. Mēs runājam par demokrātiju – ļoti nozīmīgu jēdzienu, kuru, es esmu pārliecināts, mēs visi šajā Parlamentā atbalstām, lai gan ne vienmēr rīkojamies saskaņā ar to.

Es saprotu nepieciešamību pēc šā ziņojuma grozījumiem saistībā ar sadarbību starp dažādām īpašajām intervences vienībām, bet mums ir jāatceras, ka patiesībā šis ir Prīmes Līguma grozījums. Sākotnēji Britu konservatīvā partija iebilda pret Prīmes Līgumu. Mēs bijām pret to tāpēc, ka sākotnēji tas bija sadarbības nolīgums, kas bija noslēgts starp noteiktām dalībvalstīm. Laikā, kad viena no dalībvalstīm bija prezidentvalsts, tās, neveicot atbilstošas pārrunas, nolēma paplašināt šo noteikumu. Pat Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam bija jāsniedz savs atzinums pēc tam, kad tapa skaidrs, ka ar šo iestādi netika veiktas pārrunas.

Mēs kā Konservatīvā partija esam pret ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izmantošanu un Prīmes Līguma īstenošanu, un mēs neatbalstījām šā līguma grozījumus.

- Ziņojums: Markus Ferber (A6-0505/2007)

Jim Higgins (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mani īru PPE-DE kolēģi pašlaik pilnībā atbalsta pasta pakalpojumu liberalizāciju Eiropas Savienībā, un mēs arī attiecīgi balsojam. Mēs balsojam šādi, zinot, ka vispārējais pakalpojums tiek garantēts ikvienam Eiropas Savienības pilsonim un ka ir veikti īpaši pasākumi, lai nodrošinātu atbilstošu pasta nodaļu skaitu lauku un mazapdzīvotos apvidos.

(GA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos arī uzsvērt, ka vienlīdz būtiski ir nodrošināt pasta pakalpojumus daļēji neredzīgajiem un neredzīgajiem. Mani īru EPP-ED kolēģi un arī es aicinām visas dalībvalstis saglabāt *visā valstī* pieejamus pasta pakalpojumus vai sniegt šādus pakalpojumus valstīs, kur tie pašlaik nav nodrošināti.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, šodien – pēc daudziem gadiem – mūsu diskusijas beidzot ir galā un mēs esam vienojušies piedāvāt visiem Eiropas Savienības pilsoņiem pilnībā atvērtu pasta pakalpojumu tirgu. Tas ir būtisks sasniegums ceļā uz vienoto pasta pakalpojumu tirgu un tas neapdraud sabiedriskos pakalpojumus. Es esmu priecīga, ka mēs nonācām pie saprātīga kompromisa, piemēram, attiecībā uz pasta sūtījumu piegāžu saglabāšanu uz attāliem reģioniem.

Turklāt direktīva neliedz dalībvalstīm īstenot virkni izņēmuma pasākumu, piemēram, nodrošināt pasta pakalpojumus daļēji neredzīgajiem, lai gan Parlaments šodien noraidīja konkrētus, ar šo jautājumu saistītus noteikumus.

Jaunu elektronisko sakaru līdzekļu izmantošanai ir ļoti būtiska ietekme uz pasta pakalpojumu pieprasījuma struktūras izmaiņām; tādējādi liberalizācija ļaus efektīvāk un jo īpaši elastīgāk reaģēt uz plašāku pasta pakalpojumu klāstu. Es domāju, ka tā pazeminās arī cenas un ļaus uzlabot pakalpojumu efektivitāti, un es apsveicu mūs ar šā kompromisa sasniegšanu.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi, man ir ļoti žēl, ka *M. Ferber* ziņojumā nebija iestrādāts 3. grozījums, kas ir identisks 18. grozījumam, par bezmaksas pasta pakalpojumiem neredzīgajiem vai daļēji neredzīgajiem. Neredzīgai vai daļēji neredzīgī ir cilvēki ar invaliditāti, kas neļauj saskatīt pasauli ar cilvēka paša acīm. Tomēr es ticu, ka šie cilvēki ar savām sirdīm dzirdēs tās 321 deputātu balsis, kas balsoja par šo grozīto direktīvu. Tā kā direktīvu pieņēma otrajā lasījumā, es ceru, ka dalībvalstis saskaņā ar subsidiaritātes principu atrisinās šo problēmu par labu neredzīgajiem vai daļēji neredzīgajiem.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms es kļuvu par Eiropas Parlamenta deputātu, man bija īsts darbs. Viens no uzņēmumiem, kur es strādāju, sniedza konsultācijas kompānijām, kas darbojās nesen liberalizētās nozarēs: telekomunikāciju, pasta pakalpojumu (ierobežotā mērā) un enerģētikas nozarēs. Tas, ko mēs novērojām saistībā ar telekomunikāciju liberalizāciju, bija straujš izvēles pieaugums. Mēs redzējām strauju inovāciju attīstību. Mēs piedzīvojām konkurenci, kas veicināja cenu pazemināšanos un tirgus paplašināšanos, ietverot patērētājus un uzņēmumus visā Eiropā, kas, savukārt, sekmēja vēra ņemamu inovāciju ieviešanu un lielas izvēles iespējas visiem patērētājiem. Cerēsim, ka līdz ar šo direktīvu mēs pasta pakalpojumu tirgū pieredzēsim tādu pašu kārtību, kāda bija vērojama telekomunikāciju tirgū; ka mēs varēsim vērot ieguvumu, inovāciju un labāku pakalpojumu izplatību Eiropā un ka beigās ieguvēji būs tieši patērētāji.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos papildināt *S. Kamall* paziņojuma noslēguma daļu, jo es patiešām uzskatu, ka pasta pakalpojumu tirgus liberalizācija ir solis pretī inovācijām un patērētāju izvēles paplašināšanai.

Tomēr man ir ļoti grūti izprast vispārējā pakalpojuma definīciju un tās piemērošanu lauku apvidos sniegtajiem pakalpojumiem. Šonedēļ pirms dažām dienām manā vēlēšanu apgabalā Apvienotajā Karalistē tika paziņots par septiņu pasta nodaļu slēgšanu. Šāds lēmums tika pieņemts pēc plašas sabiedriskās apspriešanas. Dažas no šīm pasta nodaļām strādāja ar peļņu. Sabiedriskās apspriešanas ziņojumi vēstīja, ka gandrīz 100 % iedzīvotāju bija par šo pasta nodaļu saglabāšanu. Tomēr, tā kā bija noteikts, kādi pakalpojumi ir nepieciešami valdībai, sabiedriskajai apspriešanai nebija nekādas nozīmes, iedzīvotāju domas netika ņemtas vērā. Tiks pārtraukta pakalpojumu sniegšana tādos lauku apvidos kā *Staverton, Hellidon, Brington* un *Harlestone*, kā arī *Milton Malsor*, kas atrodas manā vēlēšanu apgabalā.

Tādēļ es esmu ļoti noraizējies par šīs direktīvas ieviešanu dalībvalstīs.

- Rezolūcijas priekšlikums — Situācija Irānā (B6-0046/2008)

Zita Pleštinská (PPE-DE). Priekšsēdētājs kungs, es vēlētos, lai tiktu protokolēts tas, ka es gribēju balsot par rezolūcijas priekšlikumu par situāciju Irānā, bet balsošanas pēc saraksta laikā pareizi nesaklausīju tulkojumu un galīgā balsojuma laikā nespēju balsošanas pogu.

- Rezolūcijas priekšlikums: klimata izmaiņu konferences (Bali) rezultāti (B6-0059/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es esmu pārliecināta, ka cilvēkiem ir jāsamazina viņu negatīvā ietekme uz šīs planētas klimatu. Klimata izmaiņu palēnināšanas procesā ir jāiesaistās ne tikai Eiropas Savienībai, bet visai pasaulei.

Tieši šā iemesla dēļ mūsu attīstības politikā mums ir jācenšas izstrādāt efektīvāki instrumenti un jāsniedz atbalsts jaunattīstības valstīm tādā veidā, lai ļautu tām pielāgoties klimata izmaiņu ietekmei un samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tas ir viens no nākamajiem būtiskajiem uzdevumiem, kas mums ir jārisina, no uzdevumiem, kas noteikti šīs dienas rezolūcijā par Bali Konferenci.

- Ziņojums: Fiona Hall (A6-0003/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi, es kā nelielas hidroenerģijas centrāles īpašnieks zinu, ko nozīmē ražot enerģiju no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Diemžēl es daudz zinu arī par problēmām, bieži vien mākslīgi radītām, ar kurām saskaras cilvēki, kas vēlas ražot un izplatīt enerģiju šādā veidā.

Man pieder arī veca ģimenes māja. 2001. gadā es veicu nopietnus šīs mājas atjaunošanas darbus par saviem līdzekļiem, lai nodrošinātu augstāku tās energoefektivitāti. Es zinu, ka ikkatrs ietaupīts kilovats ir tikpat vērtīgs, cik saražots kilovats. Es atzinīgi vērtēju Energoefektivitātes rīcības plānu (un es to atbalstīju ar savu balsi) daudzu šeit minētu iemeslu dēļ. Ņemot vērā iepriekš minēto, es vēlos paust nožēlu par to, ka Eiropas Savienība un daudzu dalībvalstu valdības ir vainojamas par nevērīgu izturēšanos pret enerģijas taupīšanas pasākumiem un par to, ka tās ilgu laiku ir par zemu novērtējušas šo pasākumu stratēģisko nozīmi, un nepieciešamību atzīt tos par politisku prioritāti.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju ziņojumu par Energoefektivitātes rīcības plānu. Tajā ir lūgts finansiāls atbalsts, lai pēc iespējas drīzāk ieviestu vadošās tehnoloģijas, kas palīdzētu aizsargāt vidi. Ieviešot šādas tehnoloģijas, mazinātos arī atkarība no enerģijas piegādes no austrumiem.

Tomēr emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas darbība ir pilnīgi pretēja. Tā attaisnotos, ja atsevišķas Eiropas Savienības valstis atrastos vienā attīstības līmenī. Mazāk attīstītu valstu tautsaimniecībām, piemēram, Čehijas ekonomikai ir jāpiemēro īpaši noteikumi. Ir arī jānodrošina atbalsts, lai uzlabotu energoefektivitāti jauncelāmās ēkās. Tas var izrādīties efektīvākais veids, kā ietekmēt pašreizējo tendenci tādēļ, ka gadu no gada enerģijas patēriņa pieaugums joprojām ir augstāks par enerģijas daudzumu, kas ietaupīts piemērojot energoefektīvas tehnoloģijas, un šāda tendence saglabāsies arī nākotnē.

Saskaņā ar Lisabonas Stratēģiju partnerattiecības starp valsts un privāto sektoru atbalstīs energoefektīvu tehnoloģiju izpēti un praktiskas izmantošanas iespējas. Prasība marķēt iekārtas, norādot uz tām ar enerģijas patēriņu saistītu informāciju, nedrīkst kļūt par birokrātisku nastu ražotājiem, un šāda informācija nedrīkst maldināt patērētājus.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, atšķirībā no iepriekšējā kolēģa, kurš uzstājās, man nepieder spēkstacija, bet man pieder ļoti veca – 1840-ajos gados celta – māja, un tā ir brīnišķīga māja. Ja jūs kādreiz būsiet Londonā, jūs esat laipni gaidīti uz tašiti tējas. Bet tas, ko es vēlos teikt, ir, ka, lai kādi būtu mūsu uzskati par klimata pārmaiņām, es domāju, ka mēs visi esam par energoefektivitāti.

Jūs varbūt to neapzināties, bet es pārstāvu Londonu – ievērojamāko pasaules pilsētu, ievērojamākās pasaules valsts galvaspilsētu. Šajā pilsētā ir neskaitāmi biroju kvartāli un ēkas, kuras naktī ir izgaismotas. Tā ir veiksmes zīme, bet šo ēku apsaimniekotājiem vajadzētu padomāt par energoefektivitāti.

Šajā pilsētā atrodas arī neskaitāmas viesu uzņemšanas nozares iestādes – restorāni un bāri, un neseno smēķēšanas aizlieguma dēļ šīs iestādes bija spiestas sākt izmantot terases sildītājus, lai izpatiktu saviem apmeklētājiem, kuri vēlas sēdēt ārpusē un smēķēt. Mani uztrauc tas, ka aizliegums izmantot šos terases sildītājus ir neatbilstošs pasākums, tāpēc ka šie sildītāji rada mazāk nekā 0,1 % CO₂ emisiju. Tādēļ izskatīsim šo jautājumu, ņemot vērā lietas apstākļus. Mums visiem ir nepieciešama energoefektivitātes uzlabošana, bet meklēsim risinājumus, kas ir praktiski īstenojami.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā ikviens šajā Parlamentā, es esmu informēts par statistikas rādītājiem, kas ir plaši pieejami un kas pierāda, ka mēs varētu ietaupīt ļoti daudz enerģijas un novērst ļoti daudz problēmu, ja mēs izmantotu enerģiju efektīvāk.

Es nebalsoju par šo ziņojumu tāpēc, ka es aizmirsu iesniegt interešu deklarāciju – nevienu citu kā finansiālo interešu deklarāciju. Ziņojuma 22. punkts aicina atteikties no pastāvīgo izmaksu sistēmām, kuras cilvēki izmanto, lai iegādātos viņiem nepieciešamo enerģiju – elektrību vai gāzi. Es izmantoju pastāvīgo izmaksu sistēmu Apvienotajā Karalistē. Es to izmantoju tāpēc, ka tā nodrošina ērtu manu rēķinu par izlietoto enerģiju kontroli, un miljoniem iedzīvotāju – lielākoties slikti situēti iedzīvotāji – Apvienotajā Karalistē izmanto šo sistēmu šo pašu iemeslu dēļ. Es domāju, ka šo cilvēku izvēles ierobežošana šajā saistībā ir solis atpakaļ.

Es domāju arī, ka mums ir jābūt ļoti gudriem attiecībā uz to, ko mēs esam pieprasījuši iepriekš šai saistībā, un to, kā mēs rīkojamies pašlaik. Mēs runājam par energoefektivitāti un enerģijas taupīšanu, bet vēl joprojām mums ir tirdzniecības problēmas darījumos ar Ķīnu – tiek piemērots pārmērīgi augsts nodoklis par energoefektīvu spuldžu importu no šīs valsts. Tādēļ mūsu rīcība nav viennozīmīga, pieņemot šo ziņojumu un rīkojoties pretrunā ar tajā noteiktajiem pasākumiem.

- Ziņojums: Carl Schlyter (A6-0495/2007)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par šo ziņojumu tāpēc, ka man nekādā ziņā nav pieņemama Kopējā zivsaimniecības politika un ekoloģiskā katastrofa, ko tā ir radījusi manai valstij un ap to esošajiem ūdeņiem.

Šim ziņojumam ir vairāki pozitīvi aspekti, tāpēc ka tā nolūks ir samazināt atlaisto zivju daudzumu, kuras tiek nozvejotas un nav vajadzīgas vai attiecībā uz kurām zvejniekiem nav atbilstošas kvotas. Bet tas neatrisina problēmas būtību, tādēļ šī politika ir pelnījusi, lai to izmestu atkritumu kastē.

Šī politika neparedz zivju saglabāšanu, tā nepalīdz zvejniekiem, un patiesībā daudzi manas valsts zvejnieki uzskata, ka situācija būtu labāka bez šīs politikas. Pasaulē ir vairāki piemēri, kad zivsaimniecības politika palīdz saglabāt zivis, nodrošina zvejniekiem darbu un ļauj viņiem darīt to, ko viņi vēlas. Islandē piemēro kvotas, kas kļūst par zvejnieku un viņu ģimeņu īpašumu un kuras var nodot no paaudzes paaudzē.

Mēs neesam šo politiku pietiekami saprātīgi vai gudri izstrādājuši, un mums vajadzētu tikt no tās vaļā.

- Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas stratēģija par romu stāvokli (B6-0050/2008)

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, arī 12 miljoniem romu, kas ir izkaisīti visā Eiropā, ir vieta mūsu multikulturālajā sabiedrībā. Eiropai ir jāreaģē uz bieži vien sarežģītajām romu kopienas problēmām. Tieši šā iemesla dēļ ir jāpiedāvā kompleksa pieeja romu problēmu risināšanai.

Tā kā es esmu pilnīgi pārliecināta, ka izglītība un attiecīga karjeras virzība var pārtraukt romu diskriminācijas burvju loku, es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu. EQUAL programma, kas vērsta uz atbalsta sniegšanu marginālām grupām, praksē ir izrādījusies ļoti noderīga. Ir būtiski novērtēt asociāciju, jo īpaši asociācijas „Kolping Society” darbību, kas ir izveidojusi konsultāciju centrus, kurš ilglaicīgiem bezdarbniekiem piedāvā palīdzību atrast darbu.

Pastāv briesmas, ka šo nozīmīgo pasākumu īstenošana var apstāties Slovākijā īstenoto pasākumu nokavētas refinansēšanas dēļ. Es aicinu likvidēt šķēršļus, kas noveduši līdz maksātnespējai bezpeļņas asociācijas un vietējās iestādes, tādējādi padarot neiespējamu turpmāku projektu īstenošanu. Es ceru, ka Komisija būs piesardzīgāka, uzraugot dalībvalstu stratēģijas, un, izmantojot labākās metodes, un nodrošinās kopīgu dalībvalstu progresu, sadarbojoties ar starptautiskajām un romu organizācijām.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret rezolūciju tādēļ, ka tās tekstā ir visas tās nepatīkamās iezīmes, kas raksturīgas šeit pieņemtajiem tekstiem saistībā ar diskrimināciju. Ir jāizstrādā pamatstratēģija, ir jāizveido īpaša darba grupa, kas koordinātu šīs pamatstratēģijas izstrādi, iespējams, ka šajā saistībā ir jāpieņem vēl vairāki darbinieki un jāveic līdzīgi pasākumi.

Ir pilnīgi skaidrs, ka ir jānodrošina romu iespēja īstenot viņu kā Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības, un nav pieņemama situācija, kad viņi šīs tiesības nevar īstenot, bet šī rezolūcija ir vēl viens pārlietu lielas iejaukšanās piemērs. Romi ir arī jāiedrošina uzņemties atbildību, un tas ir jautājums, kas šajā gadījumā ir pilnīgi aizmirsts.

R. Angelilli iesniegtie grozījumi ir pamatoti. Tādas problēmas kā piespiedu laulības un sieviešu un bērnu neizdevīgais stāvoklis ir jārisina pašām romu kopienām. Tas patiešām nelīdzēs, ja mēs turpināsim teikt, ka visu šo cilvēku problēmu cēlonis ir diskriminācija. Romi ir jānudina risināt savas problēmas.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) (*Runas sākums nav dzirdams.*) Visas dalībvalstis saskaras ar jautājumiem, kas ir saistīti ar romu kopienu un ko nevar atrisināt ātri. Tieši šā iemesla dēļ man nepatīk, ka rezolūcijā, kas ir skaidri noteikts, bet pēc būtības vispārīgs dokuments, ir minēts tikai viens konkrēts piemērs – Čehijas Republika, un vēl precīzāk – koncentrācijas nometne *Lety* pilsētā.

Neskatoties uz iepriekš minēto, es atbalstīju vispārīgo rezolūciju, bet man ir viens iebildums. Komisija ir aicināta pārtraukt cūku nobarošanu vietā, kur atradās romu koncentrācijas nometne, kas arī pēc manām domām ir nepieņemami, un sniegt atbalstu atbilstošas piemiņas vietas izveidei. Es aicinu Komisiju arī nodrošināt pietiekamu finansējumu, lai palīdzētu Čehijas Republikai atrisināt šo situāciju.

Nemot vērā to, ka Eiropas Parlaments minēja tikai Čehijas Republiku, kā konkrētu piemēru, es uzskatu, ka šim jautājumam ir jāklūst par Eiropas Komisijas un tās finanšu resursu sadales prioritāti.

Milan Horáček (Zaļie/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šodien pieņemtais priekšlikums ir, kaut arī zināmā mērā nekonkrēts, bet tomēr solis pretī reālais romu integrēšanas stratēģijai. Parlaments šodien tāpat kā trīs gadus atpakaļ aicināja pārvietot *Lety* pilsētā esošo cūku fermu no teritorijas, kur atradās koncentrācijas nometne, uz citu vietu, lai izveidotu piemiņas vietu.

Šis praktiskais piemērs vēlreiz parāda, cik neatbilstoši ir bijuši līdz šim veiktie pasākumi. Sociāli politiskie centieni šajā valstī tāpat kā vairākās citās Eiropas valstīs vēl ir krietni uzlabojami. Patiesa romu integrācija mūsu sabiedrībā būtu pierādījums tam, ka demokrātijas pamatvērtības, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana vēl joprojām ir Eiropas Kopienas pamatā.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Reglamenta interpretācija (19. panta 1. punkts)

Alyn Smith (Zaļie/ALE), rakstiski. -Balsošana Parlamentā notiek pavirši, un šie noteikumi padarīs situāciju vēl ļaunāku. Tas nozīmē, ka mazākuma tiesības ir apdraudētas. Mazākumam Parlamentā būs grūtāk nodrošināt balsojuma ticamību. Jāatzīst, ka daži priekšsēdētāju vietnieki strādā ievērojami labāk nekā citi.

Jebkurā gadījumā es uzskatu, ka politika „elektroniskā balsošana visiem jautājumiem” darbojās diezgan labi. Ja piemēro šo politiku, Parlamenta deputātiem ir jābūt savās vietās un jāpievērš uzmanība notiekošajam (un būsīm atklāti – daudzi to nedara), un, ja netiek kontrolēti un apstrīdēti priekšsēdētāja lēmumi, tas nozīmē, ka sanāksmes patiesībā norit diezgan gludi, un visi balsošanas rezultāti tiek reģistrēti, lai mūsu vēlētāji varētu redzēt, kā deputāti balsojuši.

- Ziņojums: Michael Cashman (A6-0511/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Saskaņā ar koplēmuma procedūru es balsoju par mana britu kolēģa – deputāta *Michael Cashman* – sagatavotā ziņojuma pirmo lasījumu par vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz Eiropas Savienības ārējām robežām, pamatojoties uz Bulgārijas, Čehijas Republikas, Kīpras, Latvijas Ungārijas, Maltas, Polijas, Rumānijas, Slovēnijas un Slovākijas vienpusēji veiktu noteiktu dokumentu

atzīšanu par līdzvērtīgiem to vīzām ceļošanai cauri minēto valstu teritorijām. Es atbalstu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas grozījumus, kuru nolūks ir ņemt vērā jauno situāciju, kas pastāv Šengenas zonā, un to, ka no 2007. gada 21. decembra daudzas no valstīm, pret kurām bija vērsti pasākumi, ir Šengenas zonas valstis bez iekšējām robežām.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es biju Attīstības komitejas referents ziņojumam par ārējo robežu šķērsošanu, un tādēļ es atzinīgi vērtēju lielisko darbu, ko ir paveicis mans kolēģis M. Cashman. 2008. gadā ir sperts vēl viens solis pretī 1957. gadā noteiktajam mērķim: „Eiropas ģimene” oficiāli ir paplašinājusi savas robežas. Dažas robežas ir likvidētas, un Šengenas zona kļuva ievērojami lielāka, un šādam solim ir acīm redzamas pozitīvas sekas. Tomēr ir būtiski, ka papildus centieniem fiziskā un ģeogrāfiskā telpā, mēs darām vairāk arī politiskajā un ekonomiskajā telpā. Daudzās 27 dalībvalstu teritorijās šodien vēl joprojām ir atšķirīgi apstākļi; dažos gadījumos atšķirības ir ļoti lielas: ļoti daudzās vietās nav vienotības pat attiecībā un pamatjautājumiem, un šā iemesla dēļ kopējā aina ir diezgan sadrumstalota. Eiropas Savienībai ir jāpiemēro procedūras, lai nodrošinātu dalībvalstu politiku un stratēģiju savstarpēju atbilstību: mēs atzinīgi vērtējam brīvu personu pārvietošanos un preču apriti, bet mēs vēl vairāk uzsveram nepieciešamību beigu beigās radīt vienveidīgu politisko un tiesisko pamatu.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Ziņojums, kas šodien izvirzīts balsošanai, ir ļoti būtisks virzībā uz personu kontroles vienkāršošanu uz Eiropas Savienības ārējām robežām. Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem Polijas un jauno dalībvalstu izdotās vīzas paredz tādas pašas tiesības, kā pārējo dalībvalstu izdotās vīzas. Tas nozīmē to, ka, piemēram, Ukrainas pilsoņi varēs ceļot pa Eiropas Savienību ar Polijas izdotu vīzu.

Es vēlos uzsvērt, ka šis ziņojums ir sava veida atbildes reakcija uz Šengenas zonas paplašināšanu, kas veicina personu tranzītu no trešajām valstīm uz Eiropas Savienību. Viens pozitīvs aspekts, ko es pamanīju, ir pret narkotiku kontrabandu un izplatīšanu, cilvēku, cilvēku orgānu un nelegālo ieroču tirdzniecību un terorismu vērstu pasākumu stiprināšana Eiropas Savienībā. Šajā saistībā es pilnīgi noteikti esmu par Michael Cashman ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šis iniciatīvas mērķis ir nodrošināt to, ka Kipra un divas valstis, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2007. gadā – Rumānija un Bulgārija, var īstenot vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz vīzu un uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu.

Šī atzīšana ir ierobežota un attiecas uz tranzītu cauri šo trīs dalībvalstu teritorijām uz laiku līdz piecām dienām.

Es lielā mērā atbalstu šo vienkāršoto režīmu tādēļ, ka trešo valstu iedzīvotāji ar citas dalībvalsts, kas gūtu labumu no šādas sistēmas, izdotām vīzām jau ir tikuši pakļauti stingrām pārbaudes procedūrām šajā dalībvalstī un netika atzīti par apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai par riska faktoru saistībā ar nelegālo imigrāciju.

Šie noteikumi par vīzu un uzturēšanas atļauju vienpusēju atzīšanu pirmo reizi tika iestrādāti Kopienas *acquis* par vīzām 2006. gadā ar mērķi vienkāršot noteiktu kategoriju personu tranzītu, tajā pašā laikā izvairoties no nevajadzīga konsulāro iestāžu administratīvā sloga.

Deviņām valstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gadā un pilnībā integrējās Šengenas zonā, sākot no 2007. gada 21. decembra, šo dokumentu savstarpēja atzīšana kļuva obligāta pārejas perioda beigās.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tāpat, kā attiecībā uz ziņojumu par Šveici un Lihtenšteinu, mēs uzskatām, ka ir būtiski uzsvērt, ka kopumā šis vienošanās ir jāpamato uz plašāku tiesisko pamatu, kas attiecas arī uz migrējošo strādnieku tiesībām un viņu aizsardzību pret arvien biežāk vērojamo parādību – ekspluatāciju, veicinot efektīvu viņu tiesību ievērošanu un integrāciju, piemēram, garantējot ģimenes apvienošanās tiesības, piemērojot Starptautisko konvenciju par migrējošo strādnieku un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību – mēs vēlamies uzsvērt, ka to ir jāratificē visām Eiropas Savienības dalībvalstīm –, ko izstrādāja ANO uzraudzībā un kas ir starptautisks tiesību akts, kura mērķis ir nodrošināt migrējošo strādnieku cilvēktiesību ievērošanu, jo īpaši neatņemamo tiesību uz ģimenes dzīvi ievērošanu.

Citiem vārdiem sakot, pilsoņu pārvietošanās veicināšanu starp dažādām valstīm nevajadzētu izmantot kā līdzekli lēta pagaidu darbaspēka ekspluatācijai, un kura var viegli „atbrīvoties”, ekspluatācijas veicināšanai un spiediena izdarīšanai ar atalgojuma palīdzību, nestabilas situācijas radīšanai, darba tiesisko attiecību ietekmēšanai, sperot soli atpakaļ strādājošo tiesību ievērošanas un sociālo apstākļu nodrošināšanas jomā, bet drīzāk cīnīties pret šādām parādībām.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Tas ir „visiem zinām noslēpums”, ka daudzas austrumu valstis rada milzīgus iespējamus draudus; organizēto noziedzību, prostitūciju, cilvēku tirdzniecību un ar narkotikām

saistītos pārkāpumus ļoti bieži kontrolē tieši austrumi. Un daudzas no mūsu jaunajām dalībvalstīm tiek uzskatītas par tranzīta valstīm, cauri kurām cilvēki var nokļūt Rietumeiropā.

Tādēļ stingrāka kontrole uz Eiropas Savienības austrumu robežām jau sen ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka robežu likvidēšanas Šengenas zonā nesniedz „bezmaksas biļeti noziedzniekiem”. Šā iemesla dēļ arī es balsoju par M. *Cashman* ziņojumu.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu. Es jau iepriekš esmu paudis savus nopietnos iebildumus pret Šengenas sistēmu, un tādēļ šodien es nevaru pieņemt šajā ziņojumā iekļauto savstarpējās atzīšanas principu. Šengenas zona, protams, var pastāvēt, tikai pamatojoties uz ārkārtīgi stingro kontroli uz tās ārējām robežām. Komisijas priekšsēdētājs M. *Barroso* var mums tūkstošiem reižu atkārtot, ka Šengenas zonas paplašināšana nemazinās drošību, bet patiesība ir gluži cita. Piemēram, Vācijas drošības speciālisti kancleres A. *Merkel* vadībā ir konstatējuši nopietnus trūkumus uz jaunajām ārējām rietumu robežām un arī saistībā ar sadarbību starp dalībvalstu policijas spēkiem. Pastāv nopietnas bažas, ka ievērojami pieaugs nelegālā imigrācija. Jau atkal apgaismotās Eirozemes dvēseles ir iegrimušas ilgpilnās pārdomās un spēlējas ar Eiropas pilsoņu drošību.

- Ziņojums: Panayiotis Demetriou (A6-0509/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par mana izcilā kolēģa no Kipras *Panayiotis Demetriou* sagatavoto ziņojumu pirmajā lasījumā saskaņā ar koplēmuma procedūru par 2006. gada lēmuma grozīšanu, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā. Es atzinīgi vērtēju arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ierosinātajiem tehniskajiem grozījumiem nolūkā nodrošināt teksta atbilstību sākotnējiem noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par teritorijām.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā jau mēs esam uzsvēruši, pasākumi un vienošanās, kas veicina pilsoņu pārvietošanos starp dažādām valstīm, ir jāpamato uz līdzsvara principu un abpusēja izdevīguma principu dažādajām iesaistītajām pusēm.

Mēs vēlamies atsaukties uz senāk noslēgtām vienošanām starp Eiropas Savienību un Šveici par brīvu personu kustību, kas bija jo īpaši izdevīgas Portugālei tādēļ, ka vairāk kā 100 000 portugāļu strādā Šveicē, tostarp, vairāki tūkstoši sezonas strādnieku. Šādas vienošanās atceļ daudzus ierobežojumus un palīdz atrisināt portugāļu strādnieku problēmas Šveicē, piemēram, attiecībā uz darba vai profesijas maiņu, ģimenes apvienošanu, pārvietošanu vai strādnieku un viņu ģimeņu sociālo aizsardzību.

Šajā saistībā un arī kopumā šādām vienošanām būtu jābūt kā daļai no plašāka regulējuma ar mērķi veicināt migrējošo strādnieku tiesību ievērošanu un aizsargāt viņus pret arvien biežāk vērojamo parādību – ekspluatāciju.

Pilsoņu pārvietošanās veicināšanu starp dažādām valstīm nevajadzētu izmantot kā līdzekli lēta pagaidu darbaspēka ekspluatācijai, no kura var viegli „atbrīvoties”, apdraudot darba tiesiskās attiecības un jo īpaši sperot soli atpakaļ strādājo tiesību un sociālo apstākļu nodrošināšanas jomā.

- Ziņojums: Philippe Morillon (A6-0001/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šā Eiropas Komisijas priekšlikuma mērķis ir uzlabot un vienkāršot attiecīgos tiesību aktus, kas ir pieņemti 10 gadus atpakaļ. Pēdējās desmitgades laikā akvakultūra ir bijusi visstraujāk augošais sektors lauksaimnieciskās pārtikas ražošanas nozarē, un Eiropas akvakultūras saimniecība pašlaik nodrošina vairāk kā 80 000 darba vietu.

Pieaugošā nozares nozīme gan ekonomiskā, gan arī sociālā ziņā garantē to, ka uzlabojas sniegtās informācijas kvalitāte. Tādēļ mērķis ir uzlabot datu apkopošanu un pārraidi. Ir būtiski arī nodrošināt dalībvalstīs apkopoto datu vienveidību.

Tādēļ es nolēmu balsot par šo priekšlikumu, ko papildina Eiropas Parlamenta ierosinātie grozījumi.

- Ziņojums: Armando França (A6-0507/2007)

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Terorisma draudu un teroristu uzbrukumu skaita pieaugums, kas ir jo īpaši izteikts pēdējā desmitgadē, un tā postošās sekas ir novedušas pie tā, ka steidzami ir nepieciešams piemērot atbilstošus pasākumus un instrumentus, lai cīnītos pret šo postu.

Tas ir kopīgs apdraudējums, uz kuru jāreaģē globālā mērogā, nodrošinot līdzekļus, finansējumu un speciālistu zināšanas, lai efektīvi risinātu nopietnas krīzes situācijas, ar kurām dalībvalstis netiktu galā vienas pašas.

Šī Austrijas prezidentūras iniciatīva paredz izveidot kopīgas atbalsta vienības, kas sniedz dalībvalstīm jebkādu nepieciešamu operatīvu atbalstu teroristu uzbrukuma gadījumā.

Es esmu pārliecināts, ka šādās nopietnās krīzes situācijās ātri ir jārikojas īpašām intervences vienībām.

Tādēļ es atbalstu šo lēmumu, kura mērķis ir nodrošināt nepieciešamo tiesisku pamatu, vienkāršojot šādu sadarbību un ļaujot dalībvalstīm ātrāk reaģēt krīzes situācijās vai teroristu uzbrukuma gadījumos, nodrošinot, ka cietusī dalībvalsts saņem efektīvāko iespējamo palīdzību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šis teksts par Austrijas iniciatīvu nodrošina iespēju dalībvalstīm lūgt citas dalībvalsts īpašās intervences vienības palīdzību krīzes situācijas kontrolei (ķīlnieku sagrābšana, lidmašīnas nolaupīšana u. c.). Palīdzību ir iespējams sniegt, nodrošinot nepieciešamo aprīkojumu vai speciālas zināšanas vai veicot operāciju tās dalībvalsts teritorijā, kas lūdz palīdzību.

Mēs atbalstām tekstu vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, šī vienošanās ar mērķi cīnīties pret terorismu nav saistoša, jo tā nepiespiež dalībvalstis lūgt palīdzību vai sniegt to. Turklāt tekstā noteikts, ka visas praktiskās metodes (vienību veidi, aprīkojums u. c.) būs iekļautas divpusējās vienošanās, ko noslēgs starp valstīm, kas lūdz un sniedz palīdzību.

Ņemot vērā cīņu pret terorismu, kurai pēc definīcijas nav robežu, ir patiešām ļoti svarīgi censties nodrošināt visefektīvāko sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstu policijas spēkiem.

Laikā, ka dalībvalstu tiesiskie jautājumi un iekšlietas drīz vien nonāks pārvalstiskā kompetencē saskaņā ar Lisabonas Līgumu, izskatās, ka starpvaldību pretestība saglabājas; mēs par to ļoti priecājamies.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pilsoņu brīvību, tiesiskuma un iekšlietu jomā Eiropas Savienība ir izvēlējusies ļoti bīstamu ceļu, kas nopietni apdraud pilsoņu tiesības, brīvības un nodrošinājumus un valstu un tautu suverenitāti.

Arvien pieaugošu federālisma un militarisma tendenču ietekmē Eiropas Savienībā ir pieņemts lēmums izveidot vienības gan saistībā ar informāciju, gan arī policijas spēkiem, kas ir tiesīgas iejaukties dalībvalsts teritorijā tādu situāciju gadījumā, kas patiesībā ir dalībvalstu policijas kompetencē.

Patiesais šīs Austrijas iniciatīvas mērķis, ko prasmīgi nostiprināja Eiropas Parlamenta priekšlikumi, ir, aizbildinoties ar „terorismu” un hipotētisku „krīzes situāciju risku”, izveidot vai pieļaut istu „pretora sargu” vienību izveidi, kas būtu atbilstoši ideoloģiski apstrādātas un nodarbotos galvenokārt ar tiesību un brīvību īstenošanas kontroli, iebiedēšanu vai apspriešanu, pārkāpjot demokrātijas un tiesiskuma pamatprincipus un Portugāles konstitucionalitāti un valsts suverenitāti.

Tādēļ mēs brīdinām par draudiem, kas ir saistīti ar šīs iniciatīvas būtību un mērķiem un citiem pasākumiem, kuri attiecas uz jebkāda veida neierobežota, neracionāla, nesamērīga un antikonstitucionāla spēka izmantošanu.

Anna Hedh (PSE), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret ziņojumu tādēļ, ka mani satrauc tas, kādas sekas šis ziņojums mums var radīt nākotnē. Man nav nekas pret iesaistīšanos un palīdzības sniegšanu citiem krīzes situācijās, bet tam ir jānotiek tikai nepieciešamības gadījumā un dabiskā veidā. Es nedomāju, ka ir pamats rīkot kopīgas mācības uz Eiropas Savienības nodokļu maksātāju rēķina, un es esmu pilnīgi pret ārvalstu aģentu darbību un varas realizēšanu Zviedrijas teritorijā, nodrošinot viņiem imunitāti. Loģisks šādas rīcības turpinājums būtu kopīgu policijas spēku izveide, ko es neatbalstu nekādā gadījumā.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Teksts mūsu priekšā ir mēģinājums radīt tiesisko pamatu operācijām, ko var veikt vienas dalībvalsts intervences vienības, kas nosūtītas uz citas valsts teritoriju teroristu uzbrukuma gadījumā. Tā iemesla dēļ, ka šāda intervence var notikt tik daudzos veidos (aprīkojuma, zināšanu, aktīvo vienību apmaiņa u. c.), dalībvalstis var slēgt divpusējās vienošanās, lai noteiktu praktiskas metodes un lemtu par to, vai pieņemt vai noraidīt kādas no šīm operatīvajām vienībām intervenci savā teritorijā. Neticami! Beidzot mēs redzam reālu gadījumu, kad tiek piemērots pretrunīgais un sarežģītais subsidiaritātes princips.

Beidzot tas tiek piemērots šajā dalībvalstu drošības jomā, kas ir būtiskākā suverēnā joma, kura pretojas pārvalstiskajam Eiropas „buldozeram”, kas pieņem tiesību aktus par visu visur.

Lai nodrošinātu efektīvu cīņu pret terorismu, Eiropa iegulda savu naudu, lai veicinātu sadarbību starp dalībvalstu policijas spēkiem. Mēs atbalstām šo iniciatīvu.

Mēs nevaram gūt uzvaru pār terorismu, ļaujoties tikai un sadarbību. Lai to nodrošinātu, mums ir jābūt informētiem par revolucionārajiem islāmistu centieniem, kas atbalsta humānās un kristīgās rietumu sabiedrības un tās vērtību iznīcināšanu.

Inger Segelström (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam par ziņojumu tādēļ, ka tas nosaka brīvprātīgu rīcību un sadarbību, ko var īstenot tikai, pamatojoties uz divpusēju vienošanos starp dalībvalstīm. Tomēr mēs uzskatām, ka ārvalstu aģentiem nevajadzētu atļaut īstenot operācijas vai tiesības Zviedrijas teritorijā, nodrošinot viņu imunitāti. Mēs uzskatām, ka tas var novest pie iespējamu kopīgu policijas spēku veidošanas, kuru nepieciešamību mēs nopietni apšaubām.

- Ziņojums: Umberto Guidoni (A6-0005/2008)

Jan Březina (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Es vēlos sniegt skaidrojumu balsojumam par ziņojumu par Eiropas Pētniecības telpu. Eiropas Pētniecības telpa, par ko šeit nebeidzam runāt, ir ļoti laba ideja un laba doma. Tomēr daudz kas vēl ir darāms, lai tā kļūtu par realitāti. Ar runāšanu vien nepietiek. Mums ir jāizvērtē, kā šī ideja tiek īstenota un vai tā vispār tiek īstenota. Kā šā Parlamenta deputāts, kas pārstāv jaunu dalībvalsti, es zinu pēc savas pieredzes, ka pašlaik Eiropas Pētniecības telpa ir tikai ilūzija un tieksme saskatīt vēlamo.

To skaidri parāda pirmā pieejamā informācija par atbalstu jauno dalībvalstu projektiem. No 559 piešķirumiem, ko apstiprināja, pamatojoties uz paredzētajām subsīdijām jaunajiem zinātniekiem, tikai divus saņēma Čehijas Republika (Nevienu nesaņēma Polija, kas ir vairākas reizes lielāka!), bet 100 piešķirumus saņēma Apvienotās Karalistes projekti un 80 – Vācijas projekti. Ir grūti noticēt tam, ka projektu kvalitāte atšķiras tik lielā mērā, lai šādi rādītāji būtu pamatoti. Protams, ka daļēji var vainot jauno dalībvalstu projektu iesniedzēju pieredzes trūkumu. Jebkurā gadījumā šie dati parāda, ka līdz šim Eiropas Pētniecības telpa nestrādā tā, kā tai vajadzētu. Tādēļ mums ir mazāk jārunā un vairāk jādarbojas, lai sasniegtu vēra ņemamus rezultātus. Jāsaka, ka šajā saistībā mēs joprojām atpaliēkam no iecerētā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir dažas pretrunas un uzskati, ko mēs neatbalstām. Tomēr tā tas patiešām ir, ka zinātniskā pētniecība ir jāvērs uz tās primāro mērķi – jaunu zināšanu apguvi. Patiesībā nepastāv tieša saistība starp pētniecību, attīstību un inovāciju, kaut gan ir vērojamas zināmas atbilstības, bet tās ir sarežģītas un nav saistītas ar zinātnes jomu.

Tādēļ ir jāmaina uzskats, ka pētniecība ir sava veida brīnumlīdzeklis visu ekonomisko un sociālo problēmu risināšanai, un pētniecībā ir jāiegulda vairāk.

Daži Lisabonas Eiropas Padomes 2000. gadā veiktie pasākumi bija atbildes reakcija uz paustajām bažām par to, ka Eiropa par maz investē uz zinātnei balstītā ekonomikā, un šos pasākumus nostiprināja Barselonas Eiropas Padome 2002. gadā, kad Eiropas Savienība noteica mērķi nodrošināt investīcijas pētniecības un attīstības jomā 3 % apmērā līdz 2010. gadam. Tomēr investīciju pieaugums pētniecības un attīstības jomā kopš 2000. gada nav bijis pietiekams – tikai 1,84 %, daļa no šīm investīcijām – rūpniecībā.

Privātā sektora investīcijas pētniecībā ir zemākas, nekā tas būtu nepieciešams sociālā aspektā. Valstīm ir jāuzņemas galvenā loma un jāveido sadarbība, lai veicinātu jaunu zināšanu apguvi, padarot tās pieejamas sabiedrībai kopumā.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Es pilnībā atbalstu ziņojumu par Eiropas Pētniecības telpu, kurā uzsvērtas jaunas pētniecības un attīstības iespējas Eiropas Savienībā. Nav šaubu, ka progress un sociālā attīstība, kā arī Eiropas vieta globālajā pasaulē ir atkarīga no investīcijām zinātnē un pētniecībā, un jaunu zināšanu apguvi, kas atbilst 21. gadsimta vajadzībām.

Zinātniskajai pētniecībai un jaunajām tehnoloģijām galu galā ir tieša ietekme uz sociālo attīstību, un tās var būt pat būtisks priekšnoteikums ekonomiskai izaugsmei, jo tās ļauj gūt izmērāmus ieguvumus. Tādēļ atbilstoša un efektīva zinātniskās pētniecības pārvaldības sistēma Eiropas līmenī ir ļoti svarīga. Turklāt, ja mēs vēlamies, lai Eiropa spēj risināt jaunās problēmas, jo īpaši tās, kas ir saistītas ar ekonomisko konkurenci un vides aizsardzību, mums ir jānodrošina dalībvalstis; patiesībā mums tās ir jāaicina nepārtraukti palielināt investīcijas zinātniskajā pētniecībā.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Komisija mūs ir iepazīstinājusi ar zaļo grāmatu par Eiropas Pētniecības telpu laikā, kad Eiropa saskaras ar nebeidzamu investīciju un kvalificētu pētnieku aizplūšanu uz

citām valstīm. Ja mēs vēlamies, lai Eiropas pētniecība kļūtu konkurētspējīga pasaules mērogā – un tas ir viens no Lisabonas Stratēģijas mērķiem, Eiropas Savienībai ir jāpārvar daži būtiski šķēršļi šajā jomā.

Ar šiem šķēršļiem es jo īpaši domāju pētniecības fragmentāro raksturu Eiropas Savienībā un nekvalitatīvi izstrādātās Eiropas stratēģijas zinātniskās sadarbības veicināšanai, cilvēku un materiālu resursu trūkumu un slikti attīstīto pētniecības infrastruktūru, kurai ir grūti sacensties ar globāliem pētniecības centriem. Šeit ir minama arī zinātnieku ierobežotā mobilitāte, speciālistu zināšanu un pieredzes trūkums, ko galvenokārt ietekmē tiesiski, administratīvi un lingvistiski šķēršļi.

Attīstot Eiropas Pētniecības telpu un likvidējot tās fragmentāro raksturu, mums ir jāpievērš liela uzmanību mūsu reģioniem.

Reģioniem ir jāizstrādā stratēģijas cilvēku un materiālo resursu piesaistei pētniecības jomā un jāveicina ikvienas personas, jo īpaši sievietes un jaunu cilvēku, piekļuve pētniecībai. Dalībvalstīm ir vairāk jāiesaistās labāku darba apstākļu radīšanā pētniekiem un jāīsteno pasākumi, kas ļautu viņiem apvienot profesionālo un ģimenes dzīvi.

Reģionu nozīme ir tikpat liela efektīvākas pētniecības finansēšanas veicināšanā un nodrošināšanā saskaņā ar rīcības programmās noteiktajām saistībām. Reģioniem ir arī jānodrošina atbalsts Eiropas izcilības centru izveidei, kas ir saistīti ar teritorijām raksturīgām darbības jomām, veidojot saikni starp universitātēm, pētniecības institūtiem un nozarēm.

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Dāmas un kungi, neviens vairs nešaubās par to, ka zinātne ir mūsu sabiedrības virzītājspēks. Pašlaik pasaulē tiek uzsvērtā zinātnes nozīme un tiek pieprasīts, lai sabiedrība zinātnē pievērstu atbilstošu uzmanību. Tikai investīcijas uz zināšanām balstītā sabiedrībā padarīs Eiropas Savienību konkurētspējīgu, radošu un stratēģiski pievilcīgu.

Zaļajā grāmatā „Eiropas Pētniecības telpa: jaunas perspektīvas” Komisija piedāvā analīzi un risinājumus, un tajā ir uzsvērtā arī uz zināšanām balstītas sabiedrības izveides nozīme. Eiropas Parlaments referenta *Umberto Guidoni* sagatavotajā ziņojumā uzsvēra, ka investīcijas izglītībā, zinātnē, pētniecībā, kultūrā un informāciju tehnoloģijās nodrošinās ilgtspējīgu attīstību nākotnē. Protams, mums ir jāapzinās, ka šie pasākumi neļaus gūt tūlītējus un taustāmus rezultātus. Šis ir maratons, nevis sprints, bet es esmu pārliecināta, ka mēs galu galā sasniegsim mērķi.

Eiropas Pētniecības telpa nodrošina 27 Eiropas Savienības dalībvalstu pētniecības institūtiem, universitātēm un zinātniekiem sadarbības iespējas. Tomēr vēl joprojām pastāv administratīvi pārrobežu šķēršļi, kas traucē sadarbībai starp pētniecības iestādēm. Eiropas Savienības robežu atvēršana austrumu virzienā nozīmē to, ka ievērojami paplašinās Eiropas Pētniecības telpa, un aptuveni 150 000 pētnieku tiek dota iespēja uzlabot viņu zinātnisko un tehnisko potenciālu.

Es esmu pārliecināta par to, ka jaunas koncepcijas un inovācijas visās jomās palīdzēs mums radīt jaunas darba vietas un rast jaunus veidus, kā aizsargāt vidi, uzlabot pārtikas drošību un veselību, un ražot drošākus atjaunojamās enerģijas avotus.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ideja par to, ka pētniecība, attīstība un inovācijas ir ārkārtīgi būtiski faktori konkurētspējas nodrošināšanā, nav jauna un tā vēl joprojām ir aktuāla. Neatkarīgi no atšķirīgajiem viedokļiem par to, vai mums ir jākoncentrējas uz inovācijām vai uz akadēmisko pētniecību, ir skaidrs, ka Eiropai ir jāpalielina ieguldījums zināšanās un praktiskā šo zināšanu izmantošanā. Bet tas neattiecas tikai uz finanšu investīcijām.

Dažādos veiksmīgi izstrādātos ziņojumos ir minēti vairāki iemesli, kādēļ Eiropa atpaliek no citām pasaules daļām. Mums apkārt ir spēcīgi konkurenti, kas nepārtraukti attīstās – no Amerikas universitātēm līdz Indijas pētniecības centriem. Turklāt saskaņā ar šiem ziņojumiem arī Eiropas terciārās izglītības iestādes ir mazāk pievilcīgas, un tajos vairākkārt citu starpā kā faktori, kas neļauj sniegt labākus rezultātus, ir minēti nepietiekams finansējums kopumā un finansējums uz vienu iedzīvotāju, un mūsu universitāšu autonomijas trūkums.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ jebkura pieeja, kas nosaka šo par būtisku ekonomisku un stratēģisku jautājumu, ir pelnījusi mūsu atzinību. Taisnība ir tiem, kas saka, ka laiks ir pret mums, bet arī tā ir taisnība, ka labāk ir zaudēt laiku, izvēloties labākos risinājumus, nevis pieņemot sasteigtus un neefektīvus lēmumus.

Teresa Riera Madurell (PSE), rakstiski. – (ES) Ņemot vērā to, ka tika pārtrauktas debates par *U. Guidoni* ziņojumu par Eiropas Pētniecības telpu, es kā Sociāldemokrātu grupas pārstāve vēlos paskaidrot, kadēļ mēs balsojam par to.

Vispirms es vēlos minēt, ka *U. Guidoni* ir sagatavojis labu ziņojumu, kurā iekļauti vairāki mūsu priekšlikumi. Eiropas Pētniecības telpai noteikti ir jāietver šādi aspekti:

- vienots pētnieku darba tirgus, kas ietver vienotu Eiropas karjeras iespēju noteikumu izstrādi pētniecības jomā un integrētas informācijas sistēmas izstrādi par darba vietām un mācību līgumiem;
- atvērtākas darbā pieņemšanas un paaugstināšanas procedūras, nodrošinot labāku līdzsvaru starp vīriešiem un sievietēm vadošajos amatos;
- mobilitātes šķēršļu likvidēšana un lielākas sieviešu līdzdalības pētniecībā un attīstībā veicināšana, īstenojot pasākumus, kas ļauj savienot profesionālo un ģimenes dzīvi;
- pētniecības iestāžu stiprināšana un MVU līdzdalības pētniecībā un attīstībā veicināšana;
- labāka koordinācija starp nacionālajām un reģionālajām programmām, un lielākas sinerģijas nodrošināšana ar citām Eiropas programmām;
- ēku infrastruktūras attīstīšana kopīgu Eiropas projektu īstenošanai; un
- starptautiskās sadarbības stimulēšana, veicinot daudzpusējas iniciatīvas, infrastruktūras apmaiņa un zinātniskās sadarbības programmu īstenošana attīstības nodrošināšanai.

Tie ir vajadzīgi un atbilstoši pasākumi virzībai uz priekšu, un tādēļ mēs balsojām par.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Zinātnei nav robežu, un arvien vairāk pētniecības būtiskāko jautājumu ir globāli jautājumi. Eiropas Pētniecības telpai ir jānodrošina, lai zinātniska un tehnoloģiska sadarbība efektīvā veidā veicinātu cilvēces stabilitāti, drošību un labklājību.

Tādēļ es ceru, ka Eiropas Pētniecības telpa, ņemot vērā tās atvērtību pasaulei, labvēlīgi ietekmēs Eiropas Savienības attālākos reģionus, atbilstošā veidā iesaistot tos pētniecības programmās ar „izcilības tīkla” palīdzību, lai būtu iespējams gūt maksimālu labumu no Eiropas reģionu daudzveidības priekšrocībām un bagātībām.

Saistībā ar Eiropas Pētniecības telpu ir jāapzinās arī aizjūras zemju un teritoriju (AZT) nozīme tādēļ, ka tās ir vērtīgi partneri, veidojot tiltus starp nācijām un kontinentiem nolūkā nodrošināt ilgtspējīgu globālo attīstību, lai risinātu planētas problēmas.

Es sirsnīgi pateicos referentam un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas locekļiem par to, ka viņi atbalstīja manu grozījumu šajā saistībā, kas bija iekļauts Reģionālās attīstības komitejas atzinumā. Tas ir vēl viens pierādījums sadarbības un papildināmības noskaņai, kas valda mūsu Parlamentā.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs iebilstam pret reakcionāro pētniecības jomas pārstrukturēšanu, ko nosaka Eiropas Savienības pamatnostādnes Eiropas Pētniecības telpas (EPT) izveidei, pamatojoties uz Lisabonas Stratēģiju.

EPT sekmē konfliktu rašanos un sacensību par peļņu starp valstīm un lielajām uzņēmumu grupām. To rezultātā pastiprināsies nevienlīdzība zinātnes attīstības jomā.

Ir veikti uzlabojumi saistībā ar stimuliem, subsīdijām un atbrīvojumiem no nodokļiem monopoluzņēmumiem, ļaujot tām investēt un pašām gūt labumu no šīm investīcijām. Sabiedriskais sektors ir pakārtots monopolu grupu vajadzībām, kurām tas kalpo. Tiek veicināta pētnieku mobilitāte starp kompānijām, universitātēm un pētniecības centriem un tiek atbalstīta Eiropas patentu sistēma, pamatojoties uz izmaksām. Visi faktori ir pakārtoti konkurētspējai un ienesīguma paaugstināšanai.

Šādos sīvas konkurences apstākļos, kas ir vērojami pat pētniecības jomā, uzmanība neizbēgami tiks vērsta uz labi zināmiem vareno valstu „izcilības centriem”. Šie centri saņems lauvas tiesu pētniecības programmu ietvaros, kuras kalpos kā kanāli, pa kuriem plūdis publiskais un privātais finansējums.

Mēs cenšamies nepieļaut Eiropas Savienības pētniecības politikas īstenošanu. Un tā ir daļa no mūsu cīņas par pilnīgu nepopulārās Eiropas Savienības un kapitālisma politikas likvidēšanu. Mēs ceram atjaunot zinātnes sociālo raksturu: pētniecībai un zinātnei ir jākalpo šodienas aktuālākajām vajadzībām un sabiedrības labklājībai.

- Ziņojums: Markus Ferber (A6-0505/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju Padomes kopējās nostājas pieņemšanu otrajā lasījumā, ar ko groza 1997. gada Pasta direktīvu un kura ir vērsta uz pilnīgu pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pabeigšanu, un es sveicu izcilo vācu kolēģi *Markus Ferber* par viņa paveikto lielo darbu.

Es esmu iepriecināts par to, ka Padome akceptēja visus būtiskākos Eiropas Parlamenta nostājas elementus, jo īpaši tādu pasākumus kā tirgus atvēršanas termiņa pagarināšana līdz 2010. gada 31. decembrim ar iespēju pagarināt termiņu vēl par diviem gadiem dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai pēc 2004. gada; universālā pakalpojuma sniegšana, veicot pasta sūtījumu piegādi un savākšanu vismaz vienu reizi dienā piecas dienas nedēļā katram Eiropas Savienības pilsonim un nodrošinot pietiekamu skaitu piekļuves punktu lauku, attālās un reti apdzīvotās teritorijās; un subsidiaritātes principa ievērošana, pieņemot sociālus lēmumus, saistībā ar kuriem, es ceru, sociālie partneri strādā Eiropas līmenī. Es esmu vilnis, ka nav pieņemti noteikumi Eiropas regulatoram šajā saistībā, es ceru, ka operatori ātri vienosies par Eiropas markas ieviešanu 50 gramus smagām vēstulēm un drīz vien es varēšu paust politisku iniciatīvu par šo jautājumu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Neskatoties uz veiktajiem labojumiem Komisijas sākotnējā tekstā un Eiropas Parlamenta piedāvāto kompromisu, kura mērķis galvenokārt ir atlikt pilnīgu pasta tirgus liberalizāciju līdz 2010. gada 31. decembrim, Padomes iesniegtais teksts otrajam lasījumam joprojām nav apmierinošs.

Tas nav apmierinošs tādēļ, ka tikai virspusēji un minimāli ir risināti jautājumi un problēmas, kas tika minētas jo īpaši saistībā ar universālā pakalpojuma finansēšanu, pienākumu piegādāt pasta sūtījumus piecas dienas nedēļā un patiešām vienlīdzīgu pakalpojumu nodrošināšanu visos reģionos, un vienotas cenas noteikšanu markai. Teksts nav apmierinošs tādēļ, ka ar visiem šiem jautājumiem ir saistītas tiesiskās neskaidrības.

Patiesībā šis teksts, kurā noteiktās būtiskākās vērtības nebija viegli panākt, tikai uz laiku aizkavē neizbēgamās, nekontrolējās sekas pasta nozares atvēršanai konkurencei.

Eiropas Savienības plāni neizbēgami novedīs pie pasta nodaļu slēgšanas, darbavietu skaita ievērojumu samazinājumu un spiedienu pazemināt atalgojumu un darba apstākļus Eiropas pasta nozarē.

Hélène Goudin (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Es uzskatu, ka dalībvalstīm pašām ir jāļauj lemt par to, vai tās vēlas regulēt savus pasta monopolus. Tādēļ es balsoju par 10. grozījumu, kas noraida Padomes kopējo nostāju.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mums ir ļoti žēl, ka netika pieņemts mūsu priekšlikums noraidīt šo direktīvu, kuras mērķis ir pilnīga pasta pakalpojumu tirgus liberalizācija, tādējādi izveidojot „tirgu” Eiropas Savienības līmenī.

Šādā veidā Eiropas Parlamenta vairākums, ko pārstāv tie paši politiskie spēki, kas ir nozīmīgākie labējie spēki visās valstīs, spers vēl vienu soli pretī šā būtiskā sabiedriskā pakalpojuma likvidēšanai.

Tas ir lielo daudznacionālo kompāniju uzbrukums sabiedriskajiem pasta pakalpojumiem, sabiedrības tiesībām uz šo pakalpojumu un valsts pārvaldes iestādei, kurai ir jānodrošina šis pakalpojums, kā arī tā demokrātiskajai būtībai, cenšoties atņemt katrai tautai suverenitāti – lēmumu pieņemšanas tiesības un kontroli saistībā ar šiem būtiskajiem jautājumiem, par ko turpmāk pārnacionālā līmenī lems Eiropas Savienības iestādes, ņemot vērā tautām un Portugālei svešas intereses.

Zīmīga ir arī mūsu grozījuma noraidīšana, ar ko mēs vēlējāmies panākt visu „operatoru” pienākumu pilnībā nodrošināt atbilstību darba tiesību aktiem, proti, jebkuriem tiesību aktu vai līgumu noteikumiem saistībā ar nodarbinātības apstākļiem, tostarp par veselību un drošību darbā, ko piemēro dalībvalstis saskaņā ar to tiesību aktiem, kā arī sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem un noslēgtajiem kolektīvajiem līgumiem.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Atsaucoties uz savu vakardienas runu par pasta pakalpojumu liberalizāciju, es vēlos pievienot komentāru, kuru man iepriekš nebija iespējams paust laika ierobežojuma dēļ un kas attiecas uz universālā pakalpojuma finansēšanas avotiem. Es baidos, ka šā pakalpojuma finansēšana no īpaši izveidota fonda vai valsts subsīdijām var bloķēt nozares liberalizāciju un var kļūt par instrumentu, ar kura palīdzību dalībvalstis var kavēt un izvairīties no direktīvas noteikumu piemērošanas. Tādēļ es uzskatu, ka šajā gadījumā būtiska loma ir jāuzņemas Eiropas Komisijai, un tās uzdevums ir uzraudzīt direktīvas noteikumu atbilstošu piemērošanu.

Ian Hudghton (Zaļie/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju grozījumu, kas uzliktu par pienākumu dalībvalstīm nodrošināt universālo pasta pakalpojumu finansēšanu. Tas ir ļoti būtisks jautājums, jo īpaši daudzām Skotijas lauku apvidos un salās dzīvojošām kopienām.

Es atbalstīju arī grozījumus, ko iesniedza manis pārstāvētā grupa, aicinot stiprināt pienākumu finansēt bezmaksas pasta pakalpojumu nodrošināšanu neredzīgajiem un daļēji neredzīgajiem.

Sekas *M. Ferber* ziņojuma apstiprināšanai bez grozījumiem saistībā ar iepriekš minētajiem jautājumiem var būt turpmāka pasta pakalpojumu nodrošināšanas pasliktināšanās.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Es atbalstu Zviedrijas regulējumu pasta tirgum, bet es esmu pret to, ka Eiropas Savienības iestādēm vajadzētu lemt par dažādu posta monopolu atcelšanu.

Es uzskatu, ka jāļauj dalībvalstīm pašām lemt par to, vai tās vēlas regulēt valstīs esošos pasta monopolus. Tādēļ es balsoju par 10. grozījumu, ar ko noraida Padomes kopējo nostāju.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Tāpat kā visi Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas deputāti es balsoju pret Eiropas Parlamenta un Padomes kopējo nostāju tādēļ, ka tā stiprina dogmatisko neoliberālo pieeju būtiskai sabiedrības interešu jomai – pasta pakalpojumiem. Direktīva piedāvā ilgtermiņa risinājumu, un tās stāšanās spēkā termiņa pārcelšana tikai uz diviem gadiem atliek direktīvas piemērošanas negatīvās sekas.

Efektīvi atceļot „universālā pakalpojuma” principu, būs ierobežota sabiedrības piekļuve augstas kvalitātes pasta pakalpojumiem par zemu cenu. Šādas rīcības sekas var būt izteiktāk jutīs attālos un grūti pieejamos kalnainos vai salu reģionos dzīvojošie tādēļ, ka kompānijas nespēs sniegt pakalpojumus, gūstot peļņu.

Valstīs, kur tirgus jau ir pilnībā liberalizēts, gūtā pieredze ir tālu no pozitīvas. Piespiedu pasta pakalpojumu liberalizācijas prasība drīzāk radīs problēmas, nevis tās atrisinās.

Pierre Pribetich (PSE), rakstiski. – (FR) Es dedzīgi iebilstu pret pasta pakalpojumu tirgus liberalizāciju, pamatojoties uz trīs būtiskiem apsvērumiem:

- nepieciešamība garantēt bezmaksas pasta pakalpojumus neredzīgajiem un daļēji neredzīgajiem ir būtiska vērtība nediskriminējošā sabiedrībā;

- dalībvalstu garantija finansēt universālo pakalpojumu pirms tirgu atvēršana ir būtisks nosacījums patērētāju aizsardzībai;

- visu operatoru atbilstība darba tiesību aktiem, jo īpaši saistībā ar sociālo nodrošinājumu.

Tādēļ, ka netika pieņemti būtiskie grozījumi, es varu tikai paust nožēlu par virzību uz nekontrolētu liberalizāciju, kas nenodrošina Eiropas pilsoņu pamattiesības uz sabiedriskiem pasta pakalpojumiem.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Mēs atzinīgi vērtējam ziņojuma par pasta pakalpojumiem galējo apstiprināšanu, ņemot vērā to, ka ilgstošā institucionālā procedūra parāda šā jautājuma nozīmīgumu, ietverot divu ar to saistīto galveno mērķu sasniegšanu, proti, universālā pakalpojuma saglabāšanas nodrošināšana un atbilstoša tirgus atvēršana godīgai konkurencei.

Es jo īpaši vēlos uzsvērt to, ka tirgu atvēršana sekmēs kvalitatīvāku pakalpojumu sniegšanu un lielākas izvēles iespējas pilsoņiem, tādējādi izvairoties no konkurences kropļošanas un pilnībā likvidējot pastāvošos monopolus.

Vēl viens jautājums ir universālā pakalpojuma finansēšana. Ja šāda pakalpojuma nodrošināšana rada papildus izmaksas dalībvalstij, tās var segt saskaņā ar finanšu plānu, ko iesniedz Komisijai. Tomēr ir vērts ņemt vērā arī Portugāles gadījumu, kurš parāda, ka universālu sabiedrisku pakalpojumu var efektīvi nodrošināt ar finansējumu no rezerves fonda – tā ir pārskatāma un neitrāla finansēšanas metode, kuras piemērošanai nav vajadzīgas valsts subsīdijas.

Es atkārtoti, ka nav iemesla pārtraukt šāda pakalpojuma sniegšanu jo tas ir ļoti būtisks teritoriālai un sociālai kohēzijai un tādu iedzīvotāju atbalstam, kuri dzīvo reti apdzīvotās vai attālās un grūti pieejamās vietās.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Sekas Padomes kopējai nostājai par pasta pakalpojumiem, ko Eiropas Parlaments iesniedza apstiprināšanai, būs pilnīga „pasta pakalpojumu tirgus” liberalizācija, kas stāsies spēkā 2010. gada 31. decembrī.

Ar direktīvas grozījumu tiek atdota vēl viena ienesīga nozare – pasta pakalpojumi. Tas notiek, pamatojoties uz Lisabonas Stratēģiju, lai palielinātu pasta pakalpojumu ienesīgumu.

Pasta pakalpojumi no sabiedriska labuma tiek pārvērsti par precī. Grieķijā *ELTA* („*Hellenic Post*”) nodaļu privatizācija, ko veicināja *ND* (*Nea Dimokratia/ Jaunā demokrātija*) un *PASOK* (*Panhellenic Socialist Movement*) valdības, strauji turpināsies. No šā brīža *ELTA* darbosies, pamatojoties uz ekonomiskiem apsvērumiem un privātā sektora principiem, cenšoties gūt peļņu tā vietā, lai sniegtu labumu sabiedrībai. Tas noteikti ietekmēs pakalpojumu kvalitāti. Sekas būs bēdīgas ne tikai *ELTA* darbiniekiem, bet arī privāto pasta pakalpojumu kompāniju darbiniekiem. Elastīgas nodarbinātības formas tāpat kā darba tiesību un sociālo garantiju un apdrošināšanas tiesību neievērošana tajās jau ir norma.

Tiek apdraudēts arī konstitucionāli noteiktais korespondences konfidencialitātes princips: to uztic privātiem uzņēmējiem bez garantijām un ar minimālām slepenības nodrošināšanas vai personu datu aizsardzības kontroles iespējām.

Grieķijas Komunistu partija (*KKE*) ir pret pasta pakalpojumu liberalizāciju un atbalsta pakalpojumus, kas ir tikai un vienīgi sabiedriski, moderni un efektīvi, kā arī iestājas par strādājošo tiesību aizsardzību.

Lars Wohlin (PPE-DE), rakstiski. – (*SV*) Eiropas Parlaments šodien balsoja par kompromisu starp savām un Padomes prasībām, pamatojoties uz kuru Eiropas pasta tirgus tiks liberalizēts līdz 2010. gada decembra beigām (Izņemot valstis ar jo īpaši sarežģītu topogrāfiju, kurām ir doti divi papildu gadi.). Strādājot pie šā jautājuma es jo īpaši aicināju piemērot savstarpīguma principu, tas ir, slēgt savstarpējas vienošanās, lai neļautu valstīm, kuras kavē sava tirgus liberalizāciju, darboties to valstu tirgos, kuras ir uzsākušas liberalizāciju.

Tādēļ ar lielu gandarījumu vēlos teikt, ka vispirms referents *M. Ferber* un vēlāk arī Padome akceptēja manu grozījumu, un tagad tas ir daļa no apstiprinātā kompromisa.

David Martin (PSE), rakstiski. – Priekšlikuma nolūks ir izveidot Eiropas vienoto pasta pakalpojumu tirgu. Neveicot atbilstošus drošības pasākumus, liberalizācija var apdraudēt vispārējā pakalpojuma ideju. Padomes nevēlēšanās priekšlikumā noteikt skaidru apņemšanos nodrošināt bezmaksas pakalpojumus neredzīgajiem un daļēji neredzīgajiem lika man balsot par šādas apņemšanās spēcīgāšanu.

Kopumā es esmu apmierināts ar to, ka priekšlikums pietiekamā mērā skar citus jautājumus, un atzinīgi vērtēju solījumu, ka vēstules tiks regulāri savāktas un piegādātas attālos apvidos un pilsētās.

- Rezolūcijas priekšlikums: situācija Irānā (B6-0046/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (*IT*) Irānas „kodoljautājums” ir jārisina ar diplomātisku pieeju, kura vērsta uz attiecību „normalizēšanu”. Mums ir jāsauglabā diplomātiska politiska nostāja, kas ļauj mums izvairīties no attieksmes pasliktināšanās un militāras rīcības draudiem un padara iespējamu dialogu, atzīstot Irānas tiesības izstrādāt kodoltehnoloģiju izmantošanai civiliem mērķiem. Tomēr es piekrītu, ka mums ir jācenšas panākt sarunu iespējamība un jāpārlicina Irāna atteikties no militāra spēka izmantošanas, pamatojoties uz daudzpusējām kodolatbrūņošanās saistībām, lai garantētu miermīlīgu situāciju un starptautisku mieru.

No otras puses, man ir jāsaaka, ka zināmā mērā esmu noraizējies par pašreizējo situāciju Irānā cilvēktiesību jomā, kur mēs redzam jaunu uzskatu brīvības un minoritāšu un sievietes tiesību apspiešanas vilni, kur kārtība tiek nodrošināta ar bargu un nehumānu tiesību un cietumu sistēmu, kur pārāk bieži tiek piemērots nāves sods, spīdzināšana un cilvēki tiek nomētāti ar akmeņiem. Līdzšinējie centieni nav devuši vērā ņemamus rezultātus. Lai ieņemtu vietu pie sarunu galda kopā ar izcilām starptautiskām lielvarām, Irānai ir jāparāda sevi nevis kā militāru spēku, bet gan kā valsti, kas spēj nodrošināt tās pilsoņu cilvēktiesību ievērošanu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Pirms dažiem mēnešiem ASV izlūkošanas dienests atzina, ka tā paziņojums par to, ka Irāna izgatavo kodolieročus, bija kļūda. Patiesībā Irānas kodolieroču programma tika pārtraukta 2001.-2002. gadā.

Tomēr, ņemot vērā šādu izlūkošanas pavērsienu, Vašingtona nav izdarījusi atbilstošus politiskus secinājumus. Kā arguments ASV pretraķešu aizsardzības sistēmu izvietošanai Austrumeiropā tika minēta iespējamā aizsardzība pret Irānu, kas izgatavoja kodolieročus un noslēpumainā veidā bija ieguvusi starpkontinentālās ballistikās raķetes.

Tagad, kad ir zināms, ka Irānas kodolprogramma neeksistē, zūd pamatojums pretraķešu aizsardzības sistēmu nepieciešamībai, ja vien nepastāv slepens plāns apdraudēt atdzimstošo Krieviju. Es noteikti esmu pret šo sistēmu izvietošanu un piedalīšos kampaņās pret to.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Ir pilnīgi skaidrs, ka rezolūcija saistībā ar Irānu, par kuru šodien notika balsojums, politiski ir ļoti svarīga. Irāna ir starptautiskās uzmanības centrā, un mums bija pie tās jāatgriežas.

Šis teksts attiecas gan uz kodoljautājumu, gan arī uz situāciju cilvēktiesību jomā. Mūsu nostāja saistībā ar abiem šiem jautājumiem ir pilnīgi skaidra. Mēs nevaram pieņemt militāras kodolprogrammas īstenošanu Irānā. Rezolūcijā ir pausta piekrišana un atbalsts Eiropas Savienības centieniem nonākt pie abpusēji pieņemama ilgtermiņa risinājuma attiecībā uz Irānas kodoljautājumu un tajā ir uzsvērtas Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras būtiskā loma. Rezolūcija apstiprina, ka ir iespējams risinājums saistībā ar kodoljautājuma aktualizēšanos un nevajadzētu paredzēt militāru darbību.

No otras puses, nopietnie un atkārtoti cilvēktiesību pārkāpumi pilnīgi noteikti ir nosodāmi. Situācija ir satraucoša četrās jomās: nāvessodi, sieviešu tiesības, uzskatu brīvība un reliģisko minoritāšu apspiešana. Es pilnīgi noteikti domāju, ka mēs nevaram izturēties nevērīgi pret šo jautājumu, un rezolūcija stingri pieprasa Irānas valdībai mainīt savu nostāju šajā saistībā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome atkal plāno pieņemt rezolūciju, nosakot sankcijas Irānai par tās kodolaktivitātēm. Vai tā kalpos kā attaisnojums militārām operācijām pret šo valsti? Vai tā būs tikai stingrāka prasība un diplomātisku vai ekonomisku sankciju noteikšana?

Jau mēnešiem ilgi ar šīs prasmīgi uzvestās psihodrāmas palīdzību Parlaments un citas starptautiskās iestādes tiek turētas neziņā. Bet vai tiešām Irānas kodolresursi ir galvenais pasaules apdraudējums, pret kuru ir jācīnās rietumu valstīm un galvenokārt to sabiedrotajiem? Tas ir paradoksāli, ka mēs nereaģējam uz Pakistānas kodolieročiem, kuri patiešām eksistē īpaši nestabilā reģionā no ģeopolitiska viedokļa, vai Ziemeļkorejas kodolieročiem, kas atrodas īpaši bīstama režīma rokās. Es jau esmu teicis iepriekš, ka noteikumiem, kurus, kā mēs apgalvojam, mēs vēlamies nodrošināt ir jābūt vienādiem attiecībā pret visiem. Pretējā gadījumā tie zaudē savu nozīmi un tiesisko spēku.

Tajā pašā laikā mani daudz vairāk uztrauc islāmistu radītais apdraudējums mūsu kontinentā, kurš nebūt nav hipotētisks un kurš jau ir parādījis savu nāvējošo spēku Londonā un Madridē bez Irānas iesaistīšanās. Tā tas patiešām ir, ka šis apdraudējums citu starpā ir sekas masu imigrācijas politikai, ko jūs īstenojat, un kuru jūs vēlaties vēl vairāk pasliktināt.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) „Starptautiskās sabiedrības”, tas ir, Amerikas Savienoto Valstu un tās sabiedroto liekulība attiecībā uz Kodolieroču neizplatīšanas līgumu un jo īpaši Irānas kodolprogrammu ir nosodāma.

Eiropas Savienības dalībvalstis vai Amerikas Savienotās Valstis, vai Izraēla, Pakistāna vai Indija – valstis, kas nav parakstījušas Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, bet kurām ir kodolieroči (Amerikas Savienotās Valstis jau ir atzinušas, ka varētu tos izmantot aizsardzībai) – nav noteikušas šādu politisko iniciatīvu saistībā ar kodolieroču programmām.

Tādēļ ir jānodrošina pilnīga atbilstība Kodolieroču neizplatīšanas līguma noteikumiem un visu kodolieroču likvidēšana.

Īstā problēma saistībā ar Irānu ir tāda, ka Amerikas Savienotās Valstis un Eiropas Savienība zina, ka maksimālā iespējamā naftas produktu ražošana daudzās valstīs jau vairs nenotiek.

Nopietno militārās agresijas draudu, provokāciju un steigas iemesls saistībā ar Irānas kodolprogrammu ir tas, ka šai valstij ir pasaulē lielākie ogļūdeņraža krājumi, un Amerikas Savienotās Valstis un Eiropas Savienība, pat manipulējot ar sabiedrisko domu, mēģina radīt apstākļus, lai kontrolētu šīs valsts energoresursus un visas Tuvo Austrumu valstis, kā mēs to redzam Irākas gadījumā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu rezolūcijā iekļautos priekšlikumus. Tomēr saistībā ar „Irānas Tautas Mujahidin” es balsoju pret grozījumiem, kuru tekstā ir norāde uz šo grupu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) *Javier Solana* un Eiropas Savienības pārstāvju, un atbalstītāju viedoklis ir pielicis punktu jebkādam ilūzijām par Eiropas Savienības nostāju attiecībā uz Irānu un Tuvajiem Austrumiem.

Šis viedoklis pierāda, ka Eiropas Savienība atbalsta ASV un NATO plānu „demokratizēt Tuvos Austrumus” ar mērķi pakļaut kontrolei nāciju un tautu bagātību ieguves avotus. Eiropas Savienība, kas turpina izdarīt spiedienu par sankcijām pret Irānu un pastiprina aģitāciju, lai pieradinātu sabiedrību pie domas par karu pret Irānu, apzināti ignorē argumentus saistībā ar Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras un CIA ziņojumu par Irānas kodolenerģijas izmantošanu nemilitāriem mērķiem. Turklāt *Javier Solana* nepārprotami saistīja situāciju Libānā un tuvējos reģionos ar kodolieroču jautājumu, nepieminot Izraēlas kodolieročus.

Tuvo Austrumu reģionā mēs varam vērot imperiālistu agresijas iezīmes un cīņu par tirgu pārdali. Citu starpā upuri šajā situācijā ir Palestīnas, Irānas un Libānas iedzīvotāji. Vienīgais, ko pilsoņi var darīt, atbildot uz šiem jaunajiem, agresīvajiem, uz karu vērstajiem plāniem ir pretoties imperiālismam un pārstāt lolot ilūzijas par Eiropas Savienības lomu.

Tie, kuriem ir vara lemt par cilvēktiesībām un to pārkāpšanu, ir katras valsts pilsoņi; viņiem nevajadzētu pieļaut, ka viņi kļūst par attaisnojumu vēl vienai Irākas situācijai.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Irāna pašlaik rada apdraudējumu reģionālā un globālā mērogā, un tā ir izaicinājums Eiropas Savienības dalībvalstu spējai turēties kopā uz starptautiskās skatuves. Neņemot vērā pretrunīgos ziņojumus, ko publicē vienu pēc otra, patiesība ir tāda, ka Irāna nav nodrošinājusi atbilstību pārskatāmības noteikumam, kā arī nav palīdzējusi radīt uzticību sev. Gluži pretēji. Turklāt papildus kodoljautājumam, arī cita informācija nav iepriecinoša. Cilvēktiesību pārkāpumi, vardarbība valstī un liekulīga demokrātija vēlēšanās – tie visi ir faktori, kas jāņem vērā, veidojot mūsu attieksmi pret Irānu.

Tādēļ, ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī principus, par kuriem esmu iestājies agrāk, es piekřītu pieņemtās rezolūcijas būtībai un vēlos uzsvērt Eiropas Parlamenta neatlaidīgos centienus panākt, lai Padome un Komisija nodrošinātu atbilstību Eiropas Kopienų Tiesas nolēmumam, svītrojot irāņu pretošanās kustību – „Irānas Tautas *Mujahidīn*” – no teroristu organizāciju saraksta. Eiropas Savienība (un dažas dalībvalstis) izturas pret irāņu pretošanos tādā veidā, kas, tā vietā, lai sniegtu atbalstu irāņu tautai vai demokrātijas īstenošanas mērķiem šajā reģionā, atbalsta Irānas režīmu.

- Rezolūcijas projekts: klimata izmaiņu konferences (Bali) rezultāti (B6-0059/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es esmu apmierināts ar Bali Konferences gaitu un necerētajiem rezultātiem, kas tika panākti tās laikā, galvenokārt pateicoties Eiropas Savienības lomai sarunās. Šajā sarežģītajā situācijā bija ļoti būtiski darīt zināmu vienotības, sadarbības un atbildības nozīmi tādā veidā, lai sarunās labam sākumam tiktu noteikti jauni emisiju samazināšanas mērķi laika periodam pēc Kijoto (2012. gads).

Pieņemot zinātnieku atzinumus par IPCC, visi konferences dalībnieki politiskā līmenī atzina, ka klimata izmaiņas notiek, ka tās iemesli ir antropogēni un ka mums ir jāīsteno pasākumi līdz 2020. gadam, lai neradītu nelabojamu kaitējumu Zemes klimatam.

Es ceru, ka Kopenhāģena 2009. gadā būs pagrieziena punkts cīņā pret klimata izmaiņām, nosakot stingrākus mērķu rūpnieciskām un jaunattīstības valstīm samazināt emisijas līdz 2020. gadam. Šis jaunais izaicinājums, protams, būs saistīts ar izmaksām un neefektivitāti, kas ir grūti attaisnojamas, ja vien, kā jau es teicu iepriekšējo intervencu gadījumos, mēs izdarām nepieciešamu un drosmīgu izvēli, piemēram, atgriežoties pie kodolenerģijas. Bezdarbības, vilcināšanās un nogurdinošu konferencu sekas būs nelabojams kaitējums videi.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par klimata izmaiņu konferences (Bali) rezultātiem (COP 13 un COP/MOP 3) tādēļ, ka, ņemot vērā steidzamo nepieciešamību mazināt globālo sasilšanu, pēc manām domām, Bali panāktā vienošanās bija būtisks solis pretī tam, lai 2009. gadā Kopenhāģenā būtu iespējams izstrādāt un apstiprināt jaunu protokolu ar jauniem mērķiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai.

Es domāju, ka Eiropas Savienības Portugāles prezidentūrai bija ļoti būtiska loma Bali Konferencē, aktīvi veicinot sarunu virzību un nodrošinot ļoti pozitīvas vienošanās panākšanu. Tomēr būtu vēlams Bali Rīcības plānā noteikt skaitliskus mērķus CO₂ emisiju samazināšanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kopumā šajā rezolūcijā tikai atkārtojas vispārīgas idejas, un tā ir neatbilstoša vairāku iemeslu dēļ. Tādēļ mēs atturējamies no balsošanas.

Piemēram, tā kā galvenais mērķis ir samazināt CO₂ emisijas, kas rodas sadedzinot fosilo kurināmo, rodas jautājums par emisiju mērīšanu. Mēs zinām, ka šāda mērīšana ir ļoti sarežģīta un ar rezultātiem ir iespējams manipulēt tādēļ, ka fosilais kurināmais pēc ieguves tiek transportēts un pārstrādāts, un tā blakus produktus izplata un izmanto daudzos veidos tūkstošiem galapunktos.

Vairāki šīs nozares speciālisti ir norādījuši, ka, lai mazinātu emisijas un sasniegtu mērķus, efektīvāk un vienkāršāk ir uzraudzīt instrumentu, kas apstiprināts ar protokolu par ieguvu un starptautisko fosilā kurināmā tirdzniecību. Tādēļ būtu vieglāk noteikt rādītājus un mērķus sākotnējai fosilā kurināmā ražošanai un attiecīgi arī eksportam/ importam, tādējādi nosakot maksimālo emisiju daudzumu valstij.

Bet ir jāpārrunā arī bagāto valstu ieinteresētība iedalīt finansējumu jaunattīstības valstu atbalstam, lai palīdzētu tām pārciest nepieciešamo pasākumu ekonomiskās un sociālās sekas.

Man ļoti žēl, ka grupas priekšlikumi šajā saistībā tika noraidīti.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Pagājušajā decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām puses tikās Bali un panāca progresu saistībā ar vairākiem aspektiem, kas attiecas uz globālo klimata aizsardzību.

Papildus tam, ka sāksies sarunas par jauno protokolu, ar ko aizstās Kioto Protokolu, es vēlos uzsvērt to, ka ceturtais IPCC ziņojums bija labāks zinātniskais pamats konvencijas piemērošanai un pirmo reizi vēsturē, pārkāpjot līdz šim ievēroto tabu, tika norādīts, ka jaunattīstības valstīm ir jāsadarbojas, ņemot vērā to ekonomisko situāciju un attīstību.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka lielākais jaunums Bali bija tas, ka pirmo reizi tika skatīts jautājums par atmežošanu, ko pārrunās saskaņā ar Bali Rīcības plānu ar mērķi to iekļaut nākotnes protokolā.

Es balsoju par labu Pagaidu komitejas par klimata izmaiņām izstrādātajai rezolūcijai tādēļ, ka tā atbalsta Bali panāktos rezultātus, novērojumus par Eiropas Savienības lomu turpmākās sarunās, kuriem es piekrītu, un nosaka Bali Rīcības plāna virzību nākotnē.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ziņojumu.

Trīspadsmitajā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām pušu konferencē, kas no 13. līdz 15. decembrim notika Bali, bija jāizstrādā plāns nākamajiem diviem gadiem un jāpanāk vienošanās par Kioto Protokola, kura termiņš beidzas 2012. gadā, pagarināšanu. Lai gan pirmais mērķis ir sasniegts, mums vēl ir daudz darāmā, lai sasniegtu otro.

Visnozēlojamākais ir tas, ka starptautiskā sabiedrība nespēja vienoties par skaitliskiem mērķiem siltumnīcefekta gāzu emisiju stabilizācijai un pēc tam samazināšanai līdz 2020. gadam par vismaz 20 %, salīdzinot ar 1990. gadā noteikto mērķi. Eiropas Savienībai būtu jāstiprina konstruktīvā un proaktīvā nostāja, ko tā parādīja Bali, lai nedotu iespēju valstīm, kas noraida visus mērķus, attaisnoties par atteikšanos rīkoties.

Lai gan Bali vienošanās, ko parakstīja visas klātesošās valstis, būtu vērtējama atzinīgi, mēs nevaram pieļaut jaunu ar vidi saistītu stereotipu rašanos. Mums ir vēl divi gadi laika vienošanās panākšanai, un šaubas saistībā ar plānu parāda, ka lielākais darbs mums vēl ir priekšā.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ar Bali Konferences rezolūciju par klimata izmaiņām tiek meklēti pozitīvi rādītāji tur, kur to nav. Tajā pašā laikā rezolūcija slēpj vides iznīcināšanas iemeslu: dabas resursu izlaupīšana ar kapitāla palīdzību, lai gūtu peļņu no zemes, gaisa, enerģijas un ūdens komercializācijas.

Rezolūcija norāda uz iespējamību, ka klimata izmaiņas „var būt būtiskākais nabadzīgāko valstu destabilizācijas iemesls”. Šis eiro monopols var izmantot klimata izmaiņas kā pamatu turpmākai jaunattīstības valstu ekspluatācijai, jo, kā jau mēs zinām, daudznacionālu organizācijas darbība ir viens no būtiskākajiem nabadzības cēloņiem.

Rezolūcija aicina jaunattīstības valstis nopietni iesaistīties, atbilstoši to attīstības stadijai un ekonomikas līmenim. Tā jo īpaši aicina Ķīnu un Indiju veicināt sadarbību enerģētikas politikas jomā, lai ierobežotu piesārņotājus. Rezolūcija īpaši izdara spiedienu uz jaunattīstības valstīm nolūkā ierobežot to attīstības potenciālu un to prasības pēc lielākām tirgus daļām, ņemot vērā imperiālistu cīņu par tirgu pārdali. Iespējams, ka tieši šā iemesla dēļ nav noteikti pasākumi tiešai siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, bet ir noteiktas vispārīgas labas gribas apņemšanās.

Īsumā vēlos teikt, ka klimata izmaiņas, par kurām runāja Bali konferencē, bija tikai aizsegs. Patiesībā diskutētie jautājumi bija imperiālistu savstarpējo konfliktu pastiprināšanās enerģētikas nozarē un vides komercializācija.

David Martin (PSE), rakstiski. Es pilnībā atbalstu rezolūcijā pausto Bali samita sarunu rezultātu novērtējumu. Pateicoties Eiropas Savienībai, Bali izdevās panākt vairāk, nekā varēja cerēt, bet mazāk, nekā bija nepieciešams. Vēlos paust nožēlu par vienprātības trūkumu starp pārrunās iesaistītajām pusēm attiecībā uz konkrētiem mērķiem un rādītājiem saistībā ar CO₂ emisiju samazināšanu. Es balsoju par rezolūciju.

Karin Scheele (PSE), rakstiski. – (DE) Ir ļoti svarīgi tas, ka pieņemtajā rezolūcijā ir skaidri uzsvērti saikne starp atmežošanu un klimata izmaiņām. Tropu meži ļoti lielā mērā ietekmē pasaules klimatu. Tie absorbē lielu daudzumu CO₂. Turklāt tie ir arī pasaules lielākie ūdens rezervuāri. Tie uzņem mitrumu līdzīgi kā sūkļi un tādējādi atvēsina atmosfēru. Turpretī atmežošana, koku izciršana un dedzināšana ārkārtīgi apdraud šo tik ļoti būtisko tropu mežu lomu. Tādēļ atmežošanas, koku izciršanas un dedzināšanas pārtraukšana būtu ļoti liels ieguldījums globālās sasilšanas apturēšanā.

Sekas pieaugošajam pieprasījumam pēc biodegvielām Eiropā ir pilnīgi pretējas tropu mežu aizsardzībai. Ir iznīcināti jau tūkstošiem hektāru tropu mežu, lai iegūtu palmu eļļu un apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc biodīzeļdegvielas. Tādēļ būtiska prasība tropu mežu un pasaules klimata aizsardzībai ir biodegvielu ilgtspējīgas ražošanas sertifikācija un regulēšana. Turklāt šāda veida ražošana pasliktina arī sociālo situāciju valstīs, kur ievērojami pieaugusi biodegvielas ražošanai nepieciešamo izejvielu cena. Tādēļ es esmu pret Komisijas priekšlikumu kā daļu no klimata un enerģijas jautājumu paketes noteikt saistošu mērķi izmantot biodegvielu 10 % apmērā no visa patēriņa līdz 2020. gadam tādēļ, ka tas neveicina vides aizsardzību un ir tālu no ilgtspējīgas politikas.

Lars Wohlin (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Nākamajos gados ir ievērojami jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisijas. Rezolūcijā ir iekļautas vairākas efektīvas idejas, kā sasniegt šo mērķi, tādēļ es nolēmu balsot par rezolūciju.

Noteiktos mērķus var apvienot formulā 20-20-20, kas nozīmē, ka emisijas ir jāsamazina par 20 %, atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana ir jāpalielina par 20 %, un šie mērķi ir jāsasniedz līdz 2020. gadam. Tomēr es domāju, ka uzsvars ir jāliek uz emisiju samazināšanu un ka dalībvalstīm ir jāļauj izvēlēties, kā tās sasniedz noteikto mērķi. Tādēļ Eiropas Savienībai nevajadzētu censties precizēt, kādā veidā valstīm ir jāmaina savi atjaunojamās enerģijas avotu izmantošanas paradumi.

Attiecībā uz to, kādā mērā būtu pieļaujama šāda precizēšana, ir ļoti žēl, ka kodolenerģija nav iekļauta sadaļā par atjaunojamiem enerģijas avotiem. Starptautiskā Atomenerģijas aģentūra ir secinājusi, ka kodolenerģija ir būtisks elements oglekļa dioksīda emisiju samazināšanai. Ar nožēlu jāsaaka, ka šajā rezolūcijā šis elements nav ņemts vērā, uzstājot, ka emisijas nedrīkst samazināt, izmantojot kodolenerģiju.

Īstenojot šo rezolūciju, kļūst skaidrs, ka Eiropas Savienība ir netieši mazinājusi kodolenerģijas lomu klimata situācijas uzlabošanā. Šāda attieksme, pēc manām domām, ir ārkārtīgi dīvaina, un tas pilnīgi noteikti ir jāņem vērā.

- Ziņojums: Fiona Hall (A6-0003/2008)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam par rezolūciju tās vispārējās nostājas dēļ, bet mēs neatbalstām visus tehniskos precizējumus un vēlmi ar politiskiem lēmumiem regulēt noteiktu produktu, piemēram, terases sildītāju ražošanu vai pārdošanu.

Giles Chichester (PPE-DE), rakstiski. – Britu konservatīvā partija atbalsta šā pašu iniciatīvas ziņojuma vispārējo virzību – kurš gan būtu pret energoefektivitāti? Tomēr mēs iebilstam pret atsevišķiem šā priekšlikuma aspektiem, attiecībā uz kuriem, šķiet, referents ir aizmirsis piemērot samērīguma principu.

Energoefektivitātes nozīmes uzsvēršana ir pozitīvi vērtējama tāpēc, ka tā ļauj patērētājiem izdarīt izvēli, bet aizliegums izmantot noteiktus produktus tikai tādēļ, ka tie patērē enerģiju dažiem nepieņemamā veidā, šķiet nepamatots.

Jo īpaši neapdomīgi šķiet argumenti par terases sildītājiem (16. punkts), kuru plaša izmantošana ir Apvienotās Karalistes valdības pieņemto pretsmēķēšanas tiesību aktu tiešās sekas.

Mēs ceram, ka šis konkrētais ierosinājums netiks iekļauts turpmākajos Komisijas priekšlikumos.

Nigel Farage (IND/DEM), rakstiski. – Es nekādā ziņā neatbalstu izmetumus – tāda ir manis pārstāvētās partijas politika, bet es nevaru balsot par Eiropas Savienības lēmumu piemērošanu, lai arī cik labi pamatoti tie reizēm šķiet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ir vēl viens ziņojums, kurā situācija ir izvērtēta nevis pētot tās iemeslus vai norādot būtiskākos risinājumus, bet gan apskatot pretrunīgus starptautisko organizāciju sniegtos paziņojumus, un vienā vai divos gadījumos atsauc uz Krieviju un Āfriku parāda, ka ziņojums ir vairāk vērsts uz Eiropas Savienības interešu aizstāvību, nevis sadarbības politikas īstenošanu, ko mēs neatbalstām.

Ir skaidrs, ka fosilo kurināmo nepietiekamības dēļ, kas atspoguļojas to cenās, ir jāsamazina patēriņš. Lai izvairītos no ekonomiskās un sociālās aktivitātes samazināšanās, mums ir apdomīgi jāsamazina nevajadzīgs patēriņš, pārstrādes, transportēšanas un izplatīšanas atkritumu daudzums, un gala patēriņš.

Tā kā enerģiju pēc izmantošanas nevar pārstrādāt otrreizējai izmantošanai un tā kā resursi ir ierobežoti, tie ir jāpārvalda, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un sarežģītām politiskām prioritātēm, valstu valdībām ir jāveic centralizēta plānošana sabiedrības interesēs, likvidējot svārstības un nervozitāti tirgū. Mums tas ir jāpaveic.

Citi labi pamatoti priekšlikumi attiecas uz dzīvošanu un strādāšanu pilsētās un aglomerācijās, kas, iespējams, var dot ļoti labus rezultātus saistībā ar enerģijas tīklu, ēku, transporta un citu komunālo pakalpojumu atjaunošanu un inovāciju ieviešanu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šā ziņojuma vispārīgos principus kā energoefektivitātes rīcības plānu. Man nesagādā grūtības meklēt risinājumus, kā padarīt „kosmosa sildītājus” energoefektīvākus, bet es neatbalstu terases sildītāju aizliegumu.

Ja es pareizi saprotu, lielāko daļu no šiem sildītājiem izmanto viesu uzņemšanas iestādes, lai sildītu smēķētājus, kuri nesēn pieņemto tiesību aktu dēļ ir izdzīti ārā aukstumā. Jau smēķēšanas aizlieguma dēļ vien ir slēgtas simtiem viesu uzņemšanas iestādes un attiecīgi samazināties darba vietu skaits. Šāds aizliegums tikai vairotu slēgto viesu uzņemšanas iestāžu skaitu un darba vietu samazināšanos.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Pat neņemot vērā ierobežojumus, ko šeit ļoti bieži nosaka saistībā ar klimata izmaiņām un to novēršanas pasākumiem, enerģijas drošības un Eiropas valstu neatkarība enerģētikas jomā pierāda mūsu centienus paaugstināt energoefektivitāti. Mēs balsojam par šo ziņojumu tādēļ, ka lielāko daļu standartu nosaka Eiropas līmenī.

Tomēr šajā ziņojumā ir jūtamas maltusisma iezīmes un centieni radīt vainas apziņu, kas ir raksturīgi visiem Parlamenta ziņojumiem par šo tēmu: akla autobraucēju kaunināšana, aizliegumi saistībā ar noteikta veida aprīkojumu, vēlme diktēt indivīdu uzvedību un ar varu atņemt bērniem bērniību, jaukties plānošanas un būvniecības politikā, veicināt energoresursu aplikšanu ar nodokļiem un tādu cenu noteikšanas shēmu piemērošanu, kas patiesībā nodara kaitējumu tikai visievainojamākajām sabiedrības grupām.

Tādēļ mēs sakām „jā” obligātajiem standartiem, „jā” pētniecības veicināšanai, „jā” objektīvai informācijai, kas ļauj izdarīt pamatotu izvēli, „jā” nodokļu atvieglojumiem. „Nē” aprūtinājumiem un iebiedēšanai.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Pētījumu rezultāti rāda, ka cilvēku radītais siltumnīcefekta gāzu emisijas veicina straujas klimata izmaiņas. Tādēļ mēs atbalstām ideju, ka visām valstīm ir jāveic visaptveroši pasākumi, lai samazinātu šādu gāzu emisijas, un ka Eiropas Savienības valstīm šajā saistībā ir jāuzņemas vadība.

Tajā pašā laikā mēs iebilstam pret to, ka Komisijas un Parlamenta referenti vienmēr attaisnojas ar nopietnām problēmām, lai centralizētu politisko spēku un veicinātu brīvības un dinamikas ierobežošanu Eiropas Savienībā.

Eiropas Savienības lomai enerģētikas politikas izstrādes jomā būtu jāaprobežojas ar šādiem pasākumiem:

- emisiju mērķu noteikšana katrai valstij, ļaujot valstīm un tirgiem sasniegt šos mērķus, pamatojoties uz brīvas konkurences principiem;

- emisiju maksu internalizācija, nosakot pietiekami augstu cenu emisiju tiesību izmantošanai (šādā gadījumā mājāsaimniecības un uzņēmumi visā pasaulē katru dienu ņemtu vērā emisiju apmērus, pieņemot miljardiem ekonomisku lēmumu. Attiecīgi mājāsaimniecības savās interesēs izvēlētos izmantot energoefektīvas spuldzes, automobiļu ražotāji ražotu transportlīdzekļus ar zemu degvielas patēriņu un nekustamā īpašuma attīstītāji

īstenotu energoefektīvus projektus. Šādā gadījumā atmaksātos pētniecības un attīstības pasākumu īstenošana šajā jomā.);

- līdzekļu piešķiršana pētniecībai un tiesību aktu izstrādei par produktu marķēšanu.

Eiropas Savienības politiķi nedrīkst noteikt sīki izstrādātu regulējumu. Nevienš šobrīd nezina, kā labāk plānot šīs iespaidīgās pārmaiņas. Tādēļ mēs iebilstam pret tādiem pasākumiem kā terases sildītāju aizliegums un nodokļu atvieglojumi par ēku nojaukšanu.

Mēs balsojam pret šo ziņojumu, lai tādējādi veicinātu Eiropas Savienības enerģētikas politikas pārskatīšanu.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, kas atbilst Eiropas Padomes 2007. martā izdarītajiem secinājumiem attiecībā uz energoefektivitāti, kuri uzsver nepieciešamību uzlabot energoefektivitāti Eiropas Savienībā, lai sasniegtu noteikto mērķi – par 20 % samazinātu Eiropas Savienības enerģijas patēriņu, salīdzinot ar prognozēm 2020. gadam.

Es atzinīgi vērtēju pasākumus, kuri vērsti uz produktu, ēku un pakalpojumu energoefektivitātes paaugstināšanu, enerģijas ražošanas un izplatīšanas efektivitātes uzlabošanu, transporta ietekmes uz enerģijas patēriņu mazināšanu, finanšu novirzīšanu un investīciju veicināšanu šajā nozarē, lai sekmētu un stiprinātu racionālu uzvedību attiecībā uz enerģijas patēriņu.

Ir jānodrošina, lai Eiropas pilsoņi gūtu labumu no infrastruktūras (tostarp ēkām), produktiem (citu starpā iekārtas un automobiļi), procesiem un ar enerģiju saistītiem pakalpojumiem, kas veicinātu augstāko energoefektivitāti pasaulē.

Rīcības plāns stiprinās arī rūpniecības konkurētspēju un jaunu tehnoloģiju eksportu, un pozitīvi ietekmēs nodarbinātību. Turklāt ietaupījums ļaus kompensēt investīcijas inovatīvās tehnoloģijās.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. Es neatbalstu punktu, kurā izteikts aicinājums izņemt no tirgus noteiktas mājāsaimniecības preces, tāpēc ka šādi noteikumi ir pārāk konkrēti.

Sarah Ludford (ALDE), rakstiski. - Es balsoju par ziņojumu, kurš kopumā ir ļoti labi izstrādāts. Tomēr būtu labāk, ja 16. punktā, kurā teikts: „aicina Komisiju noteikt termiņus visa veida aprīkojuma, iekārtu ar viszemāko energoefektivitāti un citu produktu, kas patērē enerģiju, piemēram, terases sildītāju izņemšanai no tirgus”, nebūtu iekļauts aizliegums izmantot noteikta veida ierīci, tāpēc ka tā ir tikai viena no daudzām, kas rada bažas par enerģijas nelietderīgu izmantošanu, un tā ir ierīce, ko cilvēki labprāt izmanto sabiedriskās dzīves nodrošināšanai pilsētās, kā tas ir manā vēlēšanu apgabalā Londonā.

Es atzinīgi vērtēju dažu mazumtirgotāju lēmumu pārtraukt šādu sildītāju tirdzniecību, atbildot uz patērētāju spiedienu, un arī es pati šādu ierīci nepirktu. Bet es uzskatu, ka labākais risinājums ir noteikt minimālos iekārtu energoefektivitātes standartus, informēt sabiedrību par enerģijas patēriņu un aicināt cilvēkus izvērtēt viņu radīto oglekļa emisiju un ierīču izvēli, transporta izmantošanu, sociālo uzvedību un citus aspektus, nevis aizliegt terases sildītājus vai jebkādas citas ierīces. Galu galā – un, cerams, – izmantojot inovācijas, kas atbilst energoefektivitātes standartiem, var tikt radīti terases sildītāji ar augstāku energoefektivitātes līmeni.

Jules Maaten (ALDE), rakstiski. – (NL) Es atzinīgi vērtēju šo F. Hall priekšlikumu, un to, ka beidzot no abstraktām teorijām esam nonākuši pie konkrētiem priekšlikumiem energoefektivitātes paaugstināšanai Eiropas Savienībā. Es esmu gandarīts, ka šajā ziņojumā ir saglabāties mērķis par 20 % uzlabot energoefektivitāti līdz 2020. gadam. Es neatbalstu ziņojuma 16. punktu, kurā aicināts izņemt no tirgus ierīces ar zemāko energoefektivitāti. Galu galā, nozarei ir jāpiedāvā stimuli, lai tiktu ražoti labāki produkti, energoefektīvākas ierīces. Tādēļ es atturējos no galējā balsojuma.

Toine Manders (ALDE), rakstiski. – (NL) Brīvības un demokrātijas tautas partija (VVD) ir pret aizliegumiem, bet atbalsta uzlabojumus. Tādēļ VVD ir pret terases sildītāju aizliegumu, bet atbalsta inovatīvo risinājumu cīnīties pret neefektivitāti. VVD grupa Eiropas Parlamentā uzskata, ka, ņemot vērā cīņu pret klimata izmaiņām, būtu dīvaini, ja mēs nedomātu par to, kā uzlabot terases sildītāju energoefektivitāti. Tādēļ grupa atbalstīja F. Hall ziņojumā pausto aicinājumu Eiropas Komisijai pakāpeniski izņemt no tirgus ierīces ar zemu energoefektivitāti un aizstāt tās ar modeļiem ar augstāku energoefektivitāti. Ziņojums ir uzskatāms par mudinājumu ražot iekārtas ar augstāku energoefektivitāti, piemēram, terases sildītājus.

David Martin (PSE), rakstiski. - Rīcības plāns piedāvā visrentablākos līdzekļus cīņai pret klimata pārmaiņām. Es patiešām atzinīgi vērtēju šo plānu un uzskatu, ka mērķis – samazināt siltumnīcefektu veicinošo gāzu emisijas par 20 % līdz 2020. gadam – ir gan tehniski, gan ekonomiski pamatots.

Šis plāns ir solis pareizajā virzienā, un es balsoju par to, tomēr šo vajadzētu uzskatīt tikai par pirmo soli un būtu vēlams, lai tam sekotu vēl ambiciozāki mērķi.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Enerģijas taupīšanas pasākumi un energoefektivitātes paaugstināšana ir vēlama gan vides, gan arī ekonomisku apsvērumu dēļ. Tādēļ es balsoju par *F. Hall* ziņojumu, bet es ceru, ka šajā saistībā mēs spēsim gūt lielākus panākumus, nekā attiecībā uz enerģijas patēriņa samazinājumu, ko mēs ceram panākt līdz 2020. gadam, vai saistībā ar atjaunojamās enerģijas patēriņa daļas palielināšanu, kas ir ļoti cēli mērķi, bet, visticamāk, nerasniedzami, ņemot vērā pašreizējo situāciju.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) *Fiona Hall* ziņojumā ir skarts ārkārtīgi būtisks jautājums. Nepietiek ar to, ka Eiropas Savienība nosaka noteikumus oglekļa dioksīda emisiju samazināšanai. Cilvēkiem ir jāspēj un jāvēlas mainīt enerģijas patēriņa ieradumus un uzvedības veidu, lai panāktu reālus rezultātus. Ziņojuma 61. punktā ir pausta pareiza atziņa šajā saistībā: cīņai ir jābūt pašu mājās.

Lai nodrošinātu ticamību, Eiropas Parlamentam ir jābūt labs piemērs savā darbībā. Mēs vēlamies pārliecināt Eiropas Savienības iedzīvotājus atbrīvoties no ierīcēm, sākot no katliem un beidzot ar bāru un restorānu terašu sildītājiem, bet tajā pašā laikā Eiropas Parlamenta otra mītne vien rada 5 322 tonnas oglekļa dioksīda emisiju gadā. Eiropas Parlamenta deputātes *Caroline Lucas* veiktā pētījuma rezultāti rāda, ka Parlamenta ikmēneša ceļojumi uz Franciju atstāj ievērojamas sekas uz vidi. Braucieni uz Strasbūru, kur Parlaments balso, rada 18 901 tonnas oglekļa dioksīda emisiju gadā. Tas atbilst emisiju daudzumam, kas rodas no vairāk kā 10 000 lidojumiem no Eiropas uz Ņujorku.

Tas ir labi, ka šāds ziņojums tika sagatavots. Būtu labāk, ja mēs pārtrauktu ceļot uz Strasbūru, lai balsotu, jo balsot tikpat labi var arī šeit.

- Ziņojums: Carl Schlyter (A6-0495/2007)

Derek Roland Clark (IND/DEM), rakstiski. – Es atbalstu zivju atlaišanas aizliegumu, kas atbilst manas partijas politikai par saprātīgiem rūpnieciskās zvejas noteikumiem. Es nevaru balsot par šo rezolūciju tāpēc, ka tā paredz lielāku Eiropas Savienības iekļaušanos Apvienotās Karalistes lietās. Apvienotā Karaliste ir vairāk nekā spējīga pati izstrādāt noteikumus attiecībā uz zveju un zivju aizsardzību - kā mēs to darījām pirms iestāšanās šajā izšķērdīgajā organizācijā.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Izmetumi (beigtu vai mirstošu zivju izmešana jūrā) un piezveja ir nopietnas problēmas, kas jārisina Kopējās zivsaimniecības politikas kontekstā.

Lai mazinātu šādas negatīvas prakses sekas, ir nekavējoties jāpārstrādā Eiropas Savienības zivsaimniecības nozares politikas, īstenojot pārvaldības mehānismus, kuros drīzāk tiek ņemts vērā krastā izkrauto, nevis noķerto zivju daudzums.

Šajā saistībā Eiropas Komisija sagatavoja paziņojumu, kurā tā pauda nolūku īstenot politiku, lai samazinātu nevēlamu piezveju un pakāpeniski likvidētu zivju izmešanu Eiropas zivsaimniecībās.

Nevēlamai piezvejai un attiecīgi arī noķerto zivju izmešanai ir neskaitāmas negatīvas sekas: tā ir resursu izšķērdēšana, zvejojamās sugas nepieaugušo zivju ķeršanas sekas ir samazināta attiecīgo sugu zivju nozveja un nārstojošas biomasas samazinājums, un zvejošanai neparedzētu sugu zveja un izmešana zivsaimniecībās (zivju, vēžveidīgo, jūras zīdītāju vai jūras putnu sugas u. c.) ir bioloģisks uzbrukums jūras ekosistēmai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, un tādēļ, ka šis ziņojums ir vērsts uz ilgtspējīgu zvejniecību, kā arī atbilstoši reformētās Kopējās zivsaimniecības politikas principiem, es esmu nolēmusi balsot par.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Protams, ir vēlams un ir nepieciešams samazināt nevēlamu piezveju un izmetumus, bet to nevajadzētu darīt ar tiesību aktu palīdzību.

Tā kā nav iespējams minēt visus ziņojumā skartos jautājumus, mēs atzinīgi vērtējam mūsu ierosinātā grozījuma pieņemšanu, kas „norāda, ka sīkzvejas ietekme uz izmetumu daudzumu ir minimāla, un tādēļ aicina nodrošināt lielāku Kopienas atbalstu piekrastes sīkzvejas un amatieru zvejas veicināšanai un attīstībai”.

Mums ļoti žēl, ka tika noraidīti mūsu priekšlikumi, kuros bija uzsvērti šādi aspekti:

- lai noteiktu ilgtspējīgus pasākumus reālas izmetumu samazināšanas veicināšanai, vispirms ir nepieciešams noteikt un analizēt izmetumu rašanās iemeslus, piemēram, komerciāli iemesli (kas saistīti ar cenu, tirdzniecību, zivju vērtības celšanu), zivju lomi, kas ir mazāki par minimālo daudzumu izkraušanai krastā vai piezveja;

- nepieciešamība pēc plaša pieņemamo pasākumu un to ietekmes pētījuma uz sociālo un ekonomisko situāciju nozarē;

- brīvprātīgas zvejas intensitātes samazināšanas nozīme un tādu mehānismu īstenošana, kas ļauj zvejniekiem saņemt finansiālu kompensāciju par šādu pasākumu un pozitīvu tirgus intervences pasākumu īstenošanu nolūkā mazināt izmetumus (garantētas zivju tirdzniecības iespējas par godīgām cenām un konservu ražošanas nozares attīstība).

Roger Knapman (IND/DEM), rakstiski. - Es atbalstu zivju atlaišanas aizliegumu, kas atbilst manas partijas politikai, bet es nevaru balsot par rezolūciju tāpēc, ka kopumā tā nosaka instrumentu izstrādi Eiropas Savienības līmenī.

Attiecībā uz 14. grozījumu, lai gan es pozitīvi vērtēju Skotijas zvejnieku rīcību, kuri ir brīvprātīgi nolēmuši samazināt nenobriedušo zivju zveju, es nevaru atbalstīt kompensāciju shēmas izveidi, ko administrē Eiropas Savienības iestādes.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Tas šķiet saprātīgi, ka ir jāveic pasākumi, lai izvairītos no zivju izmešanas nolūkā saglabāt zivju krājumus. Tomēr padomāsim par to, kādēļ zivis tiek izmestas laikā, kad daudzi strādājošie labprāt izmantotu uzturā vairāk zivju.

Iemesls zivju izmešanai ir kapitālistiska ražošana. Nozvejotās zivis ir prece, ko piedāvā tirgū, lai lieli zvejniecības uzņēmumi gūtu peļņu, nevis produkti, kas apmierina pieprasījumu pēc pārtikas izstrādājumiem. Ja zvejniecības uzņēmums aprēķina, ka tas negūs peļņu vai, visticamāk, ka cena noteiktu sugu zivīm kritīsies pārlietu lielā piedāvājuma dēļ, rodas izskaidrojums tam, kādēļ zivis tiek izmestas atpakaļ jūrā, kaut gan zivju izmešanai ir arī vairāki citi iemesli.

Jaunajā priekšlikumā ir tikai pausti labi nodomi un vairākkārt uzsvērta salīdzināmas politikas nozīme, kuru, saskaņā ar ziņojumu, bija jāpiemēro jau vairāk kā piecus gadus atpakaļ. Mēs neiebilstam pret noteiktiem pasākumiem ar mērķi ierobežot vai aizliegt izmetumus, bet mēs iebilstam pret ko citu: daži no šiem pasākumiem var radīt apgrūtinājumu maziem un vidējiem zvejniecības uzņēmumiem un jo īpaši radīt tiem aizliegumu brīvi zvejot. Citiem vārdiem, daži no priekšlikumiem var būt iemesls mazo un vidējo uzņēmumu lomas sašaurināšanai un lielo zvejniecības uzņēmumu lomas pārmērīgai paplašināšanai.

David Martin (PSE), rakstiski. - Jebkurš mēģinājums uzlabot Eiropas zivsaimniecības politiku ir ieguvums Skotijai un tās zvejniecības nozarei. Izstrādājot ziņojumu, ir meklēti veidi, kā pakāpeniski samazināt nevēlamo piezveju un ieviest zivju atlaišanas aizliegumu, jo šie divi darbības veidi ir kļuvuši pārāk izplatīti zvejniecības nozarē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ziņojumā tiek piedāvāta loģiska un efektīva pieeja informācijas apkopošanai un noteikti vienkārši pasākumi, kas ir viegli īstenojami un ekonomiski dzīvotspējīgi. Es balsoju par ziņojumā piedāvātajiem ieteikumiem.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. - Kā ļoti ieinteresēts lieliskā televīzijas raidījuma „Deadliest Catch” skatītājs es lielā mērā apbrīnoju zvejniekus un darbu, ko viņi dara. Es balsoju par šo ziņojumu tāpēc, ka mums ir nopietni jāizturas pret atkritumiem, kas rodas, kad ļoti labas zivis tiek izgāztas atpakaļ ūdenī sarežģītās kvotu sistēmas piemērošanas dēļ.

Lai gan es neuzskatu, ka tirgus intervence vai kvotu atcelšana ir problēmas risinājums, mums ir jāizturas nopietni pret šo situāciju.

Mūsu zivju krājumi vēl joprojām ir mazi. Pieprasījums pēc zivīm arvien pieaug, un šajā saistībā rodas dilemma. Mums ir jā saglabā savi zivju krājumi, un viens no veidiem, kā to izdarīt, ir novērst vai vismaz mazināt piesārņojumu, kas rodas no piezvejas un atlaistajām zivīm.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. - Es biju pārsteigta par to, ka tika piedāvāts 9. grozījums. Šis grozījums nozīmē to, ka visiem zvejas kuģiem būs jābūt aprīkoti ar CCTV. Nav sniegti paskaidrojumi attiecībā uz to, kā šie noteikumi tiks īstenoti, nav veikts ietekmes novērtējums, lai parādītu, kā šāda kārtība darbojas, un nav sniegta informācija par finansēšanas iespējām.

Cornelis Visser (PPE-DE), rakstiski. - (NL) Šodien Eiropas Parlaments balsoja par ziņojumu saistībā ar politiku nevēlamo piezvejas mazināšanai un izmetumu likvidēšanai. Eiropas Parlamenta deputāti no Kristīgo demokrātu partijas (CDA) un Eiropas Tautas partijas (PPE) balsoja par gala ziņojumu tādēļ, ka tajā iekļauti vairāki pozitīvi aspekti. Piemēram, tajā atzīts, ka ir zināms, ka dažas zivju sugas ir ļoti dzīvotspējīgas pēc to

izmešanas jūrā un ka izmetumu aizliegumam ir iespējami izņēmumi. Tas ir būtiski attiecībā uz nepieaugušiem paltusiem, jo šīs sugas zivis ir ļoti dzīvotspējīgas. Ziņojumā ir uzsvērti arī pozitīvi un negatīvi stimuli izmetumu mazināšanai. Šāda pieeja ir racionālāka par pilnīgu izmetumu aizliegumu. Pēc CDA/PPE delegācijas domām, pilnīgs izmetumu aizliegums nav reāli īstenojams.

Thomas Wise (IND/DEM), rakstiski. - Es atbalstu aicinājumu aizliegt zivju atlaišanu, kas atbilst manis pārstāvētās partijas politikai, bet es nevaru balsot par rezolūciju kopumā tāpēc, ka tā nosaka instrumentu izveidi Eiropas Savienības līmenī.

Jo īpaši attiecībā uz 14. grozījumu, lai gan es atzinīgi vērtēju Skotijas zvejnieku rīcību, kuri ir brīvprātīgi piekrituši samazināt nenobriedušu zivju zveju, es nevaru atbalstīt kompensācijas shēmas ieviešanu, ko administrē ES iestādes.

- Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas stratēģija par romu stāvokli (B6-0050/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. - Es un mani kolēģi no Britu konservatīvās partijas pilnībā un bez izņēmumiem nosodām jebkura veida rasismu un ksenofobiju, un pilnībā atbalstām romu tautu cīņā pret diskrimināciju, ar ko šīs tautas pārstāvji sastopas. Tomēr šādi atbalstošai attieksmei vajadzētu parādīties katras dalībvalsts politikas vadlīnijās.

Mēs nevaram atbalstīt šo rezolūciju, jo tā palielina romu tautas izolācijas un sociālās atstumšanas iespējas, iekļaujot šo tautu atsevišķā kategorijā, un tā nosaka, ka Komisijai ir jāpiedāvā dažādas stratēģijas un rīcības plāni, kam vajadzētu palikt dalībvalstu kompetencē.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. - (SV) Sociālā atstumtība, nabadzība un diskriminācija ir problēmas, pret kurām dalībvalstīm ir jācīnās visnopietnāk. Romu minoritāte ir jo īpaši daudz cietusi no šīm netaisnībām. Tomēr mēs uzskatām, ka integrācijas politiku vislabāk ir iespējams regulēt dalībvalstu līmenī.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. - (SV) Mēs galējā balsojumā balsojam par šo rezolūciju. Tomēr mēs vēlamies uzsvērt, ka tā vispirms ir katras dalībvalsts politiskā atbildība – risināt etniskās diskriminācijas problēmas un sociālā taisnīguma jautājumus tās teritorijā.

Vairākos UEN grupas iesniegtos rezolūcijas grozījumos ir jūtama neobjektivitāte. Tādēļ mēs nolēmām balsot pret UEN grupas iesniegtajiem grozījumiem.

Eiropas Savienības uzdevums šajā saistībā ir uzsvērt vērtību kopuma principus. Ir jācīnās pret rasismu un etnisko diskrimināciju Eiropas Savienībā un Eiropā. Bet tas ir jā dara katrai dalībvalstij, īstenojot izglītojošus un uzskatus ietekmējošus pasākumus, lai katrai paaudzei iemācītu novērtēt pret visiem cilvēkiem vienlīdzīgas attieksmes nozīmi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Romu izcelsmes pilsoņi bieži vien ir diskriminācijas upuri dažādās Eiropas Savienības valstīs; tā iemesla dēļ, ka šādi diskriminācijai ir dažādas formas, kas ietekmē romu politiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, tā veicina nabadzību, sociālo atstumtību un nespēju integrēties.

Tādu pamattiesību pārkāpšana vai neīstenošana kā tiesības uz veselību, dzīves vietu, izglītību, likumīgu nodarbinātību un sociālo drošību patiešām veicina sociālo nevienlīdzību, sociālo atstumšanu un nelabvēlīgu rajonu veidošanos, analfabētismu, iesaistīšanos neoficiālā ekonomikā un nevēlēšanos iesaistīties sociālajā un politiskajām dzīvē, kas arī skar daudzus romu izcelsmes pilsoņus.

Tādēļ mums ir nepieciešamas efektīvas politikas, lai cīnītos pret sociālo nevienlīdzību, ekspluatāciju un īpašumu koncentrāciju, radītu likumīgas darba vietas, nodrošinātu piekļuvi pamattiesībām uz sabiedrisko pakalpojumu izmantošanu, un izskaustu nabadzību un sociālo atstumtību. Būtībā politikas, kas neatbilst Eiropas Savienības politikām un norādījumiem, ir būtiskākais jautājums, kas rezolūcijā nav ņemts vērā.

Mēs neuzskatām, ka risinājums problēmām, ar kurām saskaras daudzi romu izcelsmes pilsoņi, saskaņā ar rezolūciju ir „kopējo politiku” pieņemšana Eiropas Savienības līmenī.

Tādēļ mēs atturamies.

Katalin Lévai (PSE), rakstiski. - (HU) 2005. gada aprīlī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju nolūkā uzlabot romu situāciju, kurā tas aicināja Eiropas Komisiju izstrādāt rīcības plānu romu stāvokļa uzlabošanai. Kopš tā laika, izņemot dotos solījumus un skaļās runas, nekas nav darīts. Lielākā daļa no 12-15 miljoniem Eiropā

dzīvojošo romu, no kuriem 10 miljoni dzīvo Eiropas Savienībā kopš 2004. gada paplašināšanās, jau gadiem ilgi risina vienas un tās pašas problēmas un dzīvo sliktos sociālos apstākļos, kam raksturīga nabadzība, atstumtība, integrācijas problēmas, bezdarbs un dažāda veida diskriminējoša attieksme pret romu sievietēm un bērniem.

Lielākā daļa dalībvalstu neuzskata romus par nacionālo minoritāti tādēļ, ka viņiem nav dzimtenes, un neveic nekādus būtiskus pasākumus, lai uzlabotu šīs tautas stāvokli. Patiesībā pēdējo gadu tendences rāda, ka radikālisms kļūst izteiktāks gan vecajās, gan arī jaunajās dalībvalstīs. Tādēļ es uzskatu, ka ir pienācis laiks nopietnām pārmaiņām. Eiropas Sociālistu grupa jau ir uzsākusi sava rīcības plāna īstenošanu, kura pirmajā kartā bija paredzēts izstrādāt rezolūciju, piesaistot izcilus speciālistus no citām partijām.

Tādēļ es aicinu savus kolēģus deputātus risināt šo Eiropas problēmu un uzsākt Eiropas stratēģijas par romu stāvokli īstenošanu kopā – ar mūsu balsojumu.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Romi gandrīz vienmēr ir bijuši rasu diskriminācijas upuri. Sekas noraidošajai attieksmei pret viņu tradīcijām un kultūru un marginālismam ir sociālā atstumtība. To lielā mērā ir veicinājis kapitālisms. Romus patiešām bieži vien izmanto kā grēkātus un atzīst par vainīgajiem kā tas nesen notika saistībā ar deportācijām no Itālijas.

Dalībvalstu valdības un Eiropas Savienība aprobežojas ar skaļiem saukļiem, neveicot konkrētus pasākumus.

Griekijā tāpat kā citās valstīs lielākā daļa romu dzīvo nozēlojamos apstākļos nometnēs bez ūdens vai notekūdeņu novadīšanas iespējām. Daudzi no viņiem ir bezdarbnieki bez sociālā nodrošinājuma vai tiesībām uz veselības aprūpi. Viņu bērni saskaras ar vēl nopietnākām problēmām: bērnu mirstība ir ļoti augsta, viņi tikpat kā netiek vakcinēti un ļoti neliela bērnu daļa regulāri apmeklē skolu. Astoņdesmit procenti no romiem ir analfabēti.

Valdībām ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu romiem vienlīdzīgas tiesības sabiedrībā un lai nodrošinātu cieņpilnu attieksmi pret viņu kultūras tradīcijām. Griekijā mēs aicinām izveidot Romu un čigānu pētniecības centru, liekot īpašu uzsvāru uz viņu kultūru.

Nekavējoties ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu romiem atbilstošus dzīves apstākļus un neatsavināmas tiesības un nodarbinātību, pabalstiem, veselības un medicīnisko aprūpi, kā arī uz izglītību.

Tāpat kā visi strādājošie viņi cīnās pret monopolu interesēm un ekspluatatīvu sistēmu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Ar romu tautu saistītās stratēģijas īstenošana ir ideja, kuru es atbalstu. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai steidzami ir nepieciešama stratēģija, lai palīdzētu romu tautai iekļauties sabiedrībā. Šī tauta ir viena no lielākajām kontinenta minoritātēm un ir pelnījusi, ka tiek atpazīta kā tāda, piemērojot Eiropas plānu risināt šai tautai aktuālos jautājumus.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Šī rezolūcija ir stratēģija Eiropas centieni koordinēšanai un veicināšanai nolūkā uzlabot romu stāvokli, kuri saskaras ar dažādiem sarežģījumiem, kas ir saistīti ar diskrimināciju, marginalizāciju, sociālo atstumtību un smagu nabadzību. Eiropas Savienības rūpes par minoritātēm, tostarp nelabvēlīgām sociālām grupām, arī ir atbilde uz paplašināšanos, iekļaujot Eiropas Savienības sastāvā bijušās komunisma valstis, kurās romi veido ievērojamu iedzīvotāju daļu. Tādējādi problēma kļūst par Eiropas problēmu un vairs neattiecas tikai uz Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm.

Es balsoju par šo rezolūciju tādēļ, ka tā vērs dalībvalstu un Eiropas iestāžu uzmanību uz nepieciešamajiem pasākumiem, lai radītu atbilstošu sociālu un politisku vidi romu sociālajai iekļaušanai. Diskriminācija pret romiem ir plaši izplatīta gan sabiedriskajā, gan arī privātajā dzīvē, tostarp arī attiecībā uz piekļuvi sabiedriskām iestādēm, izglītībai, darba tirgum, veselības aprūpei un mājokļiem. Dalībvalstu valdībām ir jāaņem mazināt nepieņemamo plaisu starp romu kopienu un pārējo sabiedrības daļu, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību Eiropas Savienības pamatprincipiem – brīvība, demokrātija, cilvēktiesību un brīvību ievērošana.

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

12. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

13. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

14. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

15. Sēdes pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – (FR) Tas ir pēdējais darba kārtības jautājums.

Novēlot visiem labu apetīti, jo īpaši mūsu viesiem no Londonas, kuri, kā jau jūs zināt, ir ieradušies no visskaistākās pilsētas pasaulē, visskaistākās valsts galvaspilsētas, un kuri kādu dienu sapratīs, ka tā pieder pie viena no visskaistākajiem kontinentiem.

Es paziņoju par šīs Eiropas Parlamenta sēdes pārtraukšanu.

(Sēdi slēdza plkst. 12.20.)